

3 39

१ॐ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ॥ ਅਸਤੁ
 ਸੁ ਗਾਇਸਤੁ॥ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ
 ਸਚੁ॥ १॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ

ਵਾਗਾ ਚੁਪੇ ਚੁਪ ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾਇ
 ਵਤਾਗਾ ਭੁਖਿ ਮਾਭੁਖਿ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾਪ
 ਰੀ ਮਾਭਾਗਾ ਸਹਸਾ ਸਿਮਾਣਾ ਪਲਾਖੋ ਹੋਹਿ ਤਇ
 ਕਨ ਚਲੈ ਨਾ ਲਿਅਾ ਕਿਵ ਸਾਚਿ ਮਾਰਾ ਹੋਈ ਮੇ
 ਕਿਵ ਭੁਝੇ ਤੁਟੈ ਪਾ ਲਿਅਾ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲ
 ਦਾਨ ਨ ਕਾ ਲਿਖਿ ਮਾਨਾ ਲਿਅਾ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ
 ਮਾਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਾਹਿ ਮਾਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋ

ਵਾਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੇਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕ
 ਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈ
 ਮਾਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਾਇਕਿਹੁਕ
 ਮੀਸਦਾਭਵਾਈਆਹਿ॥ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਸਭੁ
 ਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੇਜੇਬ
 ਝੇਤਹਉਮੇਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਨੁਹੋ
 ਵੈਕਿਸੇਤਾਨੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਵੈਨੀਸਾਨੁ॥

ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰਾ। ਗਾਵੈਕੋ
 ਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰਾ। ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿ
 ਕਰੇਤਨੁਖੇਹਾ। ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲਏਫਿਰਿਦੇਹ
 । ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੁਰਿ। ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੇਹਾਦਰ
 ਹਦੁਰਿ। ਕਥਨਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ। ਕਾਥਿਕ
 ਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਵੇਦਾਦੇਲੇਦੇਥ
 ਕਿਪਾਹਿ। ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਾਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਹੁ

ਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁ ਨਾਨਕਾਵਿਗਾਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਤੁ
ਖਿਅਮਾਤੁਉਅਪਾਰੁਅਖਾਹਿਮਗਿਹਿਦੇਹਿ
ਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀ
ਐਜੇਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁਮੁਹੌਕਿਬੋਲਨੁਬੋ
ਲੀਐਜੇਤੁਸੁਇਧਰੇਪਿਅਰੁਅਮੀਮੁਤਵੇਲ
ਸਚੁਨਾਉਵਾਡੈਆਈਵੀਚਾਰੁਕਰਮੀਆਵੈ

ਕਪੜਾਨਦਰੀਸੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ ਨਨਕਏਵੇਜਾਣੀ
 ਮੇਸਭੁਆਪੇਸਚਿਅਾਰੁ॥ ੪॥ ਬਾਪਿਆਨ
 ਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਜੋਇ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ
 ॥ ਨਨਕਗਾਵੀਮੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਾਵੀ
 ਮੇਸੁਣੀਮੇਮਨਿਰਖੀਮੇਭਾਉ॥ ਦੁਖਪਰਹ
 ਰਿਸੁਖੁਪਾਰਿਲੇਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁ

ਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥
 ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰੁਖਬਰਮਾਗੁਰੁਪਰ
 ਬਤੀਮਾਈ॥ ਜੇਹਉਜਾਣਾਅਖਾਨਾਹੀਕਹ
 ਨਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ
 ਈ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੇਮੇਵਿਸ
 ਰਿਨਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਗਾਬਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸਭਾ
 ਵਾਵਿਲੁਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉ

ਪਾਈਵੇਖਾਵਿਤੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥
ਮਾਤਿਵਾਚਿਰਤਨਜਵਹਰਮਾਇਕਜੇਇਕ
ਗੁਰਕੀ॥ਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝ
ਈ॥ਮਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੇਵਿਸ
ਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਾਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰ
ਦਸੁਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਅੰਨ
ਲਿੰਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁ

ਕੀਰਤਿ ਜਾਗੇ ਲੋਇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਨ ਦਰਿ ਨਾ
ਵਈ ਤਵ ਤਨੁ ਛੈ ਕੋਇ ॥ ਕੀਰਤ ਅੰਦਰਿ
ਕੀਰਤ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਨ ਕਨਿ ਰਗੁ ਤਿ
ਗੁਣ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੀਤਿ ॥ ਗੁਣ ਦੇ ॥ ਤੇ ਹੋ ਕੋਇ ਨ
ਸੁਝਈ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਗੁਣ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਣਿ
ਐਸਿ ਧਾਰਿ ਸੁਰਨਾਥਿ ॥ ਸੁਣਿ ਐਧਰ ਗਤਿ ਪਵ
ਲਾ ਅਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿ ਐਦੀ ਪਲੇਅ ਪਤਾਲਾ ॥ ਸੁ

ਵਿਅੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ ਨਨਕਭਗਤਾਸ
ਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਵਿਅੋਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥ ੮
ਸੁਵਿਅੋਈਸਰਬਰਮਾਇੰਦਾ ॥ ਸੁਵਿਅੋਮੁ
ਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦਾ ॥ ਸੁਵਿਅੋਜੋਗਜਗਾਤਿ
ਤਨਿਭੇਦਾ ॥ ਸੁਵਿਅੋਸਾ ॥ ਤਸਿਮਿਤਿਵੇਦਾ ॥
ਨਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਵਿਅੋਦੁਖ
ਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥ ੯ ॥ ਸੁਵਿਅੋਸਤੁਸੀਤੋਖਗਿਅੰ ॥

ਸੁਣਿਐ ਮੇਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਨੁ ਸੁਣਿਐ
 ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ਸੁਣਿਐ ਲਾਂਗੀਸਹ
 ਜਿਧਿਅਨੁ ਨਨਕਭਗਤ ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
 ਸੁਣਿਐ ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ
 ਸਰਗੁਲਾਕੇਗਾਹਾ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿ
 ਸਾਹਾ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇਪਾਵਹਿਗਾਹਾ ਸੁਣਿਐ
 ਹਾਖੋਹੈਵੈ ਅਸਗਾਹਾ ਨਨਕਭਗਤ ਸਦਾ

ਵਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਇਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰ
 ਨੇਕੀਗਾਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪ
 ਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਾਦਿਕਲਾਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ
 ॥ ਮੰਨੇਕਾਬਾਹਿਕਰਾਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਅੰਮੇਸਾਨਾਮੁ
 ਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਾਨਿਕੋਇ॥
 ੧੨॥ ਮੰਨੈਸੁਰਾਤਿਹੋਵੈਮਾਨਿਬਾਧਿ॥ ਮੰਨੈਸੁਰਾ
 ਲਭਵਣਕੀਸਾਧਿ॥ ਮੰਨੈਮਾਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥

ਮਨਿ ਜਮ ਕੇ ਸਾਇਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਯੋ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰ
ਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥
ਮਨਿ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਪਾਤਿਸਿ ਉ
ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਮਗਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰ
ਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਯੋ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰ ਜਨੁ
ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨਿ ਪ
ਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਿ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮਨਿ

ਤਰੇਤਾਰੇਗੁਗੁਸਿਖਾਮਨਿਨਾਨਕਭਵਹਿਨਾਕਿ
 ਖਾਲੇਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੀਨਿਜ
 ਏਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥੮ਚਿਪਰਵਾਣਪਚਿਪ
 ਰਧਾਨ॥੮ਚਿਪਾਵਹਿਦਰਗਾਹਿਮਾਨੁ॥੮ਚਿਸੋ
 ਹਹਿਦਰੇਰਾਜਾਨੁ॥੮ਚਿਕਾਗੁਰੁਏਕੁਪਿਆਨੁ॥ਜੇ
 ਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁ
 ਮਾਰੁ॥ਧੋਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੁਤੁ॥ਸੰਤੋਖੁਥਾ

ਪ੍ਰਗਿਆਆਜਿਨਿ ਸੁਤਿ ਜੇਕੋ ਬੜੈ ਹੋਵੈ ਸ ੧੫
ਚਿਅਾਰੁ ਧਵਲੈਓ ਪਾਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਜੀਅ
ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ ਸਭ ਨਾਲਿ ਆਖਿ
ਆਵੜੀ ਕਲਾਮਾ ਇਹ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਇ
ਕੋਇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਮਾ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਕੇਤਾ
ਨਸਵਾਨਿ ਹੁਰੁ ਪਾ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਇ ਕੁਤੁ

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਉ। ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਹ ਲਖ
ਦਰੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਉ ਕਹੈ ਵੀ
ਚਾਰ। ਵਾਰਿ ਮਾਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ। ਜਿ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਕੁਲੀਕਾਰ। ਤੁਮ ਦਾਸ
ਨਾਮਾ ਤਿਨ ਰੀਕਾਰ। ੧੬। ਅਮ ਸਿਖ ਜਪਾ ਅ
ਸਿਖ ਭਾਉ। ਅਮ ਸਿਖ ਪੂਜਾ ਅਸਿਖ ਤਪਤਾਉ।
ਅਸਿਖ ਗਰੀਬ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ। ਅਸਿਖ ਜੋਗ ਮਨਰੀ
ਰਿਉ

ਰਾਸਾ॥ ਅਸੀਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰਾ॥
 ਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖਦਾਤਾਰਾ॥ ਅਸੀਖਸੁ
 ਰਮੁਹਭਖਸਾਰਾ॥ ਅਸੀਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤ
 ਰਾ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰਾ॥ ਵਾਰਿਅ
 ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾ॥ ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾ
 ਰਾ॥ ਭੂਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਅਸੀ
 ਸੀਖਮੁਰਖਅਧਿਧਾਰਾ॥ ਅਸੀਖਚੇਰਹਰਾ॥

ਮਥੋਰਾ ਅਸੀਖ ਅਮਰ ਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰਾ ਅ
 ਸੀਖ ਗਲ ਵਢਹਾ ਤੇ ਆਕ ਮਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਪਾ
 ਪੀ ਪਾਤੁ ਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਕੂੜੈ ਅਰਕੂੜੈ
 ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁਭਾਖਿ ਖਾਹਿ ॥
 ਅਸੀਖ ਨਿੰਦਕਾ ਸਿਰੀਕਰਾਹਿ ਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀ
 ਚੁਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਰਾ ॥
 ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਈਭਲੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤੂਸਦਾ ਸਲਾ ॥

ਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਅਸੀਖਨਾਵਅਸੀਖ
ਬਾਵਾਅਰੀਮਅਰੀਮਅਸੀਖਲੇਆਅਸੀਖ
ਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ ਅਖਰੀਨਾਮਅਖ
ਰੀਸਾਲਾਹਾਅਖਰੀਰਿਅਨੁਗੀਤਗੁਣ
ਗਾਹਾਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥ ਅ
ਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੇਗੁਵਖਾਣਿ॥ ਜਿਨਿਏਹਿਇਖੇ
ਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ ਜੇਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵ

੧੮
੧੯

ਪਾਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਨਹੀ
 ਕੋ ਬਾਉ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀ ਚਾਰਾ ਵ
 ਰਿ॥ ਮਾਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਾਰਾ॥ ਜੇਤੁ ਪਾਭਾਵੈ ਸਾਈ
 ਭਲੀ ਕਾਰਾ॥ ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੀਕਾਰਾ॥ ੧
 ੯॥ ਭਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੈਰੁ ਭਰਨੁ ਦੇਹਾ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤ
 ਰ ਸੁਖੇਹਾ॥ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ॥ ਦੇਸਾ ਬ
 ਲੁ ਲਈ ਅੰਞਿ ਹੋਇ॥ ਭਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਪ ਕੈ

ਸੀਗਿ॥ ਚਿਹੁਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੋਰੀਗਿ॥ ਪੁਨੀਪਾਪੀ
ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾ ਲਿਖਿਲੇਜ
ਹੁ॥ ਆਪੋਬੀਜਿ ਆਪੋਹੀਖਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਹੁਕ
ਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥ ੨੦॥ ਭੀਰਬਤਪਦਇਆ
ਦਤੁਦਾਨੁ॥ ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ ਸੁਇ
ਆਮੀਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ ਅਤਿਰਗਾਤਿਤੰ
ਰਬਿਮਾਲਿਨਾਉ॥ ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੇਨਾਹੀਕੋਇ

ਆਵਿਦੁਗੁਲਕੀਤੰਭਗਾਤਿਨਹੋਇ। ਸੁਅਸ
 ਤਿਅਾਬਿਬਾਨੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਹਾਨੁਸ
 ਦਾਮਾਨਿਚਾਉ। ਕਵਦੁਸੁਦੇਲਾਵਖਤੁਕਵਦੁ
 ਕਵਦਾਬਿਤਿਕਵਦੁਵਾਰਾ। ਕਵਦਿਸਿਰਤੀ
 ਮਾਹੁਕਵਦੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰਾ। ਵੇਲਨਪਾਈ
 ਆਪਡਿਤੀਜਿਹੋਵੇਲੇਖੁਪੁਰਾਣਾਵਖਤੁਨਪਾ
 ਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਾਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣਾ।

ਬਿਭਿਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਗੁਣਿ ਮਾਹੁ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋ
 ਈ ॥ ਕਿਵ ਕਾਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵ
 ਰਨੀ ॥ ਕਿਵ ਸਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਾ ਦਿਸੁ ਭੁਕੇ ਆ
 ਖੇ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵ
 ਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆ
 ਪੇ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਾਇ ਆਨ ਸੋ ਹੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾ

ਤਾਲਾਪਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ। ਚ
 ਫਕਓਫਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿ। ਇਕਵਾ
 ਤਾਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲਾਇ
 ਕਧਤਾਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀਅੇਲੇਖੋਹੋਇ
 ਵਿਦਾਸੁ। ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਅੇਆਪੋਜਾਣੇ
 ਆਪੁ। ੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਗਤਿ
 ਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਅੰਤੈਵਾਹਪਵਾਹੇਸ

ਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਆਹਿ॥ ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾ
ਨਾਰਿਰਹਾਸੇਤੀ॥ ਮਾਲੁਧਨੁਕੀੜੀ॥ ਭੁਲਿਨਹੋ
ਵਨੀਜੇ॥ ਤੇਸਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥ ॥੨੩॥ ਅੰ
ਭੁਨਸਿਫਤੀਕਹਾਇਨਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁਨਕਰਵੇ
ਦੇਇਨਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁਨਵੇਖਾਇਸੁਦਨਿਨਅੰਤੁ
॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੇ॥ ਕਿਅਮਨਮੰਤੁ॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੇਕੀ
ਤਾਅਕਾਰੁ॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੇਪਾਰਵਾਰੁ॥ ਅੰਤੁਕ

੨੪
੫੦

ਗਣਿਕੇਤੋਬਿਲਲਾਹਿ। ਭਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏ
 ਜਾਹਿ। ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ। ਬਹੁਤਕਹੀ
 ਮੇਬਹੁਤਾਹੋਇ। ਵਡਾਸਾਹਿਬਉਚਾਥਾਉ। ਉ
 ਚੇਉਪਾਰਿਉਚਾਨਾਉ। ਏਵਡੁਉਚਾਹੋਵੈਕੋਇ।
 ਤਿਸੁਉਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈ
 ਆਪਿਆਪਿ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤੀ। ੨
 ੪ ਬਹੁਤਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਵਡਾਦਾ

ਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇਮਗਿਹਿਜੇਧਾਅਪ
ਗ। ਕੇਤਿਮਾਗਦਤਨਹੀਵੀਚਰਾ। ਕੇਤੇਖ
ਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇ
ਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਕੇਤਿਮਾਦੁਖਭੁਖਸਦ
ਮਾਰ। ਏਹਿਭਿਦਾਤੇਤੇਰੀਦਾਤਾਰ। ਬੀਦਿਖਲ
ਸੀਭਾਣੇਹੋਇ। ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ। ਜੇ
ਕੇਖਾਇਕੁਆਖਾਇਪਾਇ। ਚਿਹਜਾਣੇਜੇਤੀਅ

੦੨੭
੧੮

ਮੁਹਿਖਾਹਿ॥ ਅਪੇਜਾਵੈਆਪੇਦੇਇ॥ ਅਖ
 ਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ ਜੇਸੋਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿ
 ਸਾਲਾਹ॥ ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੨
 ਪ॥ ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰਾ॥ ਅਮੁਲ
 ਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲੁਭੰਡਾਰਾ॥ ਅਮੁਲਅਵਾਹਿ
 ਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾ
 ਸਮਾਹਿ॥ ਅਮੁਲਧਰਮੁਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ

ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਦੁਅਮੁਲੁਬ
ਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸੁਦੁਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁ
ਲੁਰਮਾਨੁਅਮੁਲੁਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨ
ਜਾਇਆਖਿਆਖਿਰਹਲਿਵਲਾਇਆ
ਖਾਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਨੁਆਖਾਹਿਪੜੇਕਰ
ਹਿਵਾਖਿਆਨੁਆਖਾਹਿਬਰਮੇਆਖਾਹਿਇੰਦਾ
ਆਖਾਹਿਗੋਪੀਤੰਗੋਇੰਦਾਆਖਾਹਿਈਸਰ

ਆਖਾਹਿ ਸਿਧਾ ਆਖਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਿਯਾ
 ਆਖਾਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਾਹਿ ਦੇਵਾ ਆਖਾਹਿ ਸੁ
 ਰਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕੇਤੇ ਆਖਾਹਿ ਆਖਾਇ
 ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਾਹਿ ਕਾਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ਏ
 ਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਕੇ
 ਈ ਕੇਇ ਜੇਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਰੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਏ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਜੇਕੋ ਆਖੈ ਬੈਲਾ ਵਿਗਾੜਾ ਤਾ

ਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋ
ਦੁਰਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਾਹਿਸਰਬਸਮਾ
ਲੋ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਵਾਵਲਹਾ
ਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾ
ਵਲਹਾਰੇ॥ਗਾਵਾਹਿਤੁਹੋਨੇਪਉਲੁਪਾਣੀ
ਬੈਸੀਤੁਰਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵ
ਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਨਹਿਲਿਖਿਲਿ

ਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਈਸਰੁ ਬਰਮਾ
 ਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਇੰਦਇ
 ਦਾਸਾਇਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰੀਨਾਲੇ॥ ਗਾਵ
 ਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਾਵਿਚਾ
 ਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰ
 ਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਪੀਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁ
 ਗੁਜੁਗਾਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁ

ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛਪਾਇਆ ਲੋਗਾ ਵਨਿ
 ਰਤਨ ਚੁਪਾਇ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰ ਬਨਾ ਲੋਗਾ
 ਗਾਵਹਿ ਜੇਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੁਰਗਾ ਵਹਿਖਾ
 ਦੀ ਚਰੇ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਿ ਲਵਰ ਭੰਡਾ ਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿ ਰਖੇਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭ
 ਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾ
 ਵਨਿ ਸੇਮੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਕਿਆ ਵੀ

ਚਾਰੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸ
 ਚੀਨਾਈ ਹੇਠੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨਾ
 ਜੇ ਨਿਰਚਾਈ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ
 ਜਿਨ ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਕਾਰੇ ਕਾਰੇ
 ਵੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵਤਿ ਸਦੀ ਵਾਡੀ ਮਾਈ
 ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣ
 ਜਾਈ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾ

ਨਕਰਹੁ ਰਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਮੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਖੁਸਰ
ਮੁਪਾਤਿ ਝੋਲੀ ਪਿਆਨ ਕੀ ਕਰਾਹੇ ਬਿਭੂਤਿ॥
ਇਥਾ ਕਾ ਲੁਕਾ ਮਾਰੀ ਕਾਇਆ ਸੁਗਾਤਿ ਰੰਡ
ਪਰਤੀਤਿ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮ
ਨਿਜੀ ਤੇ ਜਗਾ ਜੀਤਾ॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ
ਆਦਿ ਅਨੀ ਲੁ ਅਨਾ ਦਿ ਅਨਾ ਹਾਤਿ ਜੁਭਾ
ਜੁਭਾ ਏ ਕੋਵੇ ਸੁ॥ ੨੮॥ ਭੁਗਾਤਿ ਰਿਅਾਨੁ

੩੪
੨੦

ਦਇਭੰਡਾਰਾਇਘਾਇਘਾਇਵਾਜਾਹਿਨਾਦ
 ॥ ਆਪਿਨਾਬਨਾਈਸਭਜਾਕੀਰਿਹਿਸਿਹਿ
 ਅਵਰਾਸਾਦਾਸੀਜੋਗੁਾਵਿਜੋਗੁਾਦਇਕਾਰਚ
 ਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗਾ ॥ ਆਦੇਸੁਤਿ
 ਸੈਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਿਅ
 ਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਾਏਕੇਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾ
 ਮਾਈਜੁਗੁਾਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵ

ਦੁ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ
ਦੀ ਬਾਣੀ॥ ਜੇਵਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿ
ਵਹੈ ਵੇਫਰ ਮਾਣੁ॥ ਚਿਹੁ ਵੇਖੈ ਚਿਨਾਨ ਦਰਿਨ ਅ
ਵੈ ਬਹੁਤਾਏ ਹਾਵਿ ਰਾਣੁ॥ ਆਵੈ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੈ
ਸੁ॥ ਆਵੈ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਆਸੁ ਲੁਲੈ ਇਲੈ ਇਭੰ
ਡਾਰਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਏਕਾਵਾਰਾ ਕਾਰਿ

੩੭
੨੮

ਕਰਿਵੇਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀ
 ਸਾਚੀਕਾਰਾ ਅਵੇਸੁਤਿਸੈਅਵੇਸੁਆਦਿ
 ਮਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏ
 ਕੇਵੇਸੁ॥੩੧॥ ਇਕਦੂਜੀਭੋਲਖਹੋਹਿਲ
 ਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਾ॥ ਲਖਲਖਗੋੜਾਅਖੀ
 ਆਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾ॥ ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿ
 ਪਵੜੀਆਚੜੀਅੇਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ ਸੁਣਿਗ

ਲੁਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸਾਨਨਕ
 ਨਦਰੀਪਾਈਐਕੁਵੀਕੁਵੈਠੀਸਾ॥੩੨॥ਆਖ
 ਇਜੇਰੁਚੁਪੈਨਹਜੇਰੁ॥ਜੇਰੁਨਮਗਿਦਿਏਇ
 ਨਜੇਰੁ॥ਜੇਰੁਨਜੀਵੁਮਰਦਿਨਹਜੇਰੁ॥ਜੇਰੁ
 ਨਰਾ॥ਜਿਮਾਨਿਮਨਸੇਰੁ॥ਜੇਰੁਨਸਰਤੀਗਿ
 ਆਨਿਵੀਚਾਰੀ॥ਜੇਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੀਸਾਰਾ॥
 ਜਿਸੁਹਥਿਜੇਰੁਕਾਰਿਵੇਖਾਹਿਸੋਇ॥ਨਨਕਉ

ਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਗਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀ
 ਵਾਰਾਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁ
 ਵਿਚਿਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਤਿਸੁ
 ਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਾਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅ
 ਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾ
 ਰਾ॥ਸਚਾਅਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰਾ॥ਤਿਥੈਸੋਹ
 ਨਿਪਚਿਪਰਵਾਣਾ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੀਨੀ

ਸਾਨੁ ਕਚਪਕਾਈਓਬੈਪਾਇਨਾਨਕਰਾ
 ਇਆਜਾਪੋਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋ
 ਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਅਖਹੁਕਰਮੁ॥
 ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇ
 ਸਾਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਪੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰ
 ਗਕੇਵੇਸਾਕੇਤੀਅਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇ
 ਧੁਓਪਦੇਸਾਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰ

ਭਲਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇ
 ਵੀਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰ
 ਤਨ ਸਮੁਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ
 ਕੇਤੇ ਪਾਤਨ ਰੀਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇ
 ਤੇਨ ਨਕ ਅੰਤੁਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮ
 ਹਿ ਗਿਆਨ ਪਰਚੰਡਾ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇ
 ਭੁਆਨੀਦਾ ॥ ਸਰਸ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ॥ ਤਿਥੈ

ਪਾੜਤਿਘੜੀਅੰਬਹੁਤੁਅਨੁਪਾਤੁਕੀਅ
 ਗਲਾਕਈਆਨਜਾਹਿ। ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪ
 ਛੁਤਾਇ। ਤਿਥੈਪੜੀਅੰਸੁਰਤਿਮਾਤਿਮਾਨਿ
 ਬਾਹਿ। ਤਿਥੈਪੜੀਅੰਸੁਰ। ਸਿਧਾਕੀਸੁਹਿ।
 ਰੇਦਾ। ਕਰਮਖਡਕੀਬਾਣੀਜੇਰਾ। ਤਿਥੈਹੋਰੁ
 ਨਕੋਈਹੋਰਾ। ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਾ। ਤਿਨ
 ਮਾਹਿਰਾਮੁਗਹਿਅਭਰਪੁਰਾ। ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀ

ਤੁਮਾਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਬਨੇਜਾ
 ਹਿ॥ ਨਾਓਹੁਮਰਾਹਿਨਠਗੋਜਾਹਿ॥ ਜਿਨਕੇਰ
 ਮਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਥੈਭਗਤਿਵਸਾਹਿਕੇ
 ਲੋਆ॥ ਕਰਾਹਿਅਨੰਦਸਚਾਮਾਨਿਸੋਇ॥ ਸ
 ਚਖਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਨ
 ਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਤਿਥੈਖਡਿਮਡਿਲਵਰਭੰਡਾ॥ ਜੇ
 ਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤੁ॥ ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਅਅ

ਕਾਰਾ॥ਜੇਵਜਿਵਹੁਕਮੁਤਿਵੇਤਿਵਕਾਰਾ॥
ਵੇਖੇਵਿਗਸੈਕਾਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਬਨ
ਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਹਾਰਾਪੀਰਜੁਸੁਨਿ
ਆਰੁ॥ਅਹਰਦਮੁਤਿਵੇਦੁਹਬੀਆਰੁ॥ਭੁਭਿ
ਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਰੁ॥ਭਾਂਡਾਭਾਰੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਪੜੀਅੰਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾ
ਲਾ॥ਜੇਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕ

੪੫
੧੦

ਨਦਰੀਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲਾ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ॥ ਪਵਦੁਬੁਧੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰ
 ਭਿਮਹਤੁ ॥ ਗਵਿਸੁਰਗਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇ
 ਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ ॥ ਚੀਰਿਗਿਆਈਅ
 ਬਰਿਗਿਆਈਆਵਚੈਧਰਮੁਹਵਰਿ ॥ ਕਰ
 ਮੀਆਪੋਆਪਾਣੀਕੇਨੇਕੋਕੋਦੁਰਿ ॥ ਜੇਨੀਨ
 ਮੁਧਿਆਈਆਗਾਏਮਸਕਤਪਾਲਿਨਾ

ਨਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

੪੭
੧੮

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ ॥ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ॥ ਸੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ
ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਇਲਪ ਕਰੇ ਚਾੜਿ
ਕਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਭਿਖਾਨੁ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤਾਪ ਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ॥ ਹ

ਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਪੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸ
 ਨਸੀਤਪਿਅਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਮੁ
 ਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਪੁਨਿਬਾਣੀ॥ ਚਿਰਗੁ
 ਆਵੇਖੇਸਾ॥ ਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਧੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੁ
 ਵਸਿਅਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ ਹ
 ਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਪੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣ
 ਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਪੜੀਨ

ਮਿਲਤ ਤੇ ਤਾ ਕਾ ਲਿਖੁ ਗੁਹੋਤਾ ॥ ਹੁਦਿ ਕਾ ਦਿਮ
ਲੀਅੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਾਤਨ ॥ ਮੋਹਿ ਰੋਦਿ ਨ
ਦਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ
ਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਪ੍ਰਮਾਈ
ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾ
ਗੁਹੋ ਅਗਾਰ ਸੰਤ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਬਿਨਾਸੀ ਪ
ਰਮਾਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪਲੁ ਚਸਾਨ ਵਿਛੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ
 ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਪੁ ਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥
 ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ਚ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰ
 ਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜੀਉ ਭਰ

ਤੁਹੈ ਆਪਣਾ ਕੋਸਿ ਉਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਦੁਖਾਵਿ
 ਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿ ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿ
 ਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਿੰਗਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਮੇ ਅੰਤਿ ਛਰਾ
 ਏਸੇ ਇਸੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
 ਰਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਦਾਇਆ ਲਤ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਸ
 ਦੁਕ ਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੀ ਸਾਚਾ

ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕ ਰੇਸੇ ॥
 ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਤੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇ
 ਵਰਹਾ ਸਾਵਭਿਆਈ ਦੇਹੀ ਜੇਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ
 ਲਾਗਿ ਰਹਾ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸ ਆਰੇ
 ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾ
 ਹਿ ਬਾਪੁ ਪਦਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਾ ਕਾਦੁ ਸੁਹੈ ਬਿਦਾ ਬਿਦੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝਹੋਇ ॥੪॥

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਰੇਨਾ ਮਾਇਰਹੁ ਬਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਖਰੁ
ਖਰੇਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥ ਕ॥

ਤਿਲੰਗਾ ਮਹਲਾ ੧

ਪਰੁ ੩ ੧ ਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਲੀਤ
ਕਾਲਾ ਬਿਰੰਗਾਇ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਠ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲ ਨ
ਪਿ ਆਗੈ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾ

ਨੇਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ।ਹ
 ਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਜੇਤੇਰਾਨਾਉ।
 ਲੈਨਿਜੇਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈ
 ਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰੀਕੁਟਿਜੇਬੀ
 ਮੇਰਿਆਰੇਪਾਈਮੇਨਉਮਜੀਠਾਰੀਕੁਟ
 ਵਲਾਜੇਰੀਕੁਸਾਹਿਬਮੇਸਾਰੀਗੁਨਡੀਠਾ॥੨॥
 ਜਿਨਕੋਚੇਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੀਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾ

ਸਿ॥ ਧੂ॥ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੇ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਅੰਗ ਦਾ ਸਿ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ
 ਆਪੇ ਨਦਾਰੇ ਕਰੇ ਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਇਕੀ
 ਤੈਥਾ ਵੇ ਆਪੇ ਹੀ ਗਵੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ
 ਮ॥ ੧॥ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾ ਇਕਰੇਹਿ
 ਆਪਨੈ ਪਾਰਿਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨਾਮਾਵੇ
 ਹਿ॥ ਸਹੁਨੈ ਪਨਕ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰਿ ਕਿਅੰ

ਫੂਢੇਹਿ॥ ਭੈਕੀਆਵੇਹੀਸਲਾਈਆਨੇਦੀ
 ਭਾਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ॥ ਭਾਸੇਹਾਗਾਇਜਾਦੀ
 ਮੇਲਾਰੀਜਾਸਹੁਪਰੇਪਿਆਰੋ॥ ੧॥ ਇਆਦੀ
 ਬਾਲੀ॥ ਕਿਆਕਰੇਜਾਪਨਕੀਤਨਭਾਵੀ॥ ਕਰ
 ਲਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਪਨਮਹਲੁਨ
 ਪਾਵੈ॥ ਦਿਲੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈ॥ ਮੇਨਾਹੀਜੇਬ
 ਹੁਤੇਰਾਪਾਵੈ॥ ਲਬਲੇਭੁਅਹੀਕਾਰਕੀਮਾਤੀ

ਮਾਇਆ ਮਾਹਿਸ ਮਾਦੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪ
ਈ ਅੰਮੇ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾ ਮਾਇਆ ਮਾਦੀ॥ ੨॥ ਜ
ਇ ਪੁਛੁ ਸੇਹਾ ਗਵੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ
ਪਾਈ ਅੰਮੇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਭ ਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ
ਅੰਮੇ ਹਿਕ ਮਾਤਿ ਹੁਕ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ਅੰਮੇ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਅੰਮੇ ਭਉ ਚਰਵਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
ਅੰਮੇ॥ ਸਹੁਕ ਹੋ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅੰਮੇ ਸਪਰ

੭੫੭
੮੮

੦

ਮਲੁਲਾਈਐ॥ ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਾਣੀਭੈਦੇ
ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਪਗਾਵਾ
ਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਭਿਰੁਕੇਸੀਚਤੁਰਾ
ਈ॥ ਸਹੁਨਦਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇਸੋਦਿਨੁਲੇਖੇਕਾ
ਮਾਦਿਨਉਨਿਪਾਈ॥ ਆਪਦੇਕੰਤਪਿਅ
ਰੀਸਾਸੋਹਾਗਾਇਨਾਨਕਸਾਸਤੁਰਾਈਐ
ਸੇਰੀਗਿਰਾਤੀਸਹਾਜੇਕੀਮਾਤੀਆਹਿਨਿ

ਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ ਸੁੰਦਰਿਸਾ॥ ਇਸਰੂਪਾਇ
 ਚਖਾਇਕਹੀਮੇਸਾ॥ ਸਿਆਣੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥
 ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ१ ॥ ਕਉਲਤ
 ਰਾਜੀਕਵਲੁਤਲਾਤੇਰਾਕਵਲਸਰਾਫੁਬਲ
 ਵਾ॥ ਕਉਲਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਕੈਪ
 ਹਿਮੁਲਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾ
 ਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ ਭੂਜਲਥਾਣਿਮਹੀਆਲਿ

ਭਰਿਪੁ ਰਿਲੀਲਾਤੁ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾ ਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇ ਰੀਸੇ
 ਵਸ ਰਾਝ ਕਾ ਮਾਵਾ॥ ਪਾਇ ਹੀ ਭੀ ਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੇ
 ਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇ
 ਲੁਤ ਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲ ਲਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ
 ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੋਵ ਲਜਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਧੁ ਲਾ
 ਨੀ ਚੁ ਜਾਤਿ ਪਰ ਦੇਸੀ॥ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥

ਭਾਕੀਸੀਗਾਤਿਨਾਨਕੁਰਾਹਿਦਾਕਿਉਕਾਰਿਮੁਨਾ

ਪਾਵੈ॥੪॥੧॥੫॥

ੴ ਚਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰ

ਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਇਲਾਵਲੁਮਹ

ਲਾੴ

॥ਚਉਪਦੇ॥

ਪਾਰੁੴ

ਤੂੰਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਰਾ

ਈ॥ ਜੋਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁਕਹਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਮੇਰਾ ਖਕ
 ਨੁਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁ
 ਝਾਈ॥ ਜੈ ਸੇਸ ਚਮਾਹਿ ਰਹਿ ਰਿਝਾਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ
 ਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ
 ਸਾਹਿਬਾ॥ ਮੇਰਾ ਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੨॥
 ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਾਇ ਦੇਖਾ॥ ਮੇਰਾ ਅਕ ਬੁਨਕ

ਬਨਜਾਈ॥ ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁ
 ਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ ਏਤੇਕੁਕਰਹਉਬੇਗਾ
 ਨਾਉਕਾਇਸੁਤਨੁਤਾਈ॥ ਭਗਤਹੀਨੁਨਾ
 ਨਕਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੇਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥
 ॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ१ ॥
 ਮਨੁਮਦਿਰੁਤਨੁਵੇਸੁਕਲੀਦਰੁਘਰਹੀਤੀਰ
 ਬਨਾਵਾ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪਾਨਬਸਤੁਪੈਬਾਹੁ

ਤਿਸਨਾਮਿਨਾਮਾਵਾ॥੧॥ਮਨੁਬੋਧਿਆਦ
 ਇਅਾਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ਕਉਨੁਜਾਣੈਪ
 ਰੁਪਰਾਈ॥ਹਮਨਹੀਚੇਤਪਰਾਈ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾ
 ਚੇਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਭਾਰਿਪਾਰਿਲੀਨਾਪਾਟਿਪਾਟਿਜੋਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖਮਾਤਿਸਭੁਬਾਧਿਤੁਮਾਰੀ

ਮੀਦਿਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਵਾਸੇ ਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗੁ॥ ਵਰਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ॥ ੩॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਭਿ ਸਰਗ ਵਿਤੁ ਮਾਰੀ ਸਰਬ ਬਿੰ
ਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਚੰਗਾ॥ ਇਕ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥

੬੫
੫੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਸੇਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਸੇਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੇਘੁ ਰੁਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਾਹਿਸ
 ਰਬ ਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇ
 ਤੇਤੇਰੇ ਵਾਵਲੁ ਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਰੀ ਸਿਉ ਕ

ਹੀਆਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਲੁਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਪਵਲੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਪ
ਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿ
ਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰਬੁਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿ
ਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇਵਾਇ
ਵਾਸਾਣਿਬੈਠੇਦੇਵਾਭਿਮਾਦਾਰਿਨਾਲੇ॥ ਗਾਵ

ਨਿਤੁ ਧਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁ
 ਧਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ ਧਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ
 ਸੰਤੋ ਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁ ਧਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਤੁ ਧਨੇ ਪੀਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀ ਸੁਰ ਸੁਗੁ ਸੁਗੁ ਵੇਦਨ
 ਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ ਧਨੇ ਮੋਹਣੀ ਆਮਨੁ ਮੋਹਨਿ
 ਸੁਰਗਾ ਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ ਧਨੇ ਰ
 ਤਨੁ ਉਪਾਇ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰ ਬਨਾ ਲੇ ॥ ਗਾ

ਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਧ
 ਨੋਖਾਈਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰ
 ਹਮੰਡਕਾਰਿਕਾਰਿਰਬੇਤੇਰੋਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧ
 ਨੋਗਾਵਨਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਰਸਾ
 ਲਾਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅ
 ਵਨਿਨਨਕੁਕਿਅਾਬੀਚਾਰੇ॥ਸੇਈਸੇਈਸਦ
 ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੇਭੀਹੋਸੀ

੬੯
 ੫੧

ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿ ਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀ
 ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜਿ ਨ ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿ
 ਨਿਉ ਪਾਈ। ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ
 ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ
 ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੋਪ
 ਤਿਸਾ ਹੁਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਹੁ
 ਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

॥ सुदिदुआआयेसुबुकोए। केवडुव

७१

डुडीठहोए। कीमातिपाएनकाहिआज

॥ कहदेवालेतेरेरहोसमाए॥ १ ॥

वडेमेरोसाहिबाग। हिररी। भीरा। गुलीग

हीरा। कोएनजादेतेराकेताकेवडुचीर

॥ १ ॥ राहा। साबिसुरती। मालिसुरति। क

माही। सुबुकीमाति। मालिकीमाति। पाही। गीआ

ਨੀਧਿਅਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ ਕਹਣੁਨਜਾ
ਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਾਡੇਆਈ॥ ੨॥ ਸਭਿਜਪਸਭਿ
ਤਪਸਭਿਚੀਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾ
ਕੀਆਵਾਡੇਆਈਆ॥ ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿ
ਨੇਨਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰ
ਹਾਈਆ॥ ੩॥ ਆਖਦਿਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾ
ਰਾ॥ ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿ

ਤਿਸੈਕਿਅਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹ

੦੭੩
੬੪

ਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥

ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਾਰਿਜਾਉ॥ ਆਖਾਇ

ਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ

॥ਉਤਭੁਖੇਖਾਇਚਲੀਅੰਦੁਖਾ॥ ਸੋਕਿਉਵਿ

ਸਰੈਮੋਰੀਆਇ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਾਚੇਨਾਇ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲਵਾਡਿਆਈ॥

॥ ਆਖਿ ਬਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਭਿ
 ਮਿਲ ਕੇ ਆਖ ਦਿ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਪਾਇ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਚਿਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਵਾਰ
 ਪੈ ਨ ਬੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਨ ਕੋਹੋ ਆਨ ਕੋਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵ
 ਰ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਨੁ ਕਰਿ ਕੰਕੀਤੀ ਰਾਤਿ
 ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰੇ ਹਿਤ ਕਮ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਵੇਖ

ਸੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੪

੭੫
੨੦

॥ਹਾਰਿਕੇਜਨਸਾਤਿਗੁਰਸਾਤਿਪੁਰਖ

ਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੋਕਿਰਮ

ਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਾਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪ

ਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੇਕਉ

ਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰ

ਪਾਨਸਖਾਈਹਾਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾ

ਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਾਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇ
 ਰੇ ਜਿ ਨਿਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਸਰਪਾ ਹਾਰਿ ਪਿਆਸਾ ਹ
 ਰਿਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗ
 ਤਿਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿ ਨਿਹਾਰਿ ਹਾਰਿ
 ਰਿਹਾਰਿ ਸੁਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਅਤੇ ਭਾਗ ਹੀ ਨੁਜ ਮ
 ਪਾਸਿ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਾਇ ਸੰਗ ਤਿਨ ਹੀ ਆਇ
 ਪ੍ਰਗੁਜੀ ਵੇ ਪ੍ਰਗੁਜੀ ਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿ ਨਿਹਾਰਿ ਜਨ

ਸਤਿਗੁਰਸੀਗਾਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਪੀਨੁਸਤਸੀਗਾ
 ਤਿਜਿਤੁਹਾਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨ
 ਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ਗੁਗੁਜਰੀਮ
 ਹਲਾਪ ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁ
 ਜਾਆਹਰਿਹਾਰਿਜੀਉਪਾਰਿਆਸੈਲਪਥ
 ਰਮਹਿਜੀਤੁਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਰੀਕਾਰਿ

ਧਾਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
 ਲੇਸੁਤਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁ
 ਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਜਨਨਿੰਪਿਤਾਲੇਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨ
 ਕਿਸਕੀਧਾਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੀ
 ਬਾਹੇਠਾਕੁਰਕਾਹੇਮਨਭਉਕਾਰਿਆ॥੨॥
 ਉਡੇਉਡੇਆਵੇਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛ

ਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕ ਵਲੁ ਖੁਲਾ ਵੈ ਕ ਵਲੁ ਚੁਗਾਵੈ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿ ਮਰਨੁ ਕਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਭਿ ਨਿ
 ਧਾਨੁ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿ ਧਾਨੁ ਠਕੁ ਕਰ ਕਰਤ ਲਧ
 ਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਸਦ ਬਾਲਿ
 ਜਾਈ ਅੰਤੇ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪ
 ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪
 ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਸੋ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਾਰਿ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰੰ
 ਜਨੁ ਹਾਰਿ ਅਗਾਮਾ ਅਗਾਮਾ ਪਾਰਾ ਸਾਭਿ
 ਧਿਆਵਾਹਿ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਾਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਾਰਿ
 ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਾਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ
 ਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਮਾਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਾਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ
 ਹੁ ਜੀ ਸਾਭਿ ਦੁਖਾ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਾਰਿ ਆਪੇ
 ਠਕੁਰੁ ਹਾਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ

ਜੀਤਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭੂਪਟਘਟਅਤਿਰਿਸਰ
 ਬਨਿਰੀਤਰਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ ॥
 ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿ
 ਭਾਣਾ ॥ ਭੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉ
 ਤੁਧਾਇਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ ॥ ਭੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇ
 ਅਤਿਬੇਅਤਿਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾ
 ਣਾਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸਨੁਨਾਨੁ

ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਹਾਰਿ ਧਿਆਵਾ ਹਿ ਹਾਰਿ
 ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇਜਨ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਵਾ
 ਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਾਰਿ ਧਿਆ
 ਏ ॥ ਅਜੀ ॥ ਤਿਨ ਤੁਰੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭ
 ਉ ਜਿਨ ਹਾਰਿ ਨਿਰਭ ਉ ਧਿਆ ॥ ਏ ॥ ਅਜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਭਉ ਸਰੁਗ ਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਟਿ ਆ ਜਿਨ ਸੇਟਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਹਾਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਸੇਧੰਨੁ ਸੇਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਾਰਿਧਿ ਆਇ ਆਜੀ
ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਜਾਸੀ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤਿ ਬਿਅੰਤਿ
ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਨਿਤੁ ਧਰੀਹ
ਰਿਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ
ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀਤ ਪੁਤਾ ਪਹਿਜ
ਪਾਹਿ ਬੇਅੰਤਾ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ

ਬਹੁਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਾਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁ
 ਕਰਮੁਕਰੰਤਾ॥ ਜੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨ
 ਨਾਨਕਜੀਜੇਭਾਵਾਹਿਸੇਰੇਹਾਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪
 ਭੂਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਭੂਪੁ
 ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਭੂਜਗਜਗਏਕੋਸਦ
 ਸਦਾਭੂਏਕੋਜੀਭੂਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ ਭੂਪੁ
 ਆਪੇਭਾਵੇਸੇਈਵਰਤੈਜੀਭੂਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇ

ਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੋਸਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁ

ਧੁਆਪੋਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁ

ਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੇਸਭਸੈਕਾਜਾਣਈ

॥੫॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪

॥

ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੇਡਾਸਾਈ॥ ਜੇਤਉਭਾ

ਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੇਤੂਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਸਭਤੇਗੀਤੁਸਭਨੀਧਿਆਇਆ

ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਹਿ ਤੇ ਨਿਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਪਾਇ
 ਆਗਾਰ ਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇ ਅ
 ਭਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅ
 ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆ ਉਸਤੁਤੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਭੁਝਾਇ
 ਨੁਝ ਜਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ਜੀ ਅਜੀ ਤਿਸਤੁ ਤੇਰਾ ਖੇ
 ਲਾ ਵਿਜੇਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਸੀਜੇਗੀ
 ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਜ

٢٩
١٤

ਸਰਵਰਵੈ ਭਈ ਲੇਨਿ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵ
 ਕੁਤਿ ਨ ਹਿਕੀਆ ॥ ਪ੍ਰਕਿਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨ ਹੀ ਚਲੈ
 ਹਮ ਦੇਖਤ ਹਰੂ ਬੀ ਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤ
 ਸਿ ਮੁਖ ਮਨਾ ਗਾਰੀ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਲਿ ਆ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹ ਉਜਤੀ ਸਤੀ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ਆ ਮੂਰ
 ਖ ਮੁਗਾਧਾ ਜਨ ਮੁਭਾਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰਵਤ ਨਾਨਕਾ ਤੇ
 ਨਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾ ਹੀ ਵੀਸਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ੩

॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤ
 ਮਨੁ ਖਦੇ ਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਏਹ
 ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਾਰਿਕਾ ਜਤੇ ਰੈ ਕਿਤੇ ਨ
 ਕਾਮਾ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਭੁ ਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ
 ॥ ੧ ॥ ਸਰੰਜਾ ਮਿਲਾ ਗੁਭੁ ਫਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
 ਜਨਮੁ ਬਿਥਾ ਜਾਤ ਰੀਗਿ ਮਾਇਸਾ ਕੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਧਰ ਮੁਨ ਕਾਮਾ

੯੦
੧.

ਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇ॥
ਕਹਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੀਆ॥ ਸਗਣਿਪ
ਰੇਕਾਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥ ੨॥੪॥

ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀ

ਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜੈਪਾਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਅੰਕਰਤੇਕਾਹੇ

ਇੱਥੀ ਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋ ਹਿਲਾਸਿ
ਵਹਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇ
ਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋ ਹਿਲਾਸ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋ
ਹਿਲੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿ
ਤ ਜੀਅ ਤੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੇ ਗਾਵੇ ਵਣਹਾਰਾ
ਗਾਤੇ ਰੇ ਵਾਨੈ ਕੀ ॥ ਮਾਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੇ ਕਵ
ਣੁ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਬਾਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ

੯੯
੧

ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣੁ ਅਸੀ ਸੜੀ
 ਅਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ
 ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁ ਚਾਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੀਨਿ ॥ ਸ
 ਦਣੁ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ ਮੇਨਾ ਨਕਸੇ ਦਿਹਾ ਆਵੀ
 ਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਛਿਅ ਘਰਿ ਛਿਅ ਗੁਗੁ ਛਿਅ ਓਪਦੇਸਾ ॥
 ਗੁਗੁ ਗੁਗੁ ਏਕੇਵੇ ਸਾਮਨੇ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ

ਜੈਪਾਰਿਕੀਰ ਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ। ਸੋਘਰੁਰਾਖੁ
 ਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਸੈਰਸਿਆ
 ਘੜੀਆਪਹਿਰਾਬਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ
 ॥ ਸੁਰਜੁਏਕੇਗੁਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇ
 ਕੋਤੇਵੇਸਾ॥੨॥੨॥ ਗੁਰੁਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
 ੧ ਗਗਨਮੇਬਾਲੁਗਵਿਚੰਦੁ
 ਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਕਾਮਭਿਲਸਨਕਮੇ

੯੬
੧੧

ਤੀ॥ ਧੂਪ ਮਾਲਿ ਆਨ ਲੋਪ ਵਣ ਚ ਵਰੋ ਕਰੇ
ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੁਲੀਤ ਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੈ ਸੀ
ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ਭਵ ਖਡਿ ਨਾਤੇ ਰੀ ਆਰਤੀ॥ ਅ
ਨਹਤਾ ਸਬ ਦਵਾ ਜੀਤ ਭੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਹਾਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ
ਮੂਰਤਿ ਨਨਾਏ ਕੋਤੋਹੀ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ
ਨਨਾਏ ਕਪਦਰੀ ਧਾਇਨੁ ਸਹਸਤ ਵਰੀਧ

ਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭੁਮਾਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿ
ਰੇਸੋਇ॥ਤਿਸਦੇਚਨਾਇਸਭੁਮਾਹਿਚਨਣੁ
ਗੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਾਟੁਹੋਇ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਗਾਰਿਚਰ
ਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਤਮਨੇਅਨਾਦਿਨੋਮੋ
ਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨ
ਕਸਾਰੰਗਾਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾ॥ਇਵਾਸਾ॥੪॥

੨੪
੧੦

੩॥ ਭਾਗੁਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਇ ਨਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਰਿਆ ਮਿ
ਲਿਸਾ ਧੁਖ ਭਲ ਖਡਾਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ
ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਮਾਨਿਹਾਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ
ਮੰਡਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਿ ਸਾਧੁ ਅਜਿ ਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾਹੇ ॥
ਕਾਰਿ ਭੰਡ ਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਕਤ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰ

ਤਰਿਹਉਮੇਕੰਡਾਹੇ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਲਾਹਿਚੁਭੇ
 ਦੁਖਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਾਹਿਸਿਰਿਭੰਡਾਹੇ
 ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਹਾਰਿਹਾਰਿਨਾਮਿਸਮਾਦੇਦੁਖ
 ਜਨਮਮਰਣਭਵਦੁਖੰਡਾਹੇ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਪੁ
 ਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭਦੰਬੁ
 ਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ ਹਮਗਾਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰ
 ਭਤੇਬੇਹਾਰਿਗਾਖੁਗਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ ਜਨਨਾ

ਨਕਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕਹੇ ਹਾਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ
 ਮੰਗਾਹੇ ॥੪॥੪॥ ਗਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹ
 ਲਾਪ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀ
 ਤਾ ਸੀਤਹ ਲਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਇ ਚਲ
 ਹੁਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਰੀ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
 ਅਉਧਾਘਟੈ ਦਿਨੁ ਸੁਰੰਦਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੀਸਾ ਰੁ

ਬਿਕਾਰੁ ਸੀਸੇ ਮਾਹਿਤ ਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ
ਜਿਸਾਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕ
ਬਕ ਬਾਤਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੇ
ਈ ਬਿਹਾਸੁ ਹੁਗਾਰਿ ਗਾਰਤੇ ਮਨਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁ
ਰਿਨ ਹੋਇ ਗੋਢੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਪਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ

੯੯
੧੧

੧੦੦
੧੦੦

ਇਹੋ ਸੁਖ ਮਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥

੪॥੫॥

੧ ਚਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪ੍ਰਾਨਿ ਰਾਛ ਸਕਾ ਕਟਾਸੀ ਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਆਸਿ ਕੇਤ

ਜਗਤ ਕੇਈ ਸਾ ॥ ਰੁਪਨ ਬਿਸਾਟਿ ਗਾਗਨ

ਤੇਰੁਈ ॥ ਸਭਾ ਹਿੰਨ ਆਨਿ ਬਧਾਈ ਦਈ ॥ ੧

ਪੀਨਜਪੀਨਜਲੋਗਾਨਕੇਰਾਜਾ॥ ਦੁਸਦਨ
ਦਾਹਗਾਰੀਬਾਨਿਵਾਜਾ॥ ਅਖਲਭਵਨਕੇਸਿ
ਰਜਨਹਾਰੇ॥ ਦਾਸਜਾਨਮੁਹਿਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥
੨॥ ਕਾਵਿਯੇਵਾਚਬੇਨਤੀ॥ ਚੌਪਈ॥
ਹਮਰੀਕਰੇਹਾਬਦੇਰੰਛਾ॥ ਪੂਰਣਹੋਇਚਿ
ਤਕੀ॥ ਇੰਛਾ॥ ਭੂਚਰਣਨਮਨਰਹੈਹਮਾਰਾ॥
ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਹਮਰੇਦੁ

੧੦੧
੧੦੧

ਸਟਸਭੈਤੁਮਪਾਵਹੁ॥ਆਪਹਾਬਦੈਮੋਹਿ
ਬਚਾਵਹੁ॥ਸੁਖਿਵਸੈਮੋਰੋਪਰਵਾਰਾ॥ਸੇਵ
ਕਸਿਖਸਬੈਕਰਭਾਰਾ॥੪॥ਮੋਰਛਿਆਨਿ
ਜਕਰਦੇਕਰੀਏ॥ਸਬੈਰਨਕੇਆਜਸੀ
ਪਰੀਏ॥ਪੁਰਣਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ॥ਤੋਰ
ਭਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥੫॥ਤੁਮਹਿਛਾਡਿ
ਕੋਈਅਵਰਨਾਪਿਆਉ॥ਜੇਬਰਚਾਹੈਸੁਤੁ

ਮਭੇਪਾਉ। ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰੀਅਹਿ
 ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ॥੬॥
 ਆਪਹਾਥ ਦੇ ਮੁਝੈ ਉਬਰੀਐ। ਮਰਦਕ
 ਲਕਾਝਾ ਸਨਿ ਵਰੀਐ॥ ਹੁਜੇ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ
 ਪਛਾ। ਸ੍ਰੀਅਸਿਧੁ ਜਜੁ ਕਰੀਅਹੁ ਰਛਾ॥੭॥
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮਾਹਿ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੀ
 ਤਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ॥

੧੦੪
੧੨

ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰਦਸਕੀਤੁ॥੮॥ਕਾਲਪਾ
ਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪੁਧਰਾ॥ਕਾਲਪਾਇਸਿਵਜੀ
ਅਵਤਰਾ॥ਕਾਲਪਾਇਕਗਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸ
ਸਕਲਕਾਲਕਾਕੀਆਤਮਾਸਾ॥੯॥ਜਵਨ
ਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵਕੀਚਿ॥ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੁਥੀਚਿ॥ਜਵਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਵਾਰਾ॥
ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਹਮਾਰਾ॥੧੦॥ਜਵਨ

ਕਾਲਸਭਜਗਤਬਨਾਯੋ॥ ਦੇਵਦੈਤਜੱਛਨ
ਉਪਜਾਯੋ॥ ਮਾਦੇਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾ॥
ਸੋਈਗੁਰੂਸਮਸ਼ੀਅਹੁਹਮਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਨ
ਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀ॥ ਸਕਲਪ੍ਰ
ਜਾਜਿਨਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਸਿਵਕਨਕੋਸਿਵ
ਗੁਨਸੁਖਦੀਓ॥ ਸੰਤਨਕੋਪਲਮੋਬਧਕੀ
ਓ॥ ੧੨॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਕੋਅੰਤਰਕੀਜਾਨਤ

੧੦੫
੧੦

੧੦੬
੧੫

ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤਾ। ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰ
ਚਰ ਅਸ ਬੁਲਾ। ਸਭ ਪੁਰਖਿ ਪਾਇਸਾਟੇ
ਕਰੇ ਫੁਲਾ॥ ੧੩॥ ਸੀਤ ਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ
ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ। ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀ
ਰ ਪਛਾਨੈ। ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੇ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੀ ਜਾਨ।
੧੪॥ ਜਬ ਉਦਕ ਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ। ਪੂਜ
ਧਰਤਤ ਬਦੇਹ ਅਪਾਰਾ। ਜਬ ਅਕਰ

ਖਕਰਤਹੋਕਬਹੂੰ। ਤੁਮਮੇਮਿਲਤਦੇਹਧ
ਰਸਬਹੂੰ॥ ੧੫॥ ਜੇਤੇਬਦਨਸਿਸਟਿਸ
ਭਧਾਰੈ॥ ਆਪਆਪਨੀਬੁਝਉਚਾਰੈ॥ ਤੁਮ
ਸਭਹੀਤੇਰਹਤਨਿਰਾਲਮ॥ ਜਾਨਤਬੇਦਭੇ
ਦਅਰਮਾਲਮ॥ ੧੬॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਬਿ
ਕਾਰਨਿਲੰਬਾ॥ ਆਦਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿ
ਅਸੀਭਾ॥ ਤਾਕਾਮੂਝਉਚਾਰਤਭੇਦਾ॥ ਜਾਕਾ

੧੦੭
੧੮

ਭੇਵਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਭਾਕੋ ਕਰਿ ਪਾਹ
 ਨਿਅਨ ਮਾਨਤਾ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ ਕਛ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ
 ਤਾ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕਉ ਕਹਤੁ ਸਦਾ ਸਿਵਾ ॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਾ ਭਿਵਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਪਾ ਅ
 ਪਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਦਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨਤੁ
 ਹਿਤੇਤੀ ॥ ਤੁਮਰਾਲ ਖਾਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਏ

ਕੈਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋਰਾ ਵਕਰੀ
 ਰੂਪ ॥ ਅੰਤ ਜਜੇਰ ਜਸੇਤ ਜਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁ
 ਜਖਾਨ ਬਹੁਰਿ ਰਾਚਿ ਦੀਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਕਪੂਟੂਲ
 ਰਾਜਾ ਪੈਥੈ ਠਾ ॥ ਕਪੂਸਿ ਮਾਟਿ ਭਯੋਰਾ ਸੀਕਰ
 ਇਕੈ ਠਾ ॥ ਸਗਾਰੀ ਸ੍ਰਿਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ
 ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੀ ਭਵਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਅਬਰਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਸਿਖ ਅਉਬਾਰਿ

ਅਸਿਖ ਅਸੀਘਰੋ॥ ਦੁਸਰ ਸਿਤੇਉ ਠਵਤਉ
 ਤਪਤਾ॥ ਸਕਲ ਮਲੋਛ ਕਰੋਰਣ ਪਾਤਾ॥
 ੨੨॥ ਜੇ ਅਸਿਪੁ ਜਹੁ ਸਰਣੀ ਪਰੋ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤਪੈ ਮਰੋ॥ ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗਾਪ
 ਰੇਤੁ ਹਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੇਤੁ ਮਸੀਕਟ ਸਭ ਟਾਰੈ॥ ੨੩॥
 ਜੋ ਕਲਿ ਕੋਇ ਕਬਾਰਿ ਮੇਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਕ
 ਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਮੇਹੈ॥ ਰਛਾਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ

ਕਾਲਾ ਦੁਸਟ ਮਾਰਿ ਸਟਟ ਰੇਤਤ ਕਾਲਾ
 ੨੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹ ਬਿਹੋ॥
 ਤਾ ਕੇਤਾ ਪਤਨ ਕਮਾਹਿ ਹਾਰਿਹੋ॥ ਰਿਪ ਸਿ
 ਧਧ ਰਸੇ ਸਭ ਹੋਈ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਂਹ ਛੇ ਸਕੈ
 ਨ ਕੋਈ॥ ੨੫॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੇ ਸੀਭਾਰਾ
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇਤਾ ਹਿਉ ਬਾਰਾ॥ ਜਿਨ ਨਰ ਨਾ
 ਮਾਤਿ ਹਾਰੇ ਕਹਾ॥ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇਰ

ਹਾ॥੨੬॥੧੬੬ਗਾਕੇਤਮੇਸਗਵਿਤਿਹਾਰੀ॥
 ਮਾਪਗਾਬਦੇਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥ਸਰਬਠਉਰ
 ਸੇਹੋਹੁਸਹਾਈ॥ਦੁਸਰਦੇਖਤੇਲੇਹੁਬਚਾ
 ਈ॥੨੭॥੧੬੬ਪਾਕਰੀਹਮਪਰਜਗਾਮਾਤਾ
 ॥ਗੀਬਕਰਾਪੂਰਣਸੁਭਰਾਤਾ॥ਕਿਲਾਵੇਖ
 ਸਕਲਦੇਹਕੇਹਰਗੁ॥ਦੁਸਰਦੇਖੀਅਨਕੋਛੇ
 ਕਰਗੁ॥੨੮॥ਸੀਅਸਿਪੁਜਜਬਭਏਦ

ਇਆਲਾ॥ ਪੁਰਵਕਰਾਰੀ॥ ਬਤਤਕਾਲਾ॥
 ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਦੁਖਨਤਿਸੇ
 ਬਿਆਪਤਕੋਈ॥ ੨੯॥ ਆਇਲਾ॥ ॥
 ਸੁਨੈਗੀਗਜੇਯਾਹਿਸੁਰਸਨਾਪਾਵਈ॥ ਸੁਨੈ
 ਮੁਖਚਿਤੁਲਾਇਚਤੁਰਤਾਆਵਈ॥ ਦੁਖ
 ਦਰਦਭੈਨਿਕਟਨਤਿਨਨਰਕੋਰਹੈ॥ ਹੋਜੇਯ
 ਕੀਇਕਬਾਰਚੋਪਈਕੋਕਹੈ॥ ੩੦॥ ਸੀਬਤ

੧੧੩
 ੧੧੪

੭੭੪
੧੧

ਸਤਰਹਸਹੀਸਭਾਣਿਜੈ॥ਅਰਧਸਹਸ
ਫੁਨਿਤੀਨਕਾਹਿਜੈ॥ਭਾਦਵਸੁਦੀਅਸਟਮੀ
ਗਵਿਵਾਰਾ॥ਤੀਰਸਤਵਵਗੰਥਸੁਧਾਰਾ॥੩
੧॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਚਾਰਿਤ੍ਰੇਪਾਖਿਯਾਨੇਤਿ
ਯਾਚਾਰਿਤ੍ਰੇਭੂਪਮਤ੍ਰਿਸਿਬਾਦੇਚਾਰਸੈਚਾਰ
ਚਰਿਤ੍ਰਸਾਮਾਪਤੁਮਸਤਸੁਭਮਸਤੁ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਦਾਸਜਾਨ

ਕਰਿਦਾਸਪਰਿਕੀਜੋਕ੍ਰਿਪਾਅਪਾਗਾਅ
ਪਹਾਥਦੈਰਾਖਮੁਹਿਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਾਇ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਮੇਨਗਨੇਸਹਿਪਿ
ਬਮਮਨਾਉ॥ਅਕਿਸਨਾਇਸਨਕਬਹੁੰਨ
ਪਿਆਉ॥ਕਾਨਸੁਨੇਪਾਹਿਚਾਨਨਤਿਨਸੇ
॥ਲਿਵਲਾਗੀਮੇਰੀਪਗਾਇਨਸੇ॥੧॥ਮ
ਹਾਕਾਲਰਖਵਰਹਮਾਰੋ॥ਮਹਾਲੇਹਮੇਕਿੰਕ

੧੧੫
੧੧

੧੧੬
੧੧੫

ਰਬਾਰੋ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰਾ॥ ਬੰ
ਹਗਹੇ ਕੀਲਾ ਜਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਅਪਨਾ ਜਾ
ਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਤਪਰੀਐ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸਤਹ ਮਾਰੇ
ਮਰੀਐ॥ ਵੇਗ ਤੇ ਗਾਜ ਗਾਮੇ ਦੇ ਉਚਲੇ॥ ਰਾ
ਖ ਆਪ ਮੁਹਿ ਅਉਰ ਨ ਦਲੇ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਮਮ
ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਦਾ
ਸਤਿਹਾਰਾ॥ ਜਾਨ ਆਪਨਾ ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜਾ॥

ਆਪਕਰੋਹਮਰੇਸਭਕਾਜਾ॥੪॥ਤੁਮਹੋਸ
ਭਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾ॥ਆਪੇਆਪੁਗਰੀਬਾਨਿ
ਦਾਜਾ॥ਦਾਸਜਾਨਕਰਗਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮਹਿ
॥ਹਾਰਪਰਾਮੇਆਨਦੁਰਤੁਹਿ॥੫॥ਆਪ
ਨਾਜਾਨਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ਤੁਮਸਾਹਿਬਮੇ
ਕਿੰਕਰਬਾਰਾ॥ਦਾਸਜਾਨਦੇਹਾਬਉਬਾਰੇ॥
ਹਮਰੇਸਬਬੈਰੀਅਨਸੀਘਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਿਥ

੧੧੭
੧੬

ਮਧਰੇਭਗਵਤਕੋਪਿਆਨਾ॥ ਬਹੁਰਕਰੇ
ਕਾਵਿਤਾਇਪਿਨਾਨਾ॥ ਕਿਸਨਜਥਾਮਤਰ
ਰਿਤਉਚਾਰੇ॥ ਚੁਕਹੋਇਕਾਵਿਲੇਹੁਸੁਧਾ
ਰੇ॥੭॥

ਕਾਵਿਦਾਚਾ ਵਿਹਰਾ॥ ਜੇਨਿਜਪੁਭੁ
ਮੇਸੇਕਹਾਸੇਕਹਿਹੋਜਗਮਾਹਿ॥ ਜੇਤਿਹਪੁ
ਭੁਕੋਪਿਆ^ਇਹੈਅਤਿਸੁਰਗਕੇਜਾਹਿ॥੧॥

ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਦੁਈਏਕਹੈ

੧੧੯
੧੧੯

ਬਿਬਾਬਿਚਾਰਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਜਲਤੇਉਪਜ
ਤਰੰਗਾਜਿਉਜਲਹੀ॥ ਬਿਖੇਸਮਾਹਿ॥ ੨॥

ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਜਬਆਇਸਪ੍ਰਭੁਕਭੁਯੇ

ਜਨਮੁਧਰਾਜਗਆਇ॥ ਅਬਮੇਕਬਾਸੀ
ਛੇਪਤੇਸਭਹੁਕਹਤਸੁਨਾਇ॥ ੩॥

ਹਰਾ॥ ॥ ਤਿਨਬੇਦੀਅਨਕੀਕੁਲਾਬਿਖੇ

ਪ੍ਰਗਟੇਨਾਨਕਗਾਇ। ਸਭਸਿਖਨਕੋਸੁਖ
ਦੇਜੇਹਤਹਤੁਏਸਹਾਇ॥੪॥ ਕ
ਵਿਵਾਚਾਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਠਾਢੁਯੇਮੇਜੇਰ
ਕਾਰਿਬਚਨਕਹਾਸਿਰਨਿਯਾਇ॥ ਪੀਬਚ
ਲੇਤਬਜਗਤਮੇਜਬਤੁਮਕਰਹੁਸਹਾਇ
॥੫॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਦਸਮਕਥਾਭਾਗ
ਵਤਕੀਭਾਖਾਕਰੀਬਨਾਇ॥ ਅਵਰ

ਬਾਸਨਾਨਾਹਿ ਪੁਰੁਧਰਮਜੁਧਕੇਚਾਇ॥ ੧੨੧
੬॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਧੀਨਜੀਯੋਤਿਹਕੇਜਰਾ
ਮੇਮੁਖਤੇਹਾਰਿਚਿਤਮੇਜੁਧਾਬਿਚਾਰੈ॥ ਵੇ
ਹਆਨਿਤਨਨਿਤਰਹੈਜਸਨਾਵਚੜੈਭਵਸ
ਗਰਤਾਰੈ॥ ਧੀਰਜਧਾਮਬਨਾਇਇਹੈਤਨ
ਬਾਧਿਸੁਦੀਪਕਾਜਿਉਉਜੀਆਰੈ॥ ਰਾਜਾਨਹਿ
ਕੀਬਢਨੀਮਨੋਹਾਬਲੈਕਾਤਰਤਾਕੁਤਵਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੀਮਤਸਤਰਾਸਹਸਪਚਾਵਨਾ। ਗਾੜਵ
ਦੀਪਿਥਮਸੁਖਦਾਵਨਾ। ਭੁਪਸਾਦਿਕਰ
ਰੀਬਸੁਧਾਰਾ। ਭੂਲਪਰੀਲਹੁਲੇਹੁਸੁਧਾ
ਰਾ। ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨੇੜਤੁੰਗਕੇਚਰ
ਨਤਰਸਤੁਵਵਤੀਰਤਰੀਗਾ। ਸੀਭਗਾਵ
ਤਪੁਰਨਕੀਯੋਰਪੁਬਰਕਥਾਪਸੀਗਾ॥ ੧
੧॥ ਸਾਧਅਸਾਧਜਾਨੈਨਹੀਬਾਦਸੁਬਾਦਬਿ

੧੨੪
੧੨੨

ਬਾਦਾ ਰੀਬਸਕਲਪੁਰਦਕੀ ਚਿਭਗਵਤ
ਕਿਪਾਪਸਾਇ॥ ੧੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥
ਪਾਇਗਹੇਜਬਤੇਤੁਮਰੇਤਬਤੇਕੋਉਆਂਖ
ਤਰੇਨਹੀਆਨਿਯੋ॥ ਰਾਮਰਹੀਮਪੁਰਾਨਕੁ
ਰਾਨਅਨੇਕਕਹੈ॥ ਮਏਕਨਜਾਨਿਯੋ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭੈਬਹੁਭੇਦਕਹੈ॥
ਮਏਕਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਿਪਾਨਕਿਪਾ

ਤੁਮਰੀਕਾਰਿ ਮੇਨ ਕਾਹਿਯੋ ਸਭ ਤੋਹੀ ਬਖਾ
ਨਿਯੋ॥ ੧੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆ

੧੨੫
੧੨੦

ਰਕਉ ਛਾਡਿ ਕੇਗਾਹਿਯੋ ਤੁਹਾਰੇ ਦੁਆਗਾ
ਬਾਹਗਾਹੇ ਕੀਲਾਜਾ ਸਿਰੀ ਬਿੰਦ ਦਾਸ
ਤੁਹਾਰਾ॥ ੧੪॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩

ਅਨੰਦੁ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੨੬
੧੪

॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰੂ ਮੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਤਪਾਇਆ ਸਹ
ਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾਧਾਈ ਆਗਾਰਾਗ
ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀ ਆਸ ਬਦ ਗਾਵਣ
ਆਈ ਆਸ ਬਦ ਤਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰ
ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰ
ਦੁ ਹੋ ਆਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਮ

ਨਮੋਰਿਅਤੂਸਦਾਰਹੁਹਾਰਿਨਾਲੇ॥ਹਾਰਿਨਾ
ਲਿਰਹੁਤੂਮੰਨਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਵਿਸਾਰਣਾ
ਅਰਿਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿ
ਸਦਾਰਣਾ॥ਸਭਨਗਲਾਸਮਰਬੁਸੁਆ
ਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਾਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥੫੫੬॥

ਤਤੇਰੇਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥
 ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾ
 ਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸ
 ਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿ
 ਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾ
 ਆਪਾਰੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁ
 ਖਾਸਾਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਤਿਸੁਖਮ

ਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਾਭਿਪੁਜਾ
ਈਆਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਗੁਵਿਟਹੁ
ਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਾਡੀਆਈਆਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਸੁਣਹੁਸੀਤਹੁਸਬਾਇਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥
ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪਚਿ
ਸਬਦਾਤਿਤੁਪਾਰਿਸਭਾਰੀ॥ਪਾਰਿਸਭਾਰੀ
ਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਪਾਰਿਧਾਰੀਆਪਿ

੧੨੯
੧੨੯

ਚੜ੍ਹਤਤਤੁਪੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਅੰ
 ਾਪੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਪੁਜਿਨਕਉਸਿ
 ਨਾਮਿਹਾਰਿਕੈਲਾਗੋ। ਕਹੈਨਾਨਕਤਹਸੁ
 ਤੁਹੋਆਤਿਤੁਪਾਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥
 ਅਨਦਸੁਦਹੁਵਰੁਭਾਰੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰ
 ਥਪੁਰੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਪਾਇਆਉਤਰੇ
 ਸਗਲਵਿਸੁਰੇ। ਤੁਖਰੇਗਾਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਦੀ

ਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਸੀਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁ
 ਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਵਿਤੁਸ
 ਤਿਗੁਰਗਹਿਅਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕ
 ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੧॥
 ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਬਾਲਾਵਿ
 ਚਿਤੀਨਿਵਸਤੂਪਈਚਿੰਸਤੁਸੀਤੋਖੁਵੀਚਾਰੇ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਇਚਿੰਜਿਸਕਾ

ਸਭੁਸੁਅਧਾਰੋ॥ ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸ
ਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ ਏਹੁਵਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾਈ
ਨਿਤਨਿਤਰਖਉਰਿਧਾਰੋ॥ ਤਮਸੀਸਾਰਚਰਨ
ਲਗਤਰੀਅੰਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੇਨਾਹੀ
ਮੈਨੋਜੋਗਾਕੀਤੇਈ॥ ਮੈਨਿਰਗਾਇਆਰੇਕੋ
ਗੁਣਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਾਇਓਈ॥ ਤਰ

ਸੁਪਾਇਆਮਿਹਰਾਮਾਤਿਹੋਈਸਾਤਿਗੁਰੁਸ
ਜਲੁਮਿਲਿਆਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀ
ਵਾਂਤਨੁਮਨੁਬੀਵੈਹਰਿਆ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਥੈਗੁਰੁਸਾਮਰਥਾਜੇਥੈਕੋਇ
ਨਾਹਿ॥ ਚਿਥੈਤੇਰੀਰਖਾਅਗਾਨੀਉਦਰਮਾਹਿ
॥ਸੁਣਿਕੇਜਮਕੈਦੁਰਨਾਇਤੇਰੈਛਰਿਜਾ
ਹਿ॥ ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹਗੁਰਸਬ

ਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਇਖਾਹਿ॥ ਕਲਿਮਾਹਿਏਹੋਪੁਨਿ
 ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗਾਹਿ॥ ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲ
 ਸਮਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾ
 ਇਜੋਆਵੇਤੁਧਆਹਿ॥ ੧॥

ਸਲੋਕਮਃ ੫

॥ ਅੰਤਾਰਿਗੁਰੁਆਰਾਧ
 ਲਾਜਿਹਵਜਾਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ ਨੇਤੀਸਾਤਿ

ਗੁਰਪੋਖਣਾਸੁਵਣ। ਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥
ਸਾਤੀਗੁਰਸੇਤੀਗਤਿਆਦਰਗਾਹਿਪਾਈਅੰਮੇ
ਠਾਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜੀਸਨੇਏਹ
ਵਸੁਦੇਇ॥ ਜਗਾਮਾਹਿਉਤਮਕਾਢੀਆਹਿਦਿ
ਬਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ ੧੫:੫ ॥ ਰਖੇਰ
ਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਕੀ
ਪੇਰੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਆਨੁ॥ ਹੋਆਆ

੧੩੫

੧੩੫

੧੩੬
੧੪੫

ਪਿਦਾਇਆਲੁਮਨੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾ
ਧਜਨਾਕੈਸੀਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾ
ਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅ
ਨੁ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬੁਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਹੋਇਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ
॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ॥ਆਪੋਜਾਣੈਕਰੇ
ਆਪਿਆਪੋਆਵੇਰਾਸਿ॥ਤਿਸਕੇਅ

ਗੋਨਾਨਕਾਖਲਿਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥

੧੩੭
੧੫੮

੧੩੮
੧੫੦

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
ਦਖਲੀਓਅੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਾਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਰੁਕੀਆਜਿਨਿਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲ
ਜੁਗਾਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏ ॥

ॐ ਅੰਕਾਰਿ ਸਬਾਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ॐ ਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਚਿਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਚਿਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੁ
ਣਿ ਪਾਛੋ ਕਿ ਅਲਿਖੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਅਲਿਖਰ
ਮਨਾਮ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਾਜਿ ਉਪਾਇ ਅਤੀਨਿਤ
ਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸਤ ਪਰਪਤਿ

੧੩੬

੧੪੧

ਹੋਵੇ ਚੁਟਿ ਲੇ ਮਾਣੁ ਕਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਦੇਖੋ ਸਾਚੇ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾ
 ਚਾ ॥ ੨ ॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾ
 ਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕੀ
 ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰਿ ਮਾਪਿ
 ਅਜੇ ਨੀਤੋ ਲਿਖੈ ਲਿਖੈ ਸਚੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ

ਮਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸੁਰਾ ॥ ੩ ॥
ਕੋਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਗਣਿ
ਤਾਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦੁ
ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਮੇਗਾ ਹਿਰੁ ਗੀਤੀ ਗੁਰ ਗਵਾਇ
ਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮ
ਨ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁ
ਖ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥

੧੪੯
੧੪

੧੪੨
੧੫੨

ਏਕੋਏਕੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਹਉਮੇਗਰਬੁਦਿ
ਆਪੇ॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਣੈਇ
ਉਪਾਰਿਮਹਲੁਸਿਏਪੇ॥ਪੁਭਨੇਝੋਹਰਿ
ਦੁਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸਿਸਟਿਸਬਾਈ॥ਏ
ਕੀਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾ
ਈ॥੫॥॥ਏਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਗਾਹਿਰਾਖਉਅ
ਫਰਿਉਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਾ

ਨੇਪਾਣੀਝੁਠਠਗਉਰੀਪਾਈ॥ਲਾਬਿਲੋਭਿ
 ਮੁਹਤਾਜਿਵਿਗੂਤੋਇਬਤਬਾਫੇਰਿਪਛੁ
 ਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੇਤਾਗਤਿਮਾਤਿਪਾਵੇਅ
 ਟੁਜਾਟੁਰਹਾਈ॥੬॥ਏਕੁਆਚਾਰੁਰੰਗੁਇ
 ਕੁਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਭੁਪੁਇ
 ਕੁਭਵਰੁਭਵੀਤਿਹਲੋਇ॥ਏਕੋਬੁਝੈਬੁਝੈਪਉ
 ਏ॥ਗੀਅਨੁਪਿਅਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਾਵਿਰਲਾ ਕੋਲ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇ
 ਇਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆ
 ਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ੭ ॥ ਉਰਮ ਪੂਰਮ ਜੋ ਤਿਉ ਜਾ ਲ
 ਾਤੀ ॥ ਨਿਭ ਵਦਮਾਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਉਗਾਵਿ
 ਆਮ ਸਰੂਪਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿਗਿਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ
 ਪਾਰਿਆਵੈ ॥ ਉਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨੀਬਰਧਾਰਾ ॥
 ਉਤਮ ਸਬਾਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕ

ਜਾਣੇਭੇਉ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੮॥ਉ
ਗਵੈਸੁਰੁਅਸੁਰਸੀਘਾਰੇ॥ਉਚਉਦੇਖਿਸ
ਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ਉਪਾਰਿਆਦੇਅੰਤਿਤਿਹੁਲੇ
ਇ॥ ਆਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਣੈਸੋਇ॥ ਚਿਹੁਬਿਧਾ
ਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ ਚਿਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨੁਮੁਖਿ
ਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਾਤਿਹੋਇ॥੯॥ ਗਾਜਨਰ

੧੪੫
੧੮੦

੧੪੬
੧੪੫

ਮੁਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ। ਰਦਮਹਿਲੁਝੈਮਨੁਆ
ਮਾਰਿ। ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੀਗਿਰਾਤਾ। ਤੀ
ਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ। ਜੀਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿ
ਸਹੀਜੇਹਾ। ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇ
ਹਾ। ਰਹਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕੁਭਾਇ। ਅੰਤਰਿ
ਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ। ੧੦॥ ਰੇਸੁਨਕੀਜੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੇਰਹਣੁਨਹੀਸੀਸਾਰੇ। ਰਾਜੇ

ਗਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਲਾਮਾਇਜਾਇਜੁਗਾ
 ਚਾਰੇ। ਰਹਲਕਹਲਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁ
 ਪਾਹਿਕਰਉਬਿਨਤੀ। ਏਕੁਸਬਦੁਰਾਮਨਾਮ
 ਨਿਰੋਧਗੁਗੁਰਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ। ੧੧॥ ਲਾਜ
 ਮਰੀਤੀਮਾਰਿਗਈਪੁਪਟੁਖੋਲਿਚਲੀ॥ ਸਾ
 ਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀ। ਸਿਰਤੇਸੀਕਟਲੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਲਾਈਰਲੀ। ਸਿਉਮਨਮਾਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ

੧੪੮
੧੮੧

ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿ
ਚਿੰਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਾਪਿਸਾਰੁ॥
ਲਬੁਲੇਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾਣੀਚਾਣੀਲ
ਇਤਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਮੁਗਾਧੁਗਵਾਰੁ॥
ਲਾਹੇਕਾਰਦਿਆਇਆਜਾਗਿ॥ਹੋਇਮਜੂ
ਰੁਗਾਇਆਠਗਾ॥ਇਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੁ
ਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪਾਤਿਸਚਾਪਾਤਿ

ਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮਪਥਿ
 ॥ ਆਈਨਮੇਟਣਕੇਸਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿਸੈ
 ਲਨੀਚੁਪਾਰਿਹੋਇ ॥ ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿ
 ਸੁਦੋਇ ॥ ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧਸਿਮਾਨਾ ॥ ਭ
 ਗਤਿ ॥ ਬਿਪੁਨਜਗੁਬਭਿਰਾਨਾ ॥ ਸਭਮਾਹਿ
 ਵਰਤੈਏਕੇਸੇਇ ॥ ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿ
 ਸੁਪਰਗਦੁਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਪਿਸ

ਦਾਨਿਰਵੈਰਾ ਜਨਮਿ ਮਗਦਿ ਨਹੀ ਧੀਧਾਧੈ
 ਰਾਜੇਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਰਿ ॥ ਆਰਿ ਭਿਪਾਇ
 ਮਾਧੋਘਟਥਾਰਿ ॥ ਆਰਿ ਅਗੋਚਰੁ ਧੀਧੈਲੋ
 ਈ ਜੇਗਾਜੁਗਾਤਿ ਜਗਜੀਵਨ ਸੇਈ ॥ ਕਾਰਿ
 ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹੁਣਾ ਮੁਕ
 ਤਿ ਕਿਵਹੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਆਦਿ ਨਾਵੈ ਵੈਰੋਧੁ ਸਰੀ
 ਰਾ ॥ ਕਿਉ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਕਾਟਾਹਿ ਮਨ ਪੀਰਾ ਵਾ

੨੨੨ ਭੂਆਵੇਜਾਇ॥ ਕਿਆਲੇਆਇਆ
ਕਿਆਪਲੇਪਾਇ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੇਤੋਹਾਸਭਬ
ਇ॥ ਲਾਹਾਮਿਲੇਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਵਦੁਜੁ
ਵਾਪਾਰੁਵਦੁਜੇਵਾਪਾਰੀ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੇਕੈਸੀਪ
ਤਿਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ
ਗੁਣਮਾਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਗੁ
ਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੀਸਾਰੀ॥ ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰ

੧੫੧
੧੦੧

ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ
 ਪਾਇ॥ ਤਾਮਿਲੀਐ ਜਾਲੁ ਏਮਿਲਾਇ॥ ਗੁ
 ਨਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਮਿਲੀਐ ਮੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਮੁ ਕੋਹੁ ਕਾਇਆ ਕਉ
 ਗਾਣੇ॥ ਜਿਉ ਕੀਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਣੇ॥ ਕਾਸਿ
 ਕਸਵਟੀ ਸਹੈ ਸੁਤਾਉ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਵੀਨੀ
 ਸੁਚਨਾਉ॥ ਜਗਤ ਪਸੂ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਸਾ

ਈ॥ ਕਰਿ ਕਰ ਤੈ ਕਰ ਵੀ ਕਰ ਪਾਈ॥ ਅਜਿ
ਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨ ਕੀ ਮਾਭਿ ਪਾਈ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ
ਕਹੀ ਅੰਧੇ ਕੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਜਤ
ਏਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਖਿਮਾਗਾਹੀ ਮਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਇ॥
ਖਰਾਬਤ ਨੁ ਜੁਗਾਚਾਰੈ ਹੋਇ॥ ਖਾਤੁ ਪੀਅਤਿ
ਮੁਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਮੁਏ ਜਾ

੧੫੪
੧੦੧

ਸਬਾਇਪਛਾਨਿਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰ
ਨਿਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਗਿਰਪਾਭੇਨਾ ਮੁਖਛ
ਨਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਗਗਨਰੀਭੀਰੁ ਗਗਨੀਤਰਿ
ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸੁਖਸਾਹਿਜਾਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗ
ਇਆਨਾ ਵਾਏਆਇਨ ਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਇਰਹੈ ॥ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ਗਗਨੁ ਮਰੀਮੁ ਮਨਾ
ਬੁਅਜੇਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਪਿ ਸਗੋ

ਨੀ॥ ਹਾਰਿਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ॥
ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰਨਾ ਮਾਇਯੁ ਨੀ॥ ੨੦॥ ਘ
ਰਦਗਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੀਖ
ਅਤਿ ਨਹੀ ਮੇਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀ
ਆ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰਚੇ ਲੇਫੁ ਨਿਧੁ ਆ॥ ਕਾਚੇ ਗੁ
ਰਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੁ ਆ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸ
ਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ

੧੫੬
੧੦੫

ਨਾਲਿ। ਦਹਦਿਸਿਭੂਦਿਘਰੈਮਾਹਿਪਾਇ
ਆਮੇਲੁਭਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ
॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ ਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾ
ਇਕਲੀਕੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਬਦਾਮੀਮਿਤੁਹੈਸਾਰਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਵੈਪਾਗੁ। ੨੨॥ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾ
ਇ। ਚੇਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇ। ਚਰਨ
ਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤੁ। ਚਿਰਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁ
ਨਿਤਨੀਤ। ਚੀਤਤਹੀਵੀਸੈਸਭੁਕੋਇ। ਚੇ
ਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖਹੋਇ। ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੇ
ਹਰਿਨਾਇ। ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘ

੧੫੭
੧੦੮

੧੫੮
੧੦੧

ਰਿਜਾਇ॥੨੩॥ਛੀਜੇਦੇਹਿਖੁਲੇਇਕਗੰਦਿ
॥ਛੇਅਨਿਤਦੇਖਹੁਜਾਗਿਹੰਦਿ॥ਧੁਪਛਾਵ
ਜੇਸਮਕਾਰਿਜਾਣੇ॥ਬੀਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘ
ਰਿਆਣੇ॥ਛਾਇਆਛੁਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ॥
ਇਲਖਿਆਕਿਰਤਿਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੇਜੇ
ਬਨੁਜਗੁਆਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ਕਾਇਆਛੀਜੇਭ
ਈਸਿਬਾਲੁ॥੨੪॥ਜਾਪੇਆਪਿਭੂਤਿਹੁਲੇਇ॥

ਜਗਿ ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਾ ਹਿਰਾਖਾ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪ
ਤਿਸਾਖਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾਤੁ ਧੁਭਾਵਾ ॥
ਜਾਤੁ ਮੇਲਾਹਿ ਤਾਤੁ ਝੈਸਾ ਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜ
ਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀ ਮੇਥੀ
ਸਾਇਕੀਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਝਖਿ ਬੋਲੁ ਲੁਕਿਆ ਜ
ਗਾ ਸਿਉ ਵਾਹੁ ॥ ਝਾਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਹੁ ॥

੧੫੯
੧੦੯

੧੬੦
੧੫੦

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣੁ ਆਸਾ ਆਇਚ
ਲੇਭੁਏ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸਾ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਭੁਖਿ ਮ
ਟੀਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿਗੁਣਗ
ਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵਾਨਿ ਪਿਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ
ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸ ਅਨੇ ਬੋਲੇ
ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੁਝੈ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਕਹਿ ਆਖੀ ਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਗੁਰਸਾਗੁਰ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਭੋਟਿ
 ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟਾ ਗੁਰ ਕਾਹਿ
 ਅਸਾ ਕਾਰਕ ਮਾਵਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਲੀਕਾ
 ਹੇਧਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਾਚਿ ਸਾਮਾਵ
 ਹੁ ॥ ੨੭ ॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲੈ ਸਹੀ ਟੂਟੈ
 ਬਾਹੁ ਟੂਟੈ ਸਗਾਹੀ ਟੂਟਿ ਪਰੀ ਤਿਗ
 ਈ ਬਰ ਬੋਲਿ ਟੂਰ ਮਾਤਿ ਪਰਹਾਰਿ ਛਾਡੀ

ਢੋਲਿ॥ ਟੂਟੈ ਗਾਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਸਬ
ਦੀ ਪਾਰਿਕਾਰ ਜੁ ਸਾਗਿ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ
ਭੋਟਾ॥ ਭਿਭੁ ਵਦਨ ਠਾਕੁ ਰੁਪੀਤ ਮਮੋਟਾ॥ ੨
੮॥ ਠਾਕੁ ਹੁਮਨੁ ਆਰਾਖੁ ਠਾਇ॥ ਠਹਕਿ ਮੁਈ
ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਠਾਕੁ ਰਣੇ ਕੁ ਸਬਾ
ਈ ਨਾਰਿ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿ ਆਗਿ॥
ਪਰ ਪਾਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ॥ ਮਹਲਿ ਬੁ

ਲਾਈਠਾਕਿਨਪਾਈ॥ ਸਬਾਦਿਸਵਾਰੀਸਾ
ਚਿਪਆਰੀ॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਾਇਠਾਕੁਰਿ
ਧਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਭੋਲਤਭੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਏਚੀਰ
ਸੀਗਾਰਾ॥ ਭਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖਨਹੀਬਿਨੁਰ
ਗਬਿਨਠੀਭਾਰਾ॥ ਭਗਪਿਮੁਈਪਾਰਿਆਪੁ
ਣੇਭੀਠੀਕੀਤਿਸੁਜਾਇ॥ ਭੁਰਗਾਖਿਆਗੁ
ਰਿਆਪਣੇਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਇ॥ ਭੁਗਾਰਿਵ॥

੧੬੩
੧੫੧

ਸੁਤਿਖਾਘਲੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਤੁਗਿਰਾਤਿਖ
 ਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੀਨਿਅੰਮਿਤੁਪੀਆਭ
 ਰਪੂਰਿ। ਦੇਹਿਦੇਹਿਅਖੇਸਭੁਕੋਈਜੇਭਾ
 ਵੇਤੋਦੇਇ। ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀ। ਤਿਖਾਨਿ
 ਵਾਰੈਸੋਇ। ੩੦। ਢੰਢੇਲਤਤੁਢਢਤਹਉਟਿਰੀ
 ਦਾਹਿਢਾਹਿਪਵਨਿਕਰਾਰਿ। ਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਿ
 ਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇਪਾਰਿ। ਅਮਰਅਜਾਚੀ

ਹਾਰਿ ਮਿਲੋਤਿ ਨ ਕੋਹਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ
 ਕੀ ਧੂਫਿ ਅਪੁਲੀ ਮੇਸੀ ਗਾਤਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾ
 ਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗਾਰਿ ਆਪਣੇ ਪਾਇਆਨ
 ਰਮਲਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸ
 ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋਉ ਸਾਰੇ ਸੋਢਾ ਹਸੀ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਤਿਸੁ ਸੀਮਲਾਤਾਨਿ ਦੂਖ ਨਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਛ

੧੬੫
 ੧੪੦

੧੬੬
੧੫੫

ਕੋਮੇਗਾਕਿਸੁਗਾਹੀਣਾਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁਆਮਾ
ਵਾਣਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਮੇਦੁਬਿਧਾਵਿਅਪੇ
ਰੋਗੁਆਵਾਮਾਵਿਹੁਣੇਆਦਮੀਕਲਰਕੰਧ
ਗਿਰੀਤਿ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਮੇਜਾਇਰ
ਸਾਤੁਲਿਅੰਤਿ ॥ ਗਾਣਤਗਾਣਾਵੈਅਖਰੀ
ਅਗਾਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇਆਗੀਆਨੀਮਾਤਿਹੀ
ਣਹੈਗੁਗਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇਆਤੁਟੀਤੰਤੁਰਬਾ

ਬਕੀਵਾਜੇਨਹੀ। ਵਿਜੋਗਿ। ਗਵਿਛੁੜਿ। ਆਮੇ
ਲੇਪਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੀਜੇਗਾ। ੩੨। ਤੁਰਵਰੁ
ਕਾਇਆਪੀਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੀਖੀਪਚਿ। ਤੁਤੁ
ਚੁਗਾਹੀ। ਮਾਇਏਕਸੇ। ਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰ
ਚੁ। ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਾਹਿਚੋਗ
ਪਲੀ। ਪਖਿਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਿ
ਭੀੜਬਲੀ। ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੁਟੀਅੰਮ੍ਹੇਹ

੧੬੭
੧੫੮

ਰਿਗੁਲਕਰੀਮਮਲੀਆਪਿਛੁਡਾਏਛੁਰੀ
 ਮੇਵਡਾਆਪਿਧਲੀਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁ
 ਟੀਮੇਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੋਇਆਪਦੇਹਾ
 ਬਿਵਡਾਈਆਜੋਭਾਵੇਤੈਦੇਇਆ॥੩੩॥ਬਰਬ
 ਰਕੀਪੋਜੀਅਨਾਬਾਨਵਿਧੁਲਾਹੋਇਆ॥ਬਾਨਿ
 ਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜਨਫੀਦੈਕੋਇਆ॥ਬਿਰੁ
 ਨਾਰਾਇਣੁਬਿਰੁਗੁਰੁਬਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥

ਸੁਰਿਨਰਨਾਬਹਨਾਬੁਤੂਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ
ਸਰਬੇਥਾਨਾਬਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰਾਜ
ਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂਅੰਤੂਨਪਾਰਾਵਾਰਾਥਨ
ਬਨੰਤਰੀਗਵਿਗਹਿਆਗਾਰਸਬਦੀਵੀਚਾ
ਰਿਅਣਮੀਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗ
ਮਾਪਾਰਾ॥੩੪॥ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲੁਤੂ
ਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖਣਹਾਰਾਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭ

੧੬੯
149

੧੭੦
੧੮

ਮੇਲਿਲੇਹਿਖਿਨਮਾਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਿ॥ਦਾ
ਨਾਤੂਬੀਨਾਤੂਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨਾ॥ਦਲ
ਦੁਭੰਜਨਦੁਖਦਲਦਗੁਰਮੁਖਿਰਿਅੰਨ
ਇਅੰਨ॥੩੫॥ਧਨਿਗਾਇਅੰਬਾਹਿਤੂਰੀ
ਮੇ॥ਧਨਮਾਹਿਚੀਤਗਵਾਰਾ॥ਧਨਵਿਰਲੀ
ਸਚੁਸੀਚਿਅੰਨਿਰਮਲਨਾਮੁਖਿਅੰਗਾਰਾ॥ਧ
ਨੁਗਾਇਅਤਾਜਾਣਦੇਹਿਜੇਰਾਚਾਹਿਰੀਰਿਗਾਇਕ

ਮਨੁ ਦੀ ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ ਅੰਭੀ ਕਰ ਤੇ ਕੀਟੇ
 ਕਾ ਧੀ ਧਾਧਾ ਵਤ ਗਹਿ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਬਦੁ
 ਅਨੰਦੁ ਦੁਰਜਨੁ ਤੇ ਸਾਜਨੁ ⁺ਭੇਟੇ ਗੁਰਗੋ
 ਵਿਦਾ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਫੁਫਤੀ ਬਸਤੁਰ
 ਹੀ ਪਰਬਾਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ
 ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ ਨਾਨਕਰ
 ਤਨ ਛੁਟੀ ਅੰਦਿ ਲੁਗਾਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ਨਾ

੧੭੭
 141

੧੭੨
੧੮੨

ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁ ॥ ਏਫਿਰਿ ਪਛੁਤ
ਹਿ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿ
ਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਏਵੁ ਨਾ ਵੈ ਨਿਰਭਉ
ਕਹਾ ਕਿ ਅਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ
ਕਿ ਵਅਪੜਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਸਾਜ
ਨ ਸੇਰੰਗੁ ਲੇ ਕਿ ਸਪਾਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਕਾਪੁ ਉਪਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲੁ ਏਹਾ ਗੁ ॥ ਜਿ

ਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੇਹੋਤਿਅਪਾਰਿ
॥੩੭॥ਪਾਪੁਬਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਸਾਗਾਪਾ
ਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਗਾਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪ
ਛਾਣੈਆਪਾਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੇਗੁਸੀਤਾਪਾ
ਨਗਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕ
ਲੁ॥ਕਿਉਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਤੂਤੁਬਰਾ
ਖੇਕਾਲੁ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇਹਿਅਭੀਜੰਜਾਲੁ

੧੭੩
੧੮੩

੦

੧੭੪
੧੮੪

ਮਾਹਿ।।ਵਿਨੁਨਾਵੇਕਿਉਛੁਦੀਮੇਪਾਪੋਪਚ
ਹਿਪਚਾਹਿ।।੩੮।।ਗਫਿਗਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੇ
ਕਉਆ।।ਗਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਾਕਿਆਹੁ
ਆ।।ਫਾਥਾਚੇਗੁਚੁਰੀਨਹੀਬੁਝੈ।।ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈਤੁਆਖੀਸੁਝੈ।।ਜੇਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜ
ਮਜਾਇ।।ਵਿਨੁਗਾਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਇ।।
ਫਿਗਿਫਿਰਿਮਾਵੈਫਿਗਿਫਿਰਿਜਾਇ।।ਇ

ਕਰੀਗਿਰਚੇਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਇਵਛੂਰੇ
ਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ॥੩੯॥ਬੀਰਬੀਰਕਰਿ
ਰਹੀਬੀਰਭਏਬੀਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਾਰਿ
ਆਪਦੇਬਾਹਿਣਬਿਗਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾ
ਬਲਕੈਘਾਰਿਬੇਰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੇਨੇਹਿ॥
ਜਲੇਨਹਿਵਰੁਕਾਮਦੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਹਿਤੇ
ਹਿ॥ਬਿਰਹੋਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁ

੧੭੫
੧੮੦

੧੭੬
144

ਸਾਚਿਮਿਲੋਇ। ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆ
ਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰ
ਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ। ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰ
ਖੁਕੀ। ਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਹੋਇ। ੪੦॥ ਭੁਨਿਭੁਨਿ
ਪੜੀਅੇਪਾੜਿਪਾੜਿਭੁਜੇਢਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸ
ਰੇਢਾਹੈ। ਸਰਭਾਰਿਸੇਖੇਭੀਭਰਿਧੋਖੇਸਮ
ਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ। ਭੁਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭੁਏਦਿਵਾ

ਨੇਵਿਦੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਡੇਰੀਪੁਭੁਪਕੜੀਜਿਨਿਖਿਚੈਤਿ
ਨਜਾਈਐਹਾਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੀਗਿ
ਰਾਤੇਬਹਾਵਿਨਪਛਤਾਈਐਭਭੈਭਾਲਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਤਾਨਿਜਾਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਈ
ਐਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਆਸ
ਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੋ

ਚੀਨੇਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਮੇ॥੪੧॥ਮਾ
 ਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨ
 ਸਾਖਾ॥ਹੀਸੁਚਲੇਉਠਿਰੁਮਦੇਮਾਇਆਭੂਲੀ
 ਆਖਾ॥ਮਨਝੁਠਾਜਮੁਜੋਹਿਆਮਵਗੁਣ
 ਚਲਾਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮਾਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮ
 ਰੈਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿ
 ਮੁਏਵਿਨੁਨਾਵੇਦੁਖਭਾਲਿ॥ਗੜਮਦਰਮਹਲ

ਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨ १੭੯
ਮਾਵਿਲੁਝਠਾਮਾਵਲਜਾਣੁ॥ ਆਪੇਚਤੁਰੁ 1੮9
ਸਰੂਪਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥ ੪੨॥ ਜੇਆਵ
ਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਾਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਲੁ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ
॥ ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ ਧੀਧਾ
ਮੁਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇਆ॥ ਜੇਦੀਸੇਸੋਚਾਲਸੀ

੧੮੦
14

ਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕਰੇਉ। ਜੀਉਸਾਮਪਉਆ
ਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ। ਅਸਥਿਰੁਕਰ
ਤਾਤੁਪਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾਗੁਣਕੀਮਾ
ਰੀਹਉਮੁਈਸਬਾਦਿਰਤੀਮਾਨਿਚੇਟਾ। ੪੩। ਰ
ਣਾਗਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੰਗਾਫਕੀਭਾਵਾ
ਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੀਧੀਧੀਰਾ। ਰਾਹੁ
ਬਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਤੁਗਾਰਅਸਗਾਹਾ।

ਮੇਤਨਿ ਅਵਗੁਣੁ ਸੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣੁ ਕਿ
ਉਪਾਰਿ ਜਾਹਾ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣੁ ਲੇਪੁ ਭੀਮ
ਲੋਕਿ ਉਭੈ ਨਾ ਮਲੁ ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈ
ਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਜਾਪੁ ਜਾਪਿ ਵਿਦੈ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁ
ਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣੁ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿ
ਲੁਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣੁ ਨ ਜਾਪੁ ਨੀਜਿ ਚਰੁ ਸਬ
ਦਿਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥ ਲਸਕਰੀ ਆਪਰ

੧੮੧
੧੮੧

ਸੰਮਲੇਆਇਵਜਹੁਲਿਖਾਇ। ਕਰਕਮਾ
ਵਹਿਸਿਰਿਧਲੀਲਾਹਾਪਲੇਪਾਇ। ਲੁਬ
ਲੋਭੁਬਾਰਿਆਈਆਛੇਰੇਮਨਹੁਵੇਸਾਰਿ।
ਗਾਇਦੋਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੇਹਾ
ਗਿ। ਚਾਕੁਰੁਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੈਉਤ
ਰਦੇਇ। ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਦਾਤਖਤਿਨ
ਬੈਸਾਰਿਸੇਇ। ਪੀਤਮਹਾਬਿਵਡਿਆਈਅੰ

ਜੇਭਾਵੇਤੋਦੇਇਆ ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਅੰ
ਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇਆ ॥੪੫॥ ਬੀਜਉਸੁ
ਬੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇਆ ਨਰਕਾਨੰ
ਵਾਰਦੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇਆ ਵ
ਣਤਿਣਦੁਫਤਾਫਿਰਹੀਮਨਮਾਹੈਕਰ
ਉਬੀਚਾਰੁ ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਦਕੀਸ
ਤਿਗੁਰਹਾਬਿਭੰਡਾਰੁ ਉਤਮਹੋਵਾਪੁਭੁ

੧੮੩
JAN

ਮਿਲੇਇਕਮਾਨਿਏਕੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤ
ਮਗਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇ॥ ਰਚਨਾ
ਗਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਪਿਆਈਅੰਐਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਰੁ॥ ੪੬॥ ਝਾੜੈਰੂੜਾਹਾਰੇਜੀਉਸੇਈ
॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਝਾੜੈਗਾ
ਰਨੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਭੁਕੋਭਰ
ਮਭੁਲਾਹਿਸੇਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁ
ਗਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ।
ਰੁਨੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀ
ਚਾਰਿ। ਆਪੁਗਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿ
ਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ ੪੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਸੀਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ ਸਾਹੁਸਦਾ

੧੮੫
੧੧੦

੧੮੬
114

ਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰਾਸਾਚਿ
ਆਰੀਸਚੁਸੀਚਿਆਸਾਚੋਨਾਮੁਅਮੋਲੁ
॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਉਜਲੋਪਾਤਿਸਾਚੀ
ਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਤੁਤੁਸਰਵ
ਰੁਤੁਹੀਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰਮਾਨਿਵੈਸਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿਸੁ॥ਆਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿ
ਕੀਤੀਸੇਜਾਣੁ॥ਬਿਖਿਆਮੀਮਿਤੁਏਕੁਹੇ

ਸੁਭੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੪੮॥ ਅਖਿ ਮਾਇ ਹੁਟੇ
ਖਾਪਿ ਗਏ ਖੁਹਿ ਲਿਲਖ ਅਸੰਖਾ ਗਲਤ
ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਾਣੀ ਖਾਪਿ ਖਾਪਿ ਮੁਏ ਬਸੀ
ਖਾਖਸ ਮੁਪਛਾਵੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੀਧਨ
ਉਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾਬੁ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁ
ਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾਬੁ ਨਾਇ ਅਨੁਭੂ ਆਪੇ
ਨਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਭਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੇ ਸ

੧੮੭
੧੫੬

ਦਾ ਗੁਣ ਅਤਿ ਰਿਮਾਨਿ ਧੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੋ ਖ
 ਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਵ ਬਾਵਿ ਕਾਰਾ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾ
 ਇਵਿ ਚਿਪਾਇ ਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸਿਸਟੇ ਭਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਸ
 ਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੀਪੋ ਕਉ ਈਸ
 ਰੁਪਿ ਆਈ ਐ ॥ ਸੀਪੋ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖੋਕੀ ਪਾ
 ਈ ਐ ॥ ਸੀਪੋ ਕਾ ਗਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰਾ ॥ ਸੀਪੋ ਸਾਥਿ

ਨਚਾਲੈ ਹੋਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮ
ਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ੫੦ ॥ ਹੋਰ
ਤ ਹੋਰ ਤ ਹੋ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੋਰਾਨ ॥ ਚਉਹ
ਉ ਕਰਤੀ ਮੇ ਮੁਈ ਸਬਾ ਦਿਰਵੈ ਮਾਨਿ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਪਾਵੈ ਕਾਰਿ ਬਾਕੀ ਸੀ ਗਾ
ਰੁ ॥ ਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁ
ਣ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇਰ

੦ ੧੮੮
119

੧੯੬
੧੫

ਗਿਸਿਉਪੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿਬਿਨਕਿਨ
ਸੁਖਪਾਇਆਦੇਖਹੁ॥ ਮਾਨਿਬੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ
ਪੜਨਾ॥ ਹਰਿਬੁਝਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁ॥ ਪਿ
ਆਰੁ॥ ਹਰਿਜਪੀ॥ ਮੇਹਰਿਹਿ॥ ਮਾਈ॥ ਮੇਹਰਿ
ਕਨਾਮੁ॥ ਅਧਾਰੁ॥ ੫੧॥ ਲੇਖੁ॥ ਨਾਮਿ॥ ਟਈ॥ ਹੇਸ
ਖੀਜੋ॥ ਲਿਖਿ॥ ਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਆਪੇ॥ ਕਾਰਣੁ॥ ਜਿ
ਨਿਕੀ॥ ਆਕਰਿ॥ ਕਿਰਪਾ॥ ਪਗੁ॥ ਧਾਰਿ॥ ॥ ਕਰ

ਹਾਥਿਵਾਡਿਅਾਈਅਾਝੁਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾ
ਭਾਗਲਾਖਿਅਾਫੇਰਿਨਸਕੀਅੇਜਿਉਭਾ
ਟੀਤਿਉਸਾਰਿ। ਨਦਾਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇ
ਅਾਨਾਨਕਸਬਦਵੀਚਾਰਿ। ਮਨਮੁਖਭੂਲੇ
ਪਾਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ। ਜਿਹੁਰਖ
ਨਦਾਰਿਨਅਾਵਈਤਿਸਕਾਰਿਅਾਕਾਰਿਕਾਹਿ
ਅਾਜਾਇ। ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਾਪਦੇਜਿਨਿ

੧੮੯
੧੯੧

੧੯੨
੧੯੨

ਹਿਰਦੇਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ਪਾਧਾਪਾਇਅ
ਆਖੀਅੰਮੇਬਾਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਾਜੇਸੁਭਾ
ਇ॥ਬਾਦਿਆਸੇਧੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਾਇ
ਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖਾਬਾਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁ
ਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੁਰਖਸਬਦਨਚੀਨਈ
ਸੁਝੁਬੁਝਨਹੈਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੀਅੰਮੇਚਾਟਾਇਆਮਾਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾ

ਲੁਪੁਨਾਮੁਸੀਗਿਰਹੁਲਾਹਾਜਗਾਮਾਹਿਲੇ
ਇਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨੁਪੜੀਅੰਸਬਦੁ
ਸੁਸਾਰਾਨਾਨਕਸੋਪਾਇਆਸੋਪਾਇਤੁਬੀ
ਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮਗਾਲਿਹਾਰੁ॥੫੪॥੧॥

੧੯੩
੧੯੩

੧੮੪
੧੯

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
ਸਿਧਗੋਸਾਇ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਸਿਧਸਭਾਕਾਰਿਆਸ, ਏਥੇ ਠੇ ਸੀਤਸਭਾ
ਜੈਕਾਰੋ ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀ
ਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ ॥ ਮਸਤਕਕਾਟਿਧ

ਗੀਤਿਸੁਆਗੀਤਨੁਮਨੁਆਗੀਦੇਉ॥ਨਾਨਕ
ਸੀਤਾਮਲੇਸਚੁਪਾਈਅੰਸਹਜਭਾਇਜਸੁ
ਲੇਉ॥੧॥ਅਕਿਆਭਵੀਅੰਸਾਚਿਸਚਾਹੋਇ
ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਾਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਵਨੁਤੁਮੋਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਉ
ਨੁਮਾਰਗਾਕਉਨੁਸੁਆਚਿ॥ਸਾਚੁਕਹਉ
ਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੀਤਜਨਾਬਲਿ

੧੮੬
194

ਜਾਚਾ ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀ ਮੇ ਬਾਲੇ ਕਹ
ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੇ ਨਾਨਕੁ ਬੈਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰ
ਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਹੋ ਪਾਇ ਪਾਇ ਬੈਸਿ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਮੇ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ
ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਾਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾਰ ਜਾਏ ॥ ਆਸਾਣਿ ਬੈਸਾਣਿ ਬਿਰੁਨਾ
ਗਾਇਨੁ ਮੇ ਸੀਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥
੩॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤਰਕਹੀਅੋਕਿਉਕ
ਰਿਪਾਈਅੋਪਾਰੋਚਰਪਦੁਬੋਲੈਅਉਧੂਨ
ਨਕਦੇਹੁਸਚਾਈਚਾਰੋਆਪੋਆਖੋਆਪੇ
ਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁਕ
ਹਉਤੁਮਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਝਕਿਆਈਸਤੁ
ਦੀਜੈ॥੪॥ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰ

੧੯੭
੧੯੮

੧੯੮
੧੧

ਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਾਦਿ
ਭਵਸਾਗਰਤਰੀ॥ ਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ
॥ ਰਹਾਇਕਾਂਤੀਏਕੋਮਾਨਿਵਸਿਆਆ
ਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ ਅਗਾਮਅਗੋਚਰੁਦੇ
ਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ ਸੁਟਿ
ਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਗੀਪੂਛਉਸਾਚੁ
ਬੀਚਾਰੋ॥ ਰੋਸੁਨਕੀਜੇਉਤਰਦੀਜੇ॥ ਕਿਉ

ਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉ
ਸਚਪਾਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਅ
ਪੋਮੋਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਰੀਸਾਚਿਪ
ਆਰੇ॥੬॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਾਹਿਨਿਰਾਲੇ
ਗੁਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ਕੰਦੁਮੂਲੁਆਹ
ਰੇਖਾਈਐਅਉਪੁਬੇਲੈਰੀਆਨੇ॥ਤੀਰ
ਬਿਨਾਈਐਸੁਖਫਲੁਪਾਈਐਮੇਲੁਨ

ਨਲਾਰੀਕਾਈ॥ ਗੋਰਖਪੁਤਲੋਹਾਰੀਪਾ
 ਬੋਲੈਜੋਗਸੁਗਾ॥ ਤੀਬਾਪਿਸਾਈ॥ ੭॥ ਹਾ
 ਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਅਵੈਪਰਘਾਗਿਚਿਤੁਨਡੇ
 ਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਨਦੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨ
 ਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ ਹਾਟਪਟਲੁਪਰਗੁਗੁਵੇ
 ਪਾਇਅਸਹਜੇਸਚੁਵਾਖਾਰੋ॥ ਖੀਡਿਤਾਨਿ
 ਵਾਅਲਪਅਹਾਰੀਨਾਨਕਭਤੁਬੀਚਾਰੋ॥ ੮

॥ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋ ਗੀਵਾ ਮੁਖਿ ਝੇਲੀ
 ਪਿਥਾ ॥ ਬਾਰਹਾ ਅੰਤਰ ਏਕੁ ਸਰੋਵਰੁ ਖਟੁ
 ਦਰਸਨ ਇਕੁ ਪਿਥਾ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਮਨੁ
 ਸਮਝਾਈ ਐ ਪੁਰਖ ਬਾਹੁ ਫਿਰੇ ਨਖਾ
 ਈ ਐ ਨਨਕ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋ ਗੁਰੁ
 ਗਾਇ ਇਵ ਪਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬ
 ਦਨਿ ਰੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਮਾਭਾ ਦੁਰਿ ਕ

ਰੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਬਾਦਿ ਸੁਸਮਝ ਪਰੀ॥ ਅੰਖਿ ਬਾਝੇ ਲੀਭਾਰਿ
 ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਆਨਾਨਕ ਭਾਰੈ ਏਕ ਹਰੀ॥ ਸਾ
 ਚਾਸਾ ਹਿ ਬੁਝਾ ਚੀਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾ
 ਭਖਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਉਧਿ ਉਖ ਪਗੁ ਪਚਿ ਭੂਟੇ ਪੀ॥
 ਕਾਂਇ ਆਕਣਾ ਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਦੀ॥ ਸਤੁ ਸੀ
 ਤੇ ਖੁਸੀ ਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ

ਮੁਸਾਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ਕਵ
 ਨੁ ਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਅੰਤਾਰਿ ਬਾਹਰਿ
 ਜਗਤਾ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁਜਾਇ
 ਕਵਨੁ ਸੁਤ੍ਰਿਭਵਨ ਗਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ੧
 ੨॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ॥
 ਅੰਤਾਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਾਇ ਸੁਜਗਤਾ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਿਉਕਾਰਿਬਾਧਾ
 ਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਾਰਿਖੋਇਆਕਿ
 ਉਕਾਰਿਲਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਾਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉ
 ਕਾਰਿਅੰਧਿਅਾਰਾ॥ ਏਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁ
 ਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਦਰਮਾਭਿਬਾਧਾਸਰਪ
 ਨਿਖਾਧਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲਾਧਾ॥ ਸਾਭਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੈਰਾਜਾਇ॥

ਨਾਨਕਹਉਮੇਮੋਟਿਸਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਸੁੰਨਨਿ
ਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੀਧਾ॥ ਉਡੈਨਹੀਸਾਪਛੈਨ
ਕੰਧਾ॥ ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ ਨ
ਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥ ੧੬॥ ਕਿਸੁਕਾਰ
ਇਗਿਪੁਤਾਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਸਕਾਰਇ
ਇਉਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਦਖਰਕੇਭੁਖ
ਵਦਜਾਰੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾਖੁਲੀਘਾਵਹੁ

੨੦੫
੧੦

ਪਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ
 ॥ ਵਰਸਨ ਕੇਤਾ ਈ ਭੇਖਾ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਾਚ ਵ
 ਖਰ ਕੇਧ ਮਵਣ ਜਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਉਤਰਾ ਸਿਪਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਕਉਤੁ ਤੁਇਹੁ
 ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨ
 ਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਾਰਿ ਪਾ

ਈ॥ ਬਿਨੁਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ਮੇਸਾਰੁ ਨਾਨ
ਕਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ ਜਨ ਮੇਗਾ ਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਮਨਹ
ਤਿਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾ ਅ
ਸਾਸ ਬਾਦਿ ਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਤਿ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈ ਮੇਸ
ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ॥ ੨੦॥ ਆਦਿ

੨੦੭
੧੮

ਕਉਕ ਵਨੁ ਬੀਚਾ ਭੁਕ ਬੀਅਲੇ ਸੁਨ ਕ
 ਹਾਘਰ ਵਾਸੇ ਗਾਅਨ ਕੀ ਮੁਦਾ ਕਵਨ
 ਕਬੀਅਲੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੇ॥
 ਕਾਲ ਕਾਠੀ ਗਾਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ
 ਨਿਰਭਉ ਪਾਰਿ ਜਾਈਐ॥ ਸਹਜ ਸੀਤੋ ਖਕਾ
 ਮਾਸਣ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖਾਮਾ ਰੈਤਾ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਹੇ

ਵੈਵੈਸੋ॥ ਜਿਨਿਰਾਚਿਰਾਚਿਆਤਿਸੁਸਬਾਇਪ
ਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥ ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾ
ਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ ਏਸਸ
ਬਦਕਉਜੋਅਰਬਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਾਤਿਲੁਨਤ
ਮਾਈ॥ ਕਿਉਤਤੇਆਵਿਗਾਤੇਪਾਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਗੋਪਿਅਾਰੋ॥ ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕ
ਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁ

੨੦੯
੫੭

ਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰ
 ਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਾਤੀਮਿ॥ਤਿਸਬਦੇਪਾਈ
 ॥੨੨॥ਅਮਾਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀ
 ਅਲੇਸੁਨਨਿਰੰਤਾਰਿਵਾਸੁਲੀਅਮਾਅਕਲ
 ਪਤਮੁਦਾਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਖ
 ਟਿਪਾਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਅਮਾਗੁਰਬਚ
 ਨੀਅਵਿਗਾਤਿਸਮਾਈਅੰਮੇਤੁਤੁਨਿਰੰਜਨੁ

ਸਹਾਜਿਲਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਜੀ ਕਰਨ ਕਰਦੀ
ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੋ ਜਿਲਹੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾ
ਦੁਹਕਾ ਮਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਾਤਿ ਸਚੁ ਜਾ
ਣੈ ਸੋਈ॥ ਆਪੁ ਮੋਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਹੋਵੈ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੇਗੀ ਕਹੀ ਅੇਸੋਈ॥੨੩॥ ਅ
ਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭੈ ਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸ
ਰਗੁਣੁ ਬੀਅਾ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮਾਪ

ਦੁਪਾਈਐਸਾਚੇਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥
 ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੇਦੂਜਾਦੂਰਿ
 ਕੀਆ॥ਜੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਿ
 ਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾ
 ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਅੰਤਿਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇ
 ਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪ
 ਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥੨੪॥ਸੋਚੈਉਪਜੇਸਾ

ਚਿਸਮਾਏਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਾਇਆਸੂਠੇ
ਆਵਾਹਿਠਵਰਨਪਾਵਾਹਿਦੂਜੈਆਵਾਗ
ਉਲਭਾਇਆਆਵਾਗਉਲਮਿਟੈਗੁਰਸ
ਬਦੀਆਪੋਪਰਖੇਬਖਾਸਿਲਾਇਆਏ
ਕਾਬੇਦਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਲੁ
ਵੀਸਾਰਿਆਸੇਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਾਇਆਨਨਕ

੨੧੩
੧੧੮

ਤਾਰੇਤਾਰਲਹਾਰਾਹਉਮੇਦੁਜਾਪਰਹਾਰਿਅ
 ॥੨੫॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿਪ
 ਰਪਭੂਜੋਹੋਹਾਣੇਹਾਣਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰ
 ਮਿਭਵੇਬੈਬਾਣਿ॥ਵੇਮਾਰਗਿਮੁਸੈਮੀਤਿਮ
 ਸਾਣਿ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੇਲਵੇਕੁਬਾਣਿ॥ਨਾ
 ਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਜਾਣਿ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅ

ਘੜੁਘੜਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮਪਦ
ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਪਿਆ
ਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ॥ ੨੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਚੈ ਤੁਰੀਅੇਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਸੁਸਬਦਾਰੀਆਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ

੨੭੫
੫੧੫

ਅੰਤਿ ਰਾਇ ਪਿਸਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇ
ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕ ਬੁਕ ਬੈਬੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪ ਰਵਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਮੇ ਅੰਤਿ ਰਿਪ ਅਗਾਰਿ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇ ਸਬ ਦਿਅ ਚਾਰਿ ॥ ਸਬ
ਦਿਭੋ ਦਿਜਾਵੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੇ ਜਾ

ਲਿਸਮਾਈ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾ
ਚੈਸਾਜੀ॥ਤਿਸਮਾਹਿਓਪਾਤਿਖਪਾਤਿਸੁਬਾ
ਜੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਰਪੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਸਾ
ਚਿਰਤਉਪਾਤਿਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ॥ਸਾਚ
ਸਬਾਦਿਬਿਨੁਪਾਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੩੦॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਸਦਸਿਧੀਸਾਤਿਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

੨੯੭
੧੬

੨੧੮
੧੧

ਭਵਜਲੁਤਰੀਅੰਸਚਸੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਰਅਪਸਰਾਬਾਧਿਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਾਵਿਰਾਤਿਨਗਾਵਿਰਾਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਭਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਾਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਨਾਮੰਗਤੇਹਉਮੇ
ਜਾਇ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਾਚਿਰਹੇਸਾ॥ ਆਇ॥ ਨਾ
ਮਿਰਤੇਜੋਗਾਜੁਗਾਤਿਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਮਿਰਤੇ

ਪਾਵਹਿ ਮੇਖਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਭਵ
 ਲਸੇ ਸ਼ੀਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖੁਹੋਇਆ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਹੋਇ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
 ਚੁਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆ
 ਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਦੇਕਾਰਾ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾ ਮੁਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ
 ਜੁਗਾਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਾਹਿ
 ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੀਨਿਆ ਸੀਛਿ ਅਚਾਰਿ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਜੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋ
 ਖਦੁਆਰਾ ॥ ਖਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ
 ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕੁ
 ਗੀਸੇ ਨੀਸੁ ਚੁਗਖਿ ਮਾਊਰ ਪਾਰਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਥੇ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਚੀ ਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਨੁ ਪ
ਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ਭ
ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟਨਖਾਵੈ ॥ ੩
੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਸਹਾਜੀ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

੩੩੧
੫੫

ਪਾਵੈਦਰਗਾਹਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਭੀਜਨੁ
 ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕਰਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਵੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰਾਵਿ
 ਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਲਤ
 ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮਰੀ ਗਿਰਤ

॥ नानकगुरुमुखिखसमुपछत्ता ॥ ३१ ॥
॥ बिनगुरवरमेमावेजाऐ ॥ बिनगुर
॥ पालनपदਈषाऐ ॥ बिनगुरमनुआ
॥ आतिडेल्लाऐ ॥ बिनगुराविपतिनहीबि
॥ खखाऐ ॥ बिनगुराबिसीअरुडसैमारि
॥ दादा ॥ नानकगुराबिनपदेपादा ॥ ३८ ॥
॥ जिसगुरामिलैडिसुपारिउतागै ॥ अद

३३
११५

ਗਣਮੇਟੈਗੁਣਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਮੁਕਤਿਮਹਾ
 ਸੁਖਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਵੇ
 ਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ ਤਨੁਪਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣ
 ਜਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥ ਲੰਕਾਲੂਟੀ
 ਵੈਤਸੀਤਾਪੀ॥ ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਚਿਆਹਿਰਾ
 ਵਣੁ॥ ਭੈਣੁਬਭੀਖਣੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇ

ਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹੁ ਲਤਾਰੇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਚੁਕੇ ਆਵੁ ਲਜਾ ਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗ
ਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਸਹਾਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਾ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿ

੨੨੪
੧੧੦

ਰੰਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਾ ਦੇ ਜਲ
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚਿਨਾਇ ਪਤਿ ਭ੍ਰਿਤ ਮਹੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਗਲ ਭਵ ਲਕੀ ਸੇ ਤ੍ਰੀ ਹੋਇ॥ ੪੨॥ ਕ
 ਵਲੁ ਮੂਲੁ ਕਵਲੁ ਮਾਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਲੁ
 ਗੁਰੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ॥ ਕਵਲੁ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹ

ਹੁਨਿਰਾਲੇ। ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਦਹੁਤੁ ਮਬਾਲੇ
॥ ਏਸ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ। ਭਵਜਲੁ ਸ
ਬਾਦਿਲੀਘਾਵਦਹਾਰੁ। ੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰ
ਭ ਸਾਭਿਗੁਰਮਾਭਿਵੇਲਾ। ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ
ਪੁਨਿਚੇਲਾ। ਅਕਥਾ ਕਥਾਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ
॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਏਕੁ ਸ
ਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ

੨੨੭
੧੧੬

ਅਗਾਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੇਲਕੇਦੰਤਾਕਿਉਖ
 ਈਮੇਸਾਰੂ॥ਜਿਤੁਗਾਰਬਜਾਇਸੁਕਵਣੁਅ
 ਹਾਰੂ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰਮਦਿਭੁਅਗਾਨਿਪਿਰਾ
 ਹਨੁ॥ਕਵਣੁਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥
 ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਵਣ
 ਹਿਅਨਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉ
 ਹਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁਖੈਵੈ॥ਦੂਜਾਮੈਟੈਏਕੋਹੈ

ਏ॥ ਜਗੁ ਕਰਣਾ ਮਨ ਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ॥ ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਈ॥ ਐਖਾਈ॥ ਐਸਾਰੁ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਰਿ
 ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਾਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈ ਭਾਣੈ॥ ੪੬॥ ਸਚ ਭੈਰਾਤਾ ਗਾਰਬਾਨਿ ਵਾ
 ਰੈ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ
 ਸਚੁ ਅਤਿ ਰਿਹੀਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਰੀਰਿ
 ਰੀਰੀਆ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਾਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ ਕ
 ਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦਾਹਿ ਵੈਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਕਵ
 ਨ ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੁ
 ਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤੁ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨ ਬਾਧਿਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਰਹੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੀ
 ਘਾਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਲੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥
 ॥ ਸਬਦੁ ਖਤੁ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਸਿ

ਪਾਰਿਸੁਰਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਅਰਾਸੁਖੁਦੁ
 ਖਸਮੰਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾਅਪੋਪਾਰਿ
 ਉਤਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸ
 ਮਾਇ। ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ।
 ਖੁਦ। ਨਾਮੁਤੁਸਤਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ। ਬਿਨੁਨਾ
 ਵੇਦੁਖਕਾਲੁਸੀਤਾਪੈ। ਤੋਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨ
 ਮਾਨੈ। ਦੁਜਾਜਾਇਇਕਤੁਪਾਰਿਮਾਨੈ।

ਬੋਲੈ ਪਵਨ ਗਾਗਾਨੁ ਗਾਰਜੈ ਨਾਨਕ ਨਿਹ
 ਚਲੁ ਮਿਲੁ ਲੁਸਹ ਜੈ॥ ੫੦॥ ਅਤਿ ਰਿਸੁੰਨ
 ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੀ ਤਿਭਵਣੁ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੀ ਚਉਥੇ
 ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪ ਨ ਪੁਨੀ॥ ੫੧॥
 ਟਪਾਇ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭਉਉ॥ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਨਿ
 ਰੰਜਨੁ ਦੇਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਤਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੫੨॥ ਸੁੰਨੈ ਸੁੰਨਕ

ਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਅਨਹਤਸੁਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥
ਅਨਹਤਸੁਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿ
ਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ ਓਇਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਅ
ਵਹਿਜਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮੁਝ
ਹਿ॥ ਪਰ॥ ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੁਰੇ॥ ਤੁਹ
ਅਨਹਤਸੁਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿ
ਹਜੂਰੇ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਸਾਚੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਗੁ

੨੩੩
੧੫

ਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰ ਗਵਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਪਰ
 ਖਿਲਾਏ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੫੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀ
 ਮੇਸੁ ਹੋਵੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੀ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੇ
 ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਾਰਿ ਧਾਰੇ। ਕਹਤੇ ਮੁਕ
 ਭੁਸ ਬਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ। ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿ ਆਸੇ
 ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ। ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ
 ਨਹੀ ਭੂਤੇ॥ ੫੪॥ ਕੁਬਾਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿ

ਤੁਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁਨ ਬੁਝੈ ਚੇਟਾ ਖਾਇ॥ ਜ
ਮਦਰਿ ਬਾਧੋ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੋ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਨ
ਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਖੋ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ॥
ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ॥ ੫੫॥ ਕੁਬ
ਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ
ਟੈ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ਤਤੁਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਾਲਿ
ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਾਤੀ ਵਿਛੁੜਿ ਚੇਟਾ ਖਾਇ॥ ਮਾ

੨੩੫
੨੨੦

੨੩੬
੧੧੫

ਨੈਹੁਕਮੁ ਸਭੈਗੁਣਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕਦਰ
ਗਾਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੬॥ ਸਾਚੁਦਖਰੁਧਨੁਪ
ਲੈਹੋਇ॥ ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੈਭੀਸੋਇ॥ ਸਹਜਿ
ਰਤਾਬੁਝੈਪਾਤਿਹੋਇ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਰੈਨ
ਕੋਇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ॥੫੭॥ ਸੁਸਬਦ
ਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲੋਜਿਤੁਤਰੀਅੰਭਵ

ਜਲੁਸੀਸਾਰੋ। ਭੈਸਤਅਗਿਲਵਾਈਕਹੀ
ਮੋਭੈਸੁਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋ। ਬੋਲੈਖੋਲੈਅ
ਸਥਿਰਹੋਵੈਕਿਉਕਾਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ।
ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕਪ੍ਰਵਾਏਆਪਣੇ
ਮਨਸਮਝਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਲਿ
ਵਲਾਰੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਆ
ਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਰਿਸਮਾਏ॥੫

੮॥ ਸੁਸਬਦਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਸੁ ਅਲਖ
 ਜਹਦੇਖਾਤਹਸੇਈ॥ ਪਵਨਕਾਵਸਾਸੁਨਿ
 ਵਸਾਅਕਲਕਲਾਪਰਸੇਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਸਬਦੁਪਦਮਾਹਿਵਸੈਵਿਚਰੁਭਰਮੁਗਵਾਏ
 ਭਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੇਮੰ
 ਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਮੇ
 ਏਤਉਤਏਕੇਜਾਣੈ॥ ਚਿਹਨੁਦਰਨੁਨਹੀਛਾ

ਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥੫॥
ੴ ਸਤਾਅਗੁਲਵਾਈਅਭਿਪੂਸੁੰਨਸਚੁਅ
ਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤਾਇਰੋਲੈਚੀਨੈਅ
ਲਖਅਪਾਰੈ॥੩॥ਗੁਣਮੋਟੈਸਬਦੁਵਸਾਏ
ਤਾਮਾਨਿਚੂਕੈਅਹੰਕਾਰੈ॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਏਕੈ
ਜਾਣੈਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਰੀਪਿਆਰੈ॥ਸੁਖਮ
ਨਾਇਨਾਪਿਗੁਲਾਬੁਝੈਜਾਆਪੈਅਲਖੁਲ

੨੩੯
੧੯੧

ਖਾਏ ਨਾਨਕਾਤਿ ਰੁਤੇ ਉਪਾਰਿ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰਸ ਬਦਿਸ ਮਾਏ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨਕਾਜੀ ਉਪਵ
 ਨੁਕਥੀ ਅਲੇਪਵ ਨੁਕਹਾਰ ਸੁਖਾਈ ॥ ਗਿ
 ਆਨਕੀ ਮੁਦਾਕਵਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧਕੀ ਕ
 ਵਨਕ ਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ
 ਅਉਧੂ ਹਉ ਮੇਪਿ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ
 ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਚੇਰਹੇ ਅਪ

ਈ॥ ਕਵਨ ਬਾਧਿ ਜਿ ਤੁ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਰਹੀ ਅੰ
ਕਿ ਤੁਭੇ ਜਾਨਿ ਡਿਪਤਾ ਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗਾਸੈ
॥੬੧॥ ਰੀਰਿਗ ਨ ਰਾਤਾ ਗਸਿਨ ਹੀ ਮਾਤਾ॥ ਇ
ਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਤਾ ਤਾ॥ ਬੀਦੁ ਨ
ਗਾਖਿ ਅਸ ਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿ ਅਸਾ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾ
ਧਿ ਅਸ ਚੁਨ ਅਗਾਧਿ ਅਸਾ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾ

੨੪੭
੨੪੧

ਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾ
 ਮਕਉਲਹੈ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੀਰੀਰਾ
 ਤਾ॥ ਅੀਮਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀ
 ਚਾਰੀਅਗਾਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਪਿਉਪੀਓਆ
 ਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਤਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥ ੬੩॥
 ਇਹੁਮਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬ

ਸੋਇਹੁ ਪਵਨਾ । ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉ
ਧੁਤਾ ਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ । ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਾਸਾਇਹੁ
ਮਨੁ ਪਾਏ । ਆਪੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮ
ਲੁਹੇ ਵੇਧਾ ਵਤੁ ਵਗ ਜਿ ਰਹਾਏ । ਕਿਉ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰ
ਸਮਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇਵਿ ਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ

ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਇ ਰਹੈ॥ ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਾਇ
ਬੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਜਤਤੁ ਤੁਲਹੈ॥ ਸੁਸਬ
ਦੁਨਿ ਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤਿਭੁ ਵਲ
ਜੋਤਿ ਸੁਸਬਾਇ ਲਹੈ॥ ਖਾਵੈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਾ
ਚੇ ਕੀਸਾ ਚੇਹੀ ਤਿਪਤਾ ਸਿਰਹੈ॥ ਅਨਹਦ

ਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥ਬਿਰਲੋਕੋਅਰਬਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਆਖੇਸਚੁਸੁਭਾਖੇਸਾਚਿਰਪੈਰ
ਗੁਰਬਹੁਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾ
ਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨਕੈਠੈਰਹਿਤਾ॥ਨਾਭਿ
ਕਮਲਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੈਤਾਪਵਨੁਕਵਨੁਪ
ਰਿਸਾਹਿਤਾ॥ਭੂਪੁਨਹੋਤੈਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸ
ਬਾਇਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤਾਇਵਕੀ

੨੪੫
੨੧੦

ਮਨੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
 ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਭੁਪੁਨਜਾਪੀ॥ਕਿਉਕਾਰਿ
 ਜਾਪਾਸਿਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ॥
 ਇਬਤਬਸਾਚੇਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਵੇ
 ਹਨਹੋਤੀਅਉਧੁਤਉਮਨੁਸੁਨਿਰਹੈਬੈਰ
 ਗੀ॥ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੇਤਾਨਿ
 ਜਪਾਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨੁਰਾਗੀ॥੭੭॥

ਪੁਨਰੋਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀ
ਇਰਹ ਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਗਉ ਨੁਗਗ
ਨੁਜ ਬਤ ਬਾਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤਿਭੁ ਵਲ ਜੋਤਿ
ਆਪੋ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਵਰਨਭੇਖੁ ਅਸਭੁਪੁ
ਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ
ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥਕ ਹਾਣੀ ॥ ੬
੭ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਪਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿ

੨੪੭
੧੬

ਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਾਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੇਵਿਚਿ
 ਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਨਾ॥ਮਿਅਵਿਸਾਰਿਅੰਦੁਖੁ
 ਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰੈਹਉਮੇਸਬਾਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈ
 ਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਚੁਗਾਖਿ
 ਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁ

ਕਦੇ ਨਹੋ ਏ ਦੇਖਾ ਗੁਰੇ ਦੇ ਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿਵਾਸ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ
ਗੀਜੁ ਗਾਭਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੋ ਜਾਣੈ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇ ਗੁ

੨੪੮
੪੧੯

ਨਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋ
ਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ
ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁ
ਬਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆਜਨ ਮੁਹ
ਰਿ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੇਮਾਰਿ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਨੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਾਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੁਜਾਣੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਬਾਦਿਪਛਾਣੇ॥ ੭੧॥ ਸਬਦੈਕਾਨਿਏ
 ਨਾਸੁਣਿਤੁਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥
 ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥
 ਨਾਮੇਹੀਤੇਸਤੁਪਰਗਾਵੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਈਪਈ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੋਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ
 ਖੁਆਈ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐਸੇ ਅਉਧੂ
 ਜੋਗ ਜੁਗਾਤਿ ਤਹੋਈ ॥ ਕਾਰਿ ਬੀਚਾ ਭਾਮਾਨ
 ਦੇਖੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ
 ॥੧੨॥ ਤੇਰੀ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿ
 ਆਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਅ
 ਪੋਪਰ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧ

ਕਾਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰ
ਮਾਣੇ। ਮਾਗਾਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਾਭਿਖਿਆ
ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੇ। ਅਬਿਨਾਸੀ
ਪਾਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਹੋ
ਈ। ਨਾਨਕਸਾਭਿਜੁਗਾਆਪੋਦਰਤੈਦੂਜਾ
ਅਵਰਨਕੋਈ॥੭੩॥੧॥

੨੫੩
੭੪

ਗਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩

ਅਨੰਦੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਅਨੰਦੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਮੇਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇਆ ਸਹ

ਜਸੇਤੀ ਮਾਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾਧਾਈਆ ਰਾਗ

ਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦੁਗਾਵਲ
 ਆਈਆਸਬਦੁਗਾਵਲੁਹਰੀਕੇਰਾਮ
 ਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁ
 ਹੋਆਸਾਤਿਗੁਰੂਮੇਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨ
 ਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾਰਪੁਹਾਰਿਨਾਲੇ॥ਹਾਰਿਨਾ
 ਲਿਰਹੁਤੂਮਨਿਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰੁਚਿਹੁਕਰੇਤੋਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸ

ਵਾਰਣਾ ਸਭਨਗਲਾਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀ
 ਸੋਕਿਉਮਨਹਾਵਿਸਾਰੇ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨੁਮੇ
 ਰੇਸਦਾਰਹੁਹਾਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾ
 ਕਿਆਨਾਹੀਪਾਰਿਤੋਰੇ॥ ਪਾਰਿਤੋਰੇਸਭੁ
 ਕਿਛੁਹੈਸਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ ਸਦਾਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਾਨਿਵਸਾਵਏ॥ ਨਾਮੁ
 ਜਿਨਕੈਮਾਨਿਵਸਿਅਵਾਜੇਸਬਦਪਾਨੇ

ਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾ ਹੀਘ
 ਰਿਤੇ ਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪਾਰੋ॥ ਸਾ
 ਚਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵ
 ਈਆ॥ ਕਾਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨਿਆਇ ਵ
 ਸਿਆ॥ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ॥ ਸ
 ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ
 ਆਇਹੀ ਵਾਡੀਆਈਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁ

ਟੁਹੁ ਸੰਤ ਹੁਸ ਬਾਇਧਰ ਹੁਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾ
 ਚਾਨਾ ਮੁਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ਵਾਜੇ ਪਚਿ ਸਬ
 ਦਤਿ ਭੁਘਾਰਿ ਸਭਾਰੀ ॥ ਘਾਰਿ ਸਭਾਰੀ ਸ
 ਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿ ਭੁਘਾਰਿ ਧਾਰੀ ਆਪ
 ਚਦੁ ਤਤੁ ਪੁਵਾ ਸਿਕੀ ਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ
 ਆਪੁ ਰਿਕਰਾ ਮਿਪਾਇਆ ਭੁਘੁ ਜਿਨ ਕਉ
 ਸਿਨਾ ਮਿਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ

ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿਅਨ ਹਦਵਾਜੇ ॥੫॥
ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਪੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਅ
ਭੁਪੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰ ਬਾਉ ਨਾ
ਹੀ ਸਬਾ ਦਿਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਪੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ

੨੫੯
੧੦੧

੨੬੦
੧੫੦

॥ ੬ ॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿ ਆ ਜਾਣਿ ਆ ਆਨੰਦੁ ਸ
ਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿ ਆਰਿ ਆ ਕਾਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾਇ ਖਕਟੇ ਗਿ ਆਨੁ ਅਜਿਨੁ
ਸਾਰਿ ਆ ਅੰਦਰ ਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿ ਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਏਹੁ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿ ਆ

॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ
 ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ
 ਕਰਹਿ ਦੇਚਾਰਿ ਆਇ ਕਿਭਰ ਮਿਭੂਲੇ
 ਫਿਰਹਿ ਦਹਦਿਸਿ ਇਕ ਨਾਮ ਲਾਗਿ ਸ
 ਵਾਰਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ
 ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਹੈ ॥

੮॥ ਆਵਹੁ ਸੀਤਾ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ
ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ॥ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ
ਕੇਰੀ॥ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧ
ਨੁ ਸਤੁ ਸਚਿ ਪਗਾਰ ਕਉ ਹੁਕਾਮਿ ਮੀਨਿ ਐਪ
ਈਐ॥ ਹੁਕਾਮਿ ਮੀਨਿ ਹੁਗੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ
ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ੯॥ ਏਮਨ ਚੰ

ਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਚਤੁਰ
ਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੋਰਿਅ
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਭਿਨੈ
ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ਭੁਰ
ਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਦਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠ
ਲਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ

० ੨੬੩
੨੪੨

ਈਕਨੈਨਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਏਮਨਪਿਆਰਿ
 ਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ ਏਹੁਕੁਟਿਬੁਭੁਜਿ
 ਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ ਸਾਥਿਤਰੈ
 ਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐ
 ॥ ਐਸਾਕੀਮਮੂਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤਅੰਤਿਪ
 ਛੇਤਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਦਿ
 ਭੂਹਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆ

ਰੇਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਮ
ਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਅੰਤੋਨ
ਪਾਇਆਕਿਨੇਤੇਰਾਅਪਣਾਅਪਤੂਜਾ
ਦੁਹੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋ
ਆਖਿਵਖਾਣਏ॥ਆਖਾਹਿਤਵੇਖਾਹਿਸ
ਭੂਭੂਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨ
ਨਕੁਤੂਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾ

੨੬੫
੧੫੦

ਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁ ਨਿਜਨਿਅੰ ਮਿਤੁ
 ਬੋਜਤੇਸੁਅੰ ਮਿਤੁਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਪਾਇ
 ਆਅੰ ਮਿਤੁਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀ ਸਚਾਮ
 ਨਿਵਸਾਇਆ ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਤੁ ਪੁਰਿਪ
 ਏਇਕਿਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆਇਆ ਲ
 ਬਲੋਤੁਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਸਾਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾਭ
 ਇਆ ਕਹੈਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇਆਪਿ ਤੁਠਾਇ

ਨਿਅੀਮਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਅਮ॥੧੩॥ਭੁਗ
ਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ਚਾਲਨਿਰਾਲੀਭ
ਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਦਾ॥
ਲਬਲੇਭੁਮਹੀਕਾਰਤਜਿਭਿਸਨਾਬਹੁ
ਤਨਾਹੀਬੋਲਦਾ॥ਖੀਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਲ
ਹਾਨੀਕੀਏਭੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸ
ਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਅਹਾਰਿਵਾਸਨਾਸ

੨੬੭
੨੫੮

ਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਭਗਤਾ ਜੁਗਾਹੁ
 ਜੁਗਾਨਿ ਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਜੇ ਉਤੁ ਚਲਾਇਹਿ
 ਭਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹੋਗੁ ਕਿਆ ਜਾਣਗੁ
 ਟੁਤੇਰੇ ॥ ਜੇ ਵਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਭਿਵੈ ਚਲਹੁ
 ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ
 ਨਨਾ ਮਿਲਾਇਹਿ ਸਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾਇਆ
 ਵਹੇ ॥ ਜੇ ਸੋਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ

ਸਿਗਾਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵਹੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਸਾਹਿਬਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ
॥੧੫॥ ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਤੁਸੁਹਾਵਾ॥ ਸ
ਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਲਾਸਤਿਗਾਰੁਸੁਖ
ਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਜਿਨ
ਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਏਕਿਫਿਰਹਿ
ਘਨੇਰੇਕਗਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇ

੨੬੯
੧੫੧

ਮਾ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿ ਲਾਸਾ ਤਿਗੁ
 ਰੂ ਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇਜਨਾ
 ਜਿਨੀ ਧਾਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਹਾਰਿਧਿਆ
 ਇਪਾਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇ
 ਮਾ॥ ਪਾਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਾਹਿਤ ਸਿ
 ਓਪਾਵਿਤੁ ਸੰਗਾਤਿ ਸਬਾਈਆ॥ ਕਹਦੇ ਪ
 ਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਾਵਿਤੁ ਸੇਪਾਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮ

ਨਿਵਸਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾ ਜੇ
 ਨੀਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥੧੭॥
 ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਲੁਖ ਸਹਜੈ ਸਹ
 ਸਾਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੇ ਸੀ
 ਜਾਮਿ ਰਹੈ ਕਰਮ ਕਾਮਾਇ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ
 ਮਲੀਲੁ ਹੈ ਕਿਤੇ ਸੀ ਜਾਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਇ ॥ ਮ
 ਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਾ ਦਿਲਾ ਗਾਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹ

ਹੁਚਿਤੁਲਾਇ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਹਜੁਉਪਜੈ। ਇਹਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮
 ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾ। ਬਾ
 ਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜ
 ਨਮੁਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ ਇਹਤਿਸਨਾਵਡਾ
 ਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇ
 ਦਾਮਾਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੇਸੁਣਹਿਨਹੀਛਿ

ਹਿਜਿਉ ਬੇਤਾ ਲਿਆ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਸਚੁ ਤਾਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ। ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ
ਹਾਰਿਆ। ੧੯੧ ਜੀਅ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਬਾਹ
ਰਹੁਨਿ ਰਮ ਲਾ। ਬਾਹਰ ਹੁਤਾ ਨਿਰਮ ਲ
ਜੀਅ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਾ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕਰਵੀ ਕਮ
ਦੀ। ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁੰਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਸਾਚਿ ਸ
ਮਾਦੀ। ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਾਇਆ ਭਲੇ

੨੭੩
੧੮੫

ਸੇਵਣੁ ਜਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋ
 ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ਹੋਵੈ ਤਸ
 ਨੁ ਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰਹੈ ਗੁਰਨਾਲੇ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅਤਿ ਰਾ
 ਤਮੈ ਸਮਾਲੇ॥ ਆਪੁ ਛਾਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਵੈ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਤੁ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ

ਕੁਸੁਲਹੁਸੀਤਹੁਸੇਸਿਖਸਨਮੁਖਹੋਏ॥੨॥
 ॥ ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖਹੋਵੈਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰ
 ਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕੋ
 ਈਪੁਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ ਅਨੇਕਜੂਨੀ
 ਭਰਮਿਅਵੈਵਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾ
 ਏ॥ ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਦਾਏ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾ

ਰਿਦੇਖਹੁਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥
 ੨੨॥ ਆਵਹੁਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕੋਪਿਅਾਰਿਹੋ
 ਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਲੀ॥ ਬਾਲੀਤਗਾਵਹੁਗੁ
 ਰੂਕੋਰੀਬਾਲੀਆਸਿਰਿਬਾਲੀ॥ ਜਿਨਕਉ
 ਨਦਰਿਕਰਮਹੋਵੈਹੀਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਲੀ॥
 ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਪਹੁਹਾਰਿਰੀਗਿਜ
 ਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਲੀ॥ ਕਪੈਨਨਕੁਸਦਾਗਾ

ਦੁਹੁਏਹਸਚੀਬਾਲੀ॥੨੩॥ਸਾਤਿਗੁਗੁਬਿ
ਨਾਹੋਰੁਕਚੀਬਾਲੀ॥ਬਾਲੀਤਕਚੀਸਾਤਿਗੁ
ਗੁਬਾਸ਼ੁਪੁਹੋਰਕਚੀਹੋਬਾਲੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇ
ਸੁਦਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿਵਖਾਲੀ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਿਤਕਚਾਹੋਰਸਨਾਕਾਹਿਅਕਛੂਨਸਾ
ਲੀ॥ਚੇਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਾਇਆਮਾਇਅ
ਬੋਲਾਨਿਪਏਰਵਾਲੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਾਤਿਗੁ

ਭੁਬਾਝੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕ
 ਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੋਹੀਰੇਜਿਭੁਜਣਾਉ॥ਸਬਦੁ
 ਰਤੰਨੁਜਿਭੁਮਨੁਲਾਗਾਏਹੋਹੋਆਸਮਾਉ॥
 ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੇਲਾਇਆ
 ਭਾਉ॥ਆਪੋਹੀਰਾਰਤੰਨੁਆਪੋਜਿਸੇਨਦੇਇ
 ਬਾਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੋਹੀਰ
 ਜਿਭੁਜਣਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਭਿਅਪਿਉ

ਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ।ਹੁ
ਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈ
ਬੁਝਾਏ।ਤੇਰੈਬੀਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰ
ਨਿਵਸਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇ
ਜੁਹੋਵੈਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿੰ
ਮਿਤਿਸਾਸਤੁਨਿਪਾਪੁਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈ

ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ॥ ਤੁਭੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
 ਸੁਹੁ ਤੁਭੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੀਸਾ
 ਰਕੁ ਮਿਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਆਰੈ ਦਿਵਿ ਹਾਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜਨ ਜਾਗੋ ਜਿਨਾ ਹਾਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ
 ਆਬੋ ਲਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ
 ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸਨੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ
 ਜਾਗੈ ਤਰੈ ਦਿਵਿ ਹਾਣੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦ

ਮਾਹਿਪਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ
ਤੀਐਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾ
ਜੇਅਗਾਨਿਮਾਹਿਅਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ। ਚਿ
ਸੋਨੇਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪ
ਈਲਿਵਲਾਵਏ। ਆਪਦੀਲਿਵਆਪੇ
ਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ। ਕ
ਉਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿ

੨੮੯

੨੮੧

ਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੇਜੀਅਗਾਨਿਉਦਰਮਾਹਿ
 ਤੇਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗ
 ਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥
 ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੀਮਿਅੰਪਰਵਾਰਿਭਲਾ
 ਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤਿਸਨਾਮਾ
 ਇਆਮਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਇਹਮਾਇਅੰ
 ਜਿਭੁਹਾਰਿਵੀਸਰੈਸੋਹਉਪਜੈਭਾਉਦੁਜਾ

ਲਾਇਆ॥ ਕਪੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜੇਨਾਇਲਵਲਾਗੀ॥ ਤਿਨੀ॥ ਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾ
ਇਆ॥ ੨੯॥ ਹਾਰਿਆਪਿਆਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿ
ਨਪਾਇਆਜਾਇਆ॥ ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾ
ਇਕਿਸੈ॥ ਵਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕ॥ ਵਿਲਲਾਇਆ॥
ਸਾਸਾ॥ ਤਿਗੁਰਜੇ॥ ਮਿਲੈ॥ ਤਿਸਨੇ॥ ਸਿਰੁਸਉਪੀ
ਮੇ॥ ਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇਆ॥ ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿ

੨੮੩

੨੯੨

ਸੁਮਿਲਿਰਹੈਹਾਰਿਵਸੈਮਾਨਿਆਇਹਾਰਿ
ਆਪੁਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਾਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾ
ਜਿਨਹਾਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਾਰਿਗਾਸਿਮੇ
ਰੀਮਨੁਵਦਨਾਬਾਹਾਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਦ
ਨਾਬਾਸਾਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਾਰਿਹਾਰਿ
ਨਿਤਜਾਪਿਉਜੀਅਪੁਲਾਹਾਖਾਟਿਹੁਦਿਹਾ੩੧
॥ਏਹਧਨੁਤਿਨਾਮਾਨਿਲਾਆਜੇਨਹਾਰਿਆਪੇ

ਮਾਨੁਸਾ ਕਹੈ ਨਨ ਕੁਹਾਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋ
ਮਾਵਦੁ ਜਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਰ ਸਨ ਤੂ ਅਨਰ
ਸੇਰਾ ਚਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆ
ਸਨ ਜਾਇ ਹੋਰ ਤੂ ਕਿਤੇ ਜਿ ਚਰੁ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਪ
ਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਅੈ
ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁ ਝਿਨ ਝਿਸਨ ਲਾਗੈ ਮਾਇ
ਇਹੁ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਅੰਧੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ

੨੮੫
੫੮੦

ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅ
ਨਰ ਸਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾਹ ਰਿਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ੩੨ ॥ ਏਸ ਰੀਰਾਸੇ ਰਿਅਾਹ ਰਿਤੁ ਮਮਾਹਿ
ਜੋ ਤਿਰਖੀਤਾ ਤੂਜਗਾ ਮਾਹਿ ਆਇ ਆਹ ਰਿ
ਜੋ ਤਿਰਖੀਤੁ ਪੁਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂਜਗਾ ਮਾਹਿ ਆਇ
ਆਹ ਰਿਅਾਪੋ ਮਾਤਾ ਆਪੋ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ
ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਵਿਖਾਇ ਆਹ ਗੁਰ

ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋ ਆ ਚਲਤੁ
 ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਕਹੈ ਨਨਕਾ ਸਿਸਾਇ ਕਾ
 ਮੁਲੁ ਗਚਿ ਆਜੋ ਤਿਰਾਖੀ ਤਾਤੁ ਜਗਾ ਮਾਹਿਅੰ
 ਐਆ ॥ ੩੩ ॥ ਮਾਨਿਚਾਉ ਭੁਇਆ ਪੁਭਅੰ
 ਗਾਮ ਸੁਇਆ ਹਰਿ ਮੰਗਿ ਲਗਾਉ ਸਖੀ
 ਗਿਹੁ ਮਦਿ ਰੁਬਾਇਆ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਿ
 ਲਾਨਿਤ ਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁਣੁ ਨ ਵਿਆਪਏ

ਗੁਰਚਰ ਲਲਾਰੀ॥ ਦਿਨ ਸਭਾਰੀ॥ ਆਪਣਾ
 ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿਜਾ॥ ਵੀਹਾਰਿ॥ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ॥ ਰਸੁ॥ ਭੋਗੈ॥ ਕਰੈ
 ਨਾਨਕੁ॥ ਪੁਰੁ॥ ਆਪਿ॥ ਮਿਲਿ॥ ਆਕਰ॥ ਦਕਾਰ
 ਲੇਜੈ॥ ਗੋ॥ ੩੪॥ ਏਸਰੀ॥ ਰਾਮੇ॥ ਰਿ॥ ਆਇ॥ ਸੁਜ
 ਗਾ॥ ਮਾਹਿ॥ ਆਇ॥ ਕੈ॥ ਕਿ॥ ਆ॥ ਭੁ॥ ਧੁ॥ ਕਰ॥ ਮਕ
 ਮਾਇ॥ ਆ॥ ਕਿ॥ ਕਰ॥ ਮਕ॥ ਮਾਇ॥ ਆ॥ ਭੁ॥ ਧੁ॥

ਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਾਮਾਹਿਅਾਇਅਾ ਅਜਿਨਿਹ
ਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਅਾਸੋਹਾਰਿਮਾਨਿਨਵਸਾ
ਇਅਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਾਰਿਮਾਨਿਵਸਿਅਾ
ਪੁਰਾਣਿਲਿਖਿਅਾਪਾਇਅਾਕਹੈਨਾਨਕੁਏ
ਹਸਰੀਰਪਰਵਾਣੁਹੋਅਾਜਿਨਿਸਤਿਗੁਗਮਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਇਅਾ॥੩੫॥ਏਨੇ੩ਹੁਮੇਰਿਹੋ
ਹਾਰਿਤੁਮਾਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਾਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁ

੨੮੮
੧੧੯

ਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁ
ਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੀ
ਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੁਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁ
ਨਦਰੀਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬਾਇਆ
ਜਾਵੇਖਾਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਨੇਤੁਅੰਧਸੇਸਾਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਅੰਮੇਦਿਬਾਵਿਸਾਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸੁ

ਵਟਹੁ ਮੇਰਿ ਹੋਸਾ ਚੈ ਸੁ ਨ ਦੇਨੋ ਪਠਾਇ ॥ ਸਾ
 ਚੈ ਸੁ ਨ ਦੇਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਟਹੁ ਸ
 ਤਿ ਬਾਦੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਦੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਾਰਿ ਆਹੋ
 ਆਰਸਨਾਗ ਸਿਸਮਾਦੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖਾ ਵਿਰ
 ਦੀ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਅ
 ਮਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਟਹੁ ਪਾਵਿ ਤਹੋ ਵਟਹੁ ਸਾ ਚੈ ਸੁ ਨ ਦੇ
 ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖ

੩੯੭
 ੧੧

ਕੈਵਾਜਾਪਵਲੁਵਜਾਇਆ। ਵਜਾਇਵਜ
 ਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਟਕੀਏਦਸਵਾਗੁ
 ਪਤੁਰਖਾਇਆ। ਗੁਰਦੁਆਰੇਲਾਇਭਾਵਨੀ
 ਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ। ਤੁਹਅ
 ਨੇਕਭੂਪਨਉਨਵਨਿਪਿਤਿਸਦਾਅਤਿਨਜਾਈ
 ਪਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਾਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁਰ
 ਅਦਿਰਿਗਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਲੁਵਜਾਇਆ॥੩॥

੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਾਰਿ ਗਾਵਹੁ
ਗਾਵਹੁ ਤਸੋਹਿਲਾ ਘਾਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸ
ਦਾਸ ਚੁਪਿ ਆਵਹੇ ॥ ਸੋਚਿ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾ
ਤੁਪੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇ
ਹੁ ਸਚੁ ਸਤਨਾਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ
ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ
ਘਾਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥ ੩੯॥ ਅਨੁਸੁਦੁਦੁਦੁਰੁਤਾਰੀ

੨੯੩
੧੯੧

ਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੋ॥ ਪਾਰਥਹਮਪੁਤ੍ਰਪਾ
 ਇਆਉਤਰੇਸਗਲਾਵੇਸੂਰੋ॥ ਵਾਖਰੋਗਸੀਤਾਪ
 ਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਸੀਤਸਾਜਨਭਏਸਰ
 ਸੇਪੂਰੋਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇ
 ਪਾਵੇਤੁਸਾਤਿਗੁਰਗਹਿ॥ ਆਭਰਪੂਰੋ॥ ਇ
 ਨਵੀਤਿਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਲਾਰੋ॥ ਵਾਜੇਅ
 ਨਹਦਤੂਰੋ॥ ੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਸਖਾ ਮਾਰੀਆ ਨ ਭੁੰਜਨ ਗੁਰਦੇਵ ਬੀ

ਧਿਪਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮਤਿਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇ
ਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬਾਧਿਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰ
ਸਪਰਸਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਬੁਖਮੀਮਿ
ਤਸਰੋਵਰਗੁਰਗੀਆਨਮਜਨਮਪਰੰਪ
ਰਾ ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਪਾਪਹਰਤਾਗੁ
ਰਦੇਵਪਤਿਤਪਾਵਿਤਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵਆ

ਵਿਜੁਗਾ ਵਿਜੁਗੁ ਜੁਗੁਗੁਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁਹਾਰਿ
 ਜਪਿਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਾ ਤਿਪੁਭ ਮੇਲਿ
 ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਹਮ ਮੁੜਪਾਪੀ ਜਿਤੁਲਗਿ
 ਤਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰ
 ਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਗਰਿਨਮ ਸਕਰਾ
 ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਾਹਿਕੀਆਕਰਾ
 ਇਆਆਪਾਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨ

੨੯੭
 ੧੯੮

ਕਏਕੋਗਵਿਗਹਿਅਾਦੁਸਰਹੋਅਨਹੋਗੁ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਿਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁ
 ਰਨਮਸਕਾਰੀ॥ ਅਾਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰ
 ਕਾਰੀ॥ ਅਾਪਾਹਿਸੁੰਨਅਾਪਾਹਿਸੁਖਅਾਸ
 ਨਾ॥ ਅਾਪਾਹਿਸੁੰਨਤਅਾਪਹੀਜਾਸਨਾ॥
 ਅਾਪਨਅਾਪੁਅਾਪਾਹਿਉਪਾਇਚਿਅਾਪ
 ਹਿਬਾਪਅਾਪਹੀਅਾਇਚਿਅਾਪਾਹਿਸੁਖ

ਮਮਾਪਾਹਿਅਸਬੁਲਾ। ਲਖੀਨਜਾਈਨਾ
ਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੇਸੀਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰ
ਵਾਲਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਆਪਿ। ਨਿਰਗੁਨਸਰ
ਗੁਨਏਕਾ। ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੈਨਾਨਕ
ਏਕਅਨੇਕਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਿਅੰ

੨੬੬
੧੪੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਚਿਅ ਕਾਰਾ ॥ ਏਕ ਹਿ ਸੁਤਿ ਪ
ਰੋਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੇ ਗੁਣ ਬਿਸਬ
ਰੀ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਵਿਸਟਾਰੀ ॥
ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਕਰਾ ਹਿਉ ਪਾਇ ਚਾ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹ ਬਢਾਇ ਚਾ ॥ ਦੁਹੁ ਭਾਤਿ
ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਭਿਨੁ ਪਾਰਾ
ਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ॥ ਜੈ ਈਸਾਹ

ਭਗਵੰਤ ਸੇਸਚ ਸੰਪੋਹ ਰਿਗਸਿੰਨਾਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸਿ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾਸਾਤਿ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਸੇ
ਉ ॥ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖ ਤੋ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਉ ॥ ਜੇਉ
ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੀ ॥ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੀ ॥ ਸੀਸੈ ਭਰਮ ਨ ਹੀ ਕਛੁ
ਬਿਆਪਤਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਤਾ ਪਤਾ ਹੁਕੇ ਜਾਪਤ

॥ ਸੋਸਾਧੁ ਇਹੁ ਪਹੁ ਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਤ
 ਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ॥ ਧਨਧਨਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਆਇਆਮੋਹਸ
 ਭਭੁਗਾ ॥ ਨਾਮਾਇਹੁਨੇਨਾਨਕਹੋਤਜਾਤਸ
 ਭਧੁਗਾ ॥ ੧॥ ਪਵੜੀ ॥ ॥ ਧਧਾਧਾਰਿ
 ਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆ ॥ ਧਨਿਤੇਉਜਿਹਰੁਚਿ
 ਆਮਨੁਆ ॥ ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗ ॥

ਨਮਾਛਾਹਿ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਮਾਦੀਤਿ ਸਾਧਰਜ
ਗਾਚਾਹਿ॥ ਧੀਧੇਕਹਾਇਆ ਪਾਹਿਤਾਹੂ ਜੇ
ਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ ਜਾਕੈਹੀ
ਮੇਦੀਚਿਪੁਤੁਨਾਮ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪੂਰਨਤ
ਗਵਾਨ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅਨਿਕਭੇ
ਖਅਗੁਡਿਅਨਪਿਅਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿ
ਅਉਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭ

ਗਤੁ ਛਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕੀਕਾ ਛਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ
 ਜੁਗਾਤਿ ਸਾਸਤ ਕਾਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਛਿਆਨੀ ਸੋ
 ਇਜਾ ਕੇਵੇ ਦ੍ਰਸੋਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਸੋ
 ਗਨਹੋਉ ॥ ਛਿਆਨੀ ਰਹਤ ਮਾਰੀ ਮਾਦਿ
 ਦ੍ਰਸਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਾਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ
 ॥ ਛਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ

ਨਕਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ ਸਲੋ
ਕਾ॥ ॥ਆਵਨਆਏਸਿਸਾਟਿਮਾਹਿਬਿ
ਨੁਬੁਝੈਪਸੁਢੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗਾਮਬੋਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਯਾਜੁਗਾਮਾਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥
ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਆਇਆ॥ਗਾਰ
ਭਕੀਟਮਾਹਿਉਰਪੁਤਪੁਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ

੩੦੫
੧੦੮

ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥ ਉਗਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋ
 ਡਿਛ ਡਾਨਾ ॥ ਵੇਦਨ ਪਾਰੁ ਮਨਾਹਿ ਬਿਸਰਾ
 ਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ॥ ਜਿਸਾਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਇਤ ਉਤਨਾਨ ਕਾਤਿ ਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੬
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਆਵਤਹੁ ਕਾਮਿ ਬਿਨਾਸ
 ਹੁਕਾਮਿ ਆਗਿ ਅਭਿਨਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ
 ਜਾਨਾਤਿ ਹਮਿ ਏਨਾਨ ਕਾਜਿ ਹਮਾਨਿ ਸੋਇ ॥

੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਏਉਜੀਅਬਹੁਤੁ
ਗੁਭਵਾਸੇ॥ ਮੋਹਮਗਨਮੀ॥ ਠਿਜੋਨਿਫਾਸੇ
॥ ਇਨਮਾਇਅਭੈਗੁਣਬਾਸਿਕੀਨੇ॥ ਆ
ਪਨਮੋਹਪਟੇਪਾਟਿਦੀਨੇ॥ ਏਸਾਜਨਕ
ਛੁਕਰਹੁਉਪਾਇਆ॥ ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖ
ਮਾਇਹਮਾਇਆ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੀਰਿ
ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਨਿਕਾਟਿਨਮਾਏ॥੭॥

ਸੋਲੋਕਾ॥ ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ
ਅਸੁਭ ਕੀਨੋ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਆਪਿ ਪਸੁਅ
ਪਨਹਉਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹ
ਕਮਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਏਕਾਹਿਅ
ਪਕਰਾਵਨ ਹਾਰਾ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪੁਨਿ
ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਇਅਜੁਗਾਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਅ
ਪਹਿਲਾਇ ਚਾਸੇ ਸੋਪਾਇ ਚਿਜੁ ਆਪੁ ਦਿਵਾਇ

ਚਾਉਆਕਾਅਤਿਨਜਾਨੈਕੋਉ ਜੋਜੋਕਰੈ
 ਸੋਉਫਨਿਹੋਉ ॥ ਏਕਾਹਿਤੋਸਗਲਾਇਸ
 ਬਾਬਾਨਾਨਕਾਅਰਿ ॥ ਸਵਰਨਹਾਰਾ ॥
 ੮॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ॥ ਗਾਇਰਹੋਬਨਿਤਾਇ
 ਨੇਦਕੁਸਮਰੀਗਾਇਖਸੋਗ ॥ ਨਾਨਕਤਿ
 ਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨੀਸਜਾਇਮੇਮੋਗ ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਰੇਮਨਬਿਨਹਾਰਿਜਿ

ਹਰਚਹੁਤਹੁਤਹੁਤਬੀਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਾਬਿ
ਧਿਕਤਹੁਨਛੂਟੀਅੰਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ
॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕਉਭਾਰ
ਅਫਾਰਾ॥ਪ੍ਰੀਤਨਹੀਜਉਗਮਸਿਉਤਉਏ
ਉਕਰਮਾਇਕਾਰਾ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀ
ਠੀਸਾਇਆਰੰਗਾ॥ਕੁਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਾਹਿਸੋ
ਪੁਤਸਦਹੁਸੰਗਾ॥ਲੇਖੇਗਣਤਨਛੂਟੀਅੰਕਚੀ

ਭੀ ਤਿਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਾ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾਭੀ
 ਹਰਾਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬਾਧਿ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਝੇ
 ਕਾ ॥ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾ ਸੁਕੇ ਹੋ ਆਸਾ ਧੂ
 ਸੀਰਾ ॥ ਜੇਰਾ ਤੇਰੀ ਗਾਏ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਝਾਰੀ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗਾਰਾਰੀ ਗਾਹੁ
 ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
 ਜਪ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਾਹ ਕਹੈ ਨਕਉ ॥

ਮਾਉਬੈਰੁ ਮਾਦਰੁ ਸੁਭਦੇਉ ॥ ਉਮਾਮਹ
 ਲੀਪਾਵਾਹਿਤੁ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ
 ਹੋਇ ਇਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ
 ਚਿਹਾਰਿ ਜਾਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੰਨ ਨ ਕਪਾਰਿਤਾ
 ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ॥ ਲਾਲਚੁ ਝੁਠ ਬਿ
 ਕਾਰੁ ਮੋਹ ਬਿਅਪਤੁ ॥ ਹੋ ਅੰਧਾ ॥ ਲਾਗਿ
 ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧਾ ॥ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ

॥१॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਲਲਲਪਾਟਿਬਿਖੇ
ਗਸਿਰਾਤੇ॥ਅਪੰਬਾਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ
॥ਇਆਮਾਇਆਮਾਹਿਜਨਮਾਹਿਮਰਨਾ॥
ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮਾਤੇਵੈਤਿਉਕਰਨਾਕੇਉ
ਉਨਨਕੇਉਪੁਰਾ॥ਕੇਉਸੁਪੁਰਨਕੇਉਮੁਰ
॥ਜਿਉਜਿਉਲਾਵਹਤਿਉਤਿਉਲਗਨਾ॥
ਨਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥

੩੧੩
੨੧੨

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਲਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿ
 ਦਪੁਤਗਾਹਿਰਗੀਭੀਰਅਥਾਹਿ॥ ਦੁਸਰਨ
 ਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਲਲਾਤਾਕੈਲਵੇਨਕੋਉ॥ ਏ
 ਕਾਹਿਆਪਅਵਰਨਹਿਹੋਉ॥ ਹੋਵਨਹਰ
 ਹੋਤਸਦਆਇਆ॥ ਉਮਾਕਾਅੰਤੁਨਕਾ
 ਰੂਪਾਇਆ॥ ਕੀਟਹਸਤਮਾਹਿਪੁਰਸ

ਮਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਰਖ ਸਭ ਠਾਉ ਜਾਨੇ॥ ਜਾ
ਕਉ ਦੀਨੈ ਹਾਰਿ ਰਸੁ ਅਪੁਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਰਮੁ ਖਿਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਭਿਹ ਜਪਨਾ॥ ੧੨॥ ਸ
ਲੋਕੁ॥ ॥ ਅਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਧੀ ਨਿਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ॥ ੧॥ ਪ
ਉੜੀ॥ ॥ ਅਇਅਸ ਫਲਤਾ ਹੁਕੋਗ

੩੧੪
੧੧੦

ਨੀਐਐ ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀ
 ਐਐ ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੁਕੈਸੰਗੋਐਐ ਅਨ
 ਦੇਨੁਨਾਮੁਇਐ ਆਵਹਿਰੰਗੋਐਐ ਆਵਤਸੇ
 ਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ ਜਾਕਉਦਇਆਮ
 ਇਆਇਐਐ ਏਕਹਿਆਵਤਾਫਿਰਿਜੇ
 ਨਿਨਾਮਾਇਆ ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸ
 ਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਯਾਸੁਜ

ਪਤਮਾਨਿਹੋਇਅਨੰਦਬਿਨਸੇਦੁਜਾਭਾਉ
 ਦੁਖਦਰਦਾਤਿਸਨਾਤੁਭੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
 ਮਾਉ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਭਉਦੁ
 ਰਮਾਤਿਦੇਉ॥ਤਿਸਾਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹ
 ਜੇਸੇਉ॥ਯਯਾਜਾਇਪਰਹਸੀਤਸਰਨਾ॥
 ਜਿਹਅਸਰਾਇਅਭਵਜਲਤਰਨਾ॥ਯ
 ਯਾਜਨਾਮਨਅਵੇਸੇਉ॥ਏਕਨਾਮਲੇਖਨ

ਹਿਪਰੇਉ॥ ॥ ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ
ਗੁਰਪੂਰਕੀਟੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਾਤਿਹਸੁਖਪਾਇ
ਆਜਾਕੈਹੀਅਰੇਏਕਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਾ॥
॥ ਅੰਤਾਰਿਮਾਨਿਤਾਨਿਬਾਸਿਰਹੇਈਤਉ
ਤਕੇਮੀਤਾ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੇਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕ
ਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈ

ਹੋਇਆਇਹਬਿਖਿਆਇਨਚਾਰਛਿਅ
ਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇ। ਕਾਕੋਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਧੀਆ। ਗੋਹਬਾਨਿਤਾਕਛੁਸੀਗਿ
ਨਲੀਆ। ਮੇਸੀਸੀਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ
ਪਾਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਾਰਿਜਾਹੀ। ਸਾਧਸੀ
ਗਿਹਾਰੇਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ। ਨਨਕਤੇਤੇ
ਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥ ਸੋਲੋਕ॥

੩੨੦
੪੪.

॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿ
ਆਨੀਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਮਿਰਤ ਕਕਹੀ ਐਨਾਨ
ਕਾਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ॥ ਕੰਕਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਫਿਅ
ਤਾ ॥ ਪੂਰ ਕੁਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕ ਕਰ ਮਾਤਾ ॥ ਫਿ
ਆਨਧਿ ਆਨਤੀ ਰਥਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਸੇ
ਮਪਾਕ ਅਪਰਸਉ ਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮ

ਸੀਗਿਆਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋ
ਉਅਨੇਤਾ॥ ਉਆਤੇਉਤਮਗਾਨਉਚੰਡਾਲਾ
॥ ਨਾਨਕਾਜਿਹਮਨਬਸਾਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ ੧੬
॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਕੰਟਚਾਰਿਦਹਾਇਸਿਭੁਮੇ
ਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਾਤੇਜੋ
ਨਿਨਾਨਕਾਇਓਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਪਵਨੀ॥
ਕਕਾਰਨਕਰਤਾਸੇਉ॥ ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨ

ਮੇਟਤਕੋਉ। ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਉਬਾਰਾ। ਕ

ਰਨੇਹਾਰਨਭੂਲਨਹਾਰਾ। ਕਾਹੂਪਥਿਓ

ਖਾਰੇਆਪੇ। ਕਾਹੂਉਓਦਿਆਨਭੁਮਤਪਛੁ

ਤਾਪੇ। ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ। ਜੋਜੋ

ਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋ

ਕੁ॥ ॥ਖਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੇਵੁ

ਟਿਨਜਾਇਭੰਡਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇ

三十三

ਪਾਲਾ। ਸਦੀਵਗਾਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਗਾਮਨਾ
 ਮਗਾਹਿਮਾਲਾ। ਏਦੁਨਦੁਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜ
 ਕਉਨਦਰਿਕਰੀ। ਨਾਨਕਜੋਪੁਭਭਾਇਅ
 ਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਗਾਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨਹਿਮਾਹਿਸਰਪਰ
 ਚਲਨੇਲੋਗਾ। ਅਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉ

ੜੀ॥ ॥ਗਗਗੋ॥ਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਜਾਪਨੀਤਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕ
ਬਿਲਾਮਨਕਾਰਿਹੋਮੀਤਾ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨ
ਹਜੇਬਨੇਨਹਾਬਿਰਧੀਕਛੁਬੀਧਾ॥ਭਿਹੁਬੇ
ਰਨਹਬੁਝੀਅੰਜਓਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧਾ॥
ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਧੀਖਿਰਹਨੁਨਹੀ
ਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੁੜਤ

੩੨੫
੪੨੦

ਹਾਲਪਟਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰ
 ਹੈਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ। ਨਨਕਾਏਸਫ
 ਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਸਾਸੋਹਾਗਾ॥੧੯॥ ਸ
 ਲੋਕਾ॥ ॥ਘੋਖੇਸਾਸਤਬੇਦਸਭਾਨ
 ਨਕਬਤਉਕੋਇਆ। ਮਾਦਿਜਗਾਦੀਹੁਇ
 ਹੇਵਤਨਾਨਕਏਕੋਸੋਇਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਘਘਘਘਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੁਸ

ਰਨਾਹਿ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਚਿ
ਹੀਸਮਾਹਿ॥ ਪੂਲਾਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵ
ਹੀਸਰਨਾ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਾਲਿ ਮਾਹਿ ਪੁਨਹ
ਚਰਨਾ॥ ਪਾਲਿ ਪਾਲਿ ਆਨਿ ਕਪ ਛੁਤਾਵ
ਹਿ॥ ਇਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥੀਤਿ ਪਾਵਹਿ॥
ਘੋਲਿ ਮਹਾਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ॥ ਨਾਨ
ਕਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ॥ ੨੦॥ ਸੋਲੋਕੁ॥

੩੨੭
੪੪

॥ ਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾ ਲੇ ਸਭੁ ਦਿਵਸ ਸਾ ਸਿਨਹ
ਬਚਨ ਪਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਲੇਰ
ਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਉਗਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੰਕਾ ਕਾ ਸੈਕਾ ਲੁਤਿ ਹੋਜੇ
ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਨ
ਮਹਿ ਮਗਹਿ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਅ
ਨਾਇਆਨ ਤਾਹੁ ਕਉ ਆਇਓ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ

ਜਿਹਆਪਿ ਦਿਵਾਏ॥ ਫੁਲਤੀ ਫੁਲੀ ਨਹੀ
ਕੋਊ ਫੁਟੈ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਾਰਿ ਸਰਪਰ ਫੁਟੈ
ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ॥ ਪ੍ਰਗਟ
ਭਏ ਨਾਨਕ ਨ ਹਛਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਣਾ ਗਬਿ ਦਉ ਪ
ਕਵਲੁ ਬਿਗਾਸਾਂਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਾਹਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤਾ॥ ੧॥ ਪਉ

੩੨੯
੧੧੧

ਨੀ॥ ॥ ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾ
 ਗਾ॥ ਧਨਿਧਾਨਿਉਆਦਿਨਸੀਜੋਗਸਭਾ
 ਗਾ॥ ਚਾਰਕੁੰਟਦਹਾਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਅਾਇਓ
 ॥ ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨਪਾਇਓ॥
 ਚਾਰਬਿਚਾਰੁਬਿਨਸਿਓਸਭਦੁਆਸਾ
 ਧਸੀਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਗੁਰੁਆ॥ ਚੀਤੁਬਿ
 ਸਾਰੀਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ਨਨਕਾਰਿਅਨ

ਮੰਜਨੁਮਿਹਨੇਤਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ॥
॥ਛਤੀਸੀਤਲਮਨਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿ
ਦਗੁਲਗਾਇ॥ਮੇਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰ
ਭਨਨਕਦਸਦਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ਛਛਛਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨ
ਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਛਹੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤ॥
ਆਪਨੀਕਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤ॥ਛਾਡਿਸਿ

੩੩੧
੨੨

ਆਨਪਬਹੁਤਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੀਤਨਕੀਮਨੇ
 ਕਾਟੇਕਾਈ॥ ਛਾਤੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਾਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੀਤਸਹਾਈ॥ ੨੩
 ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਜੇਰੁਜੁਲਮਫੁਲਹਿ
 ਘਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਹੀਬੁਧਿਬੰ
 ਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਫੁਟਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ॥ ਜਸਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਪੁਆ॥ ਬ

ਪੰਚਿਜੇਉਨਲੁਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥ਜਉਜਾ
ਨੇਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਆਰੀਠਾਕੁਰ
ਬਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੇਮੇਕਥਨੀ
ਕਰਤਾ॥ਇਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰ
ਤਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਿਹਹਉਮੇਮਾਰੀ॥ਨਾ
ਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ "ਸ਼ਾਲਾਘੋਉਠਿਨਾਮੁਜ

੩੩੩
੨੨੨

ਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿਕਾਕਾਤੁਝੈਨ
 ਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਦੈਉਪਾਧਿ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ਝਝਝਰਨੁਮਿਦੈਤੁਮਾ
 ਰੇ॥ਗਾਮਨਾਮਾਸਿਉਕਰਿਗਾਬਿਉਹਾਰੇ॥ਝ
 ਰਤਝਰਤਸਾਕਤਮੁਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹ
 ਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਗਹਿਕਸੀਮਲਪਾਪ
 ਤੇਰੇਮਨੁਆ॥ਅਮਿਤੁਕਥਾਸੀਤਸੀਗਿਸੁ

ਨਾਮਾ ॥ ਸੁਗਹਿਕਾਮਕੋਧਦੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦਤਨਕਰਦੁਤਮਾਮਾਨਿਕ
ਬਿਪਿਰਹਨੁਨਪਾਦਹੁਮੀਤਾ ॥ ਜੀਵਤਰ
ਹੁਹਾਰਿਹਰਿਭੁਜਦੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀ
ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵੀਵਾਵਾਣੁਪੁਦਿ
ਦੁਸਹੀ ॥ ਬਿਨਾਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤੁ ॥ ਗਣਤੀ

ਗਣਉਨਗਾਣਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ
 ਏਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਅੰ
 ਸੀਗਾਵਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਤੁ
 ਠਉਮਾਇਆਰੀਗੁਵਾਣਤਸੇਈਸੰਤਸੁ
 ਇਕੁਮਤੇਕੀਚਤਤਿੰਨਾਅੰਧਕੁਪਤੇਤਿ
 ਹਕਢਹੁਜਿਹਹੇਵਹੁਸੁਪਸੀਨਾਵਾਕੇਹਾ
 ਬਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗਾਨਾਨਕ

ਤਿਹਉਸਤਾਤਿਕਰਉਦਾਹੁਕੀਚਿਸੀਜੋਗਾ॥
 ਰਹ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮ
 ਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨ
 ਹਨਬੀਸਰੋਗਾਣਨਿਪਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਟਹਲਕਰਹੁਤ
 ਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬਿਬਾਨਕੋਇ॥ ਮਨਿਤਨਿ
 ਮੁਖਿਹੀਮੇਬਸੈਜੋਗਹੁਸੋਹੋਇ॥ ਟਹ

੩੩੭

੧੪੮

੩੩੮
੫੫੫

ਲਾਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕਿ
ਪਾਲਾਸਾਧੂਸੀਗਾਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪ
ਨਹੋਹਿਦਇਆਲਾਟੇਹੋਟਾਹੋਬਹੁਭਵਨ
ਬਿਨੁਨਾਵੇਸੁਖਨਾਹਿ।ਟਲਾਹਿਜਾਮਕੇਦੁ
ਤਾਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੀਗਾਸਮਾਹਿ।ਬਾਰਿਬ
ਰਿਜਾਉਸੀਤਸਦਕੇ।ਨਾਨਕਪਾਪਬਿ
ਨਾਸੇਕਦਕੇ।੨੭॥ ਸਲੋਕੁ

॥ ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵ
ਹੁਸਪ੍ਰਸੰਨਾਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇ
ਨਾਨਕਤੋਧਾਨੀਪੀਨਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਠਠਾਮਨੁਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ ਜੋਸ
ਗਲਤਿਅਗੈਰਾਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ ਠ
ਹਕਿਠਹਾਕਿਮਾਇਆਸੀਰਿਗਮੁਏ॥ ਓਅ
ਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੁਏ॥ ਠਾਢਿੰਪਰੀਸੀਤ

੩੩੯
੫੯

ਹਸੀਗਿਬਸਿਆਅਮੀਮਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀ
 ਅਗਸਿਆਠਾਕੁਰਾਅਪਨੇਜੇਜਨੁਭਾਇ
 ਅਥਾਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਅ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਭੰਡਉਤਿਬੰ
 ਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬ
 ਭੋਲਨਤੇਗਾਖਹੁਪੁਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹ
 ਥਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭ ਭ ਭੇਰਾਇ

ਹੁਨਹੀਜਹਭੇਰਾਤਹਜਾਨੁ । ਉਆਭੇਰਾਕ
ਸੀਜਮੇਗੁਰਕੇਸਬਾਦਿਪਛਾਨੁ । ਇਆਭੇ
ਰਾਕਉਸਮੁਕਰਿਘਾਲੈ । ਜਾਕਾਤਸੁਨ
ਹੀਸੀਗਿਚਾਲੈ । ਉਆਭੇਰਾਕੀਸੀਮਾਤਿ
ਜਾਨੈ । ਜਾਕਉਦਿਸਾਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ
। ਭੇਰਾਨਿਹਚਲੁਸਾਧਸੀਗਿਪਾਇਆ ।
ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਭੇਲਾਇਆ । ੨੮॥

0389
121

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਢਾਹਨਲਾਰੋਧਰਮ
 ਗਾਇਕਿਨਹਿਨਪਾਲਿਓਬੀਧਾ॥ ਨਨਕ
 ਉਬਰੇਜਾਪਹਰੀਸਾਧਸੀਗਿਸਨਬੀਧਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਢਢਾਢੂਢਤਕਹਾਫਿਰ
 ਹੁਢਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ ਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈ
 ਪੁਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹਾਫਿਰਾਹਿ॥ ਢੇਰੀ
 ਢਾਹੁਸਾਧਸੀਗਿਅਹੀਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲੁ॥

ਸੁਖਪਾਵਹੁਸਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨਦੇਖਿ
ਨਿਹਾਲਿ॥ ਢੇਰੀਜਾਮੇਜੀਮਮਰੈਗਾਰਭੁਜੇ
ਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ ਮੇਹਮਗਨਲਪਦਤਰ
ਹੇਹਉਹਉਮਾਵੇਜਾਇ॥ ਢਹਤਢਹਤਮ
ਬਢਹਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ ਦੁਖਕੇ
ਢਾਹੇਕਾਟਿਮਾਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥ ੩੦
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁ

੩੪੩
੨੨੨

ਕੀਰਤਨੁ ਨ ਨਕਨੀਤਾ ॥ ਵਾਹਉ ਵਾਹਉ ਵਾਹਉ
 ਵਾਹਉ ਨਿਕਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਹੁ ਦੂਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੀਸੀ ਮੇਮਾ
 ਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਮੇਮਾ ਨ ਸਿਉ ਲਾਗਿ
 ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀ
 ਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਜੀ
 ਤੈ ਹਾਰੀ ॥ ਮਲੈ ਤਹ ਸੁਰਤ ਵੇਸਾ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਦੇਆਪਣੇਏਕਾਹੋਟੇਕਾਧਾਰਾ ਰੈਦਿ
ਦਿਲਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪਭੁਪਰਖੁਅਪ
ਗਾ ਰੈਦਸਗਲਇਆਮਨਕਰੈਏਉਕਰ
ਮਕਮਾਇ। ਹੁਕਾਮੇਬਝੈਸਦਾਸਖੁਨਾਨਕੁ
ਲਿਖਿਆਪਾਇ। ੩੧॥ ਸਲੋਕਾ॥
ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਚਪਉਤਿਸੈਪਭੁਮਿਲਾਵੈ
ਮਹਿ। ਨਾਨਕਕੁਮਭਉਕਾਟੀਅੰਧੁਕੈਜਮਕੀ

384

੫੦

੩੪੬
੧੨੫

ਜੋਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਤਾਤਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਪਿਗੋਬਿਦਗਾਇ॥ ਫਲ
ਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ
॥ ਕ੍ਰਾਸੀਮਦੇਜਮਪਬਿਕੀਜਾਸਬਸੈਮਾਨਿ
ਨਾਉ॥ ਗਾਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸ
ਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ ਤਾਹੁਸੀਰਿਗਨ
ਧਨੁਚਲੇਗਿਹੋਜੇਬਨਨਹਰਾਜਾ॥ ਸੀਤ

ਸੀਗਿਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੇਤੁਹਾਰੇਕਾ
ਜਾਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੋਜਉਤਾਪਨਿਵਾ
ਰੈਆਪਿ॥ਪਾਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਾਹਿਅ
ਪਾਹਿਮਾਈਬਾਪ॥੩੨॥ ਸਲੋਕਾ॥
॥ਬਾਕੇਬਹੁਬਾਪਿਪਾਲਤੋਤ੍ਰਿਪਾਤਿ
ਨਤਿਸਨਾਲਾਬਾ॥ਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤਮੁ
ਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਬ॥੧॥

੩੪੦
੧੭੮

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਬਾ ਬਿਰੁ ਕੋ ਉਨ ਹੀ ਕ
 ਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਚ ਬਲ
 ਛਲ ਕਰਹੁ ॥ ਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵਾ ॥ ਬੰ
 ਲੀ ਸਿਚਹੁ ਸੁਮ ਕਰਹੁ ਬਾ ॥ ਕਿਪਰਹੁ ਗਾ
 ਵਾਰਾ ॥ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮਿ ਮਨ ਆਵਈ ਅਤਿ ਅ
 ਉਸਰ ਬਾਰਾ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋ ਬਿਦਭਜ
 ਹੁ ਸੰਤ ਹਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸ

ਦਏਕਾਸਿਉਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹਾ॥ਕਾ
 ਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੇਸਬਖਿਪਿਏਕੈਹਾ
 ਬਾਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗ
 ਹਿਲਾਨਕਜੀਤਅਨਾਥਾ॥੩੩॥ ਸਲੋ
 ਕਾ॥ ॥ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਅਸਤੁਕ
 ਛੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਸਮਰਤ
 ਰਹਾਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰਾ॥੧॥

੩੨੪
੧੦

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦਵਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭ
ਕਉਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਆਵਈ
ਅਗਨਤਭਰੇਭੀਡਾਰਾ॥ ਦੇਨਹਾਰੁਸਦ
ਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ ਮਨਮੂਰਖਾਕਿਉਤਾਹਿਬਿ
ਸਾਰਾ॥ ਦੇਸੁਨਹੀਕਾਹੁਕਉਮੀਤਾ॥ ਮਾਇਅ
ਮੋਹੁਬੀਧਪਭਿਕੀਤਾ॥ ਦਰਦਨਿਵਾਰਹੀ
ਜਾਕੇਆਪੋ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧਾਪੇ॥

੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਧਰਜੀ ਅਰੇ ਇ
ਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀਆਸਾ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀ ਐਕਾਰਜੁ ਆਵੇਰਾਸਿ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਧਧਾਧਾਟਤਤਉਮਿ
ਟੈਸੀਤਸੀਗਿਹੋਇਬਾਸੁ ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁਆਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ
॥ ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿ

੩੪੧
੨੦

੩੫੨
੨੦੨

ਪੁਜੀਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ॥
ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਵਨਾ ਜਿਹ
ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸ
ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਜਨਾ ਮਲੀਵਡਾਈ
॥ ੩੫ ॥ ਜਲੇਕਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਨਮੁ
ਜਪੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ਅਤਿ ਬਿਬਾਹਰਿ ਰੀਰਿਗਾ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥ ਅਨਰਕਨਾਹੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਨੰਨ
ਨਗਕਿਪਗਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਮਨਿਤ
ਨਿਨਮਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਗਾਰਮੁ
ਖਿਜੋਜਪਤੋ॥ਇਖਾਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓ
ਇਖਪਤੋ॥ਨੰਨਕਾਰਨਹੇਤਤਕਹਾਨਾਮ
ਮਿਤੁਗਾਰਿਦੀਨਹੁਜਾਕਹਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾ
ਨਹਾਰਿਅੰਮਿਤੁਪੁਰੋਤੁਹਬਾਜੇਨਨਕਅੰ

੩੫੩
੧੦੪

੩੫੪
੧੦੯

ਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥੫॥
ਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਾਜਿਪਰਪੀ
ਚਮੇਹਾਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕਸੇਉਆਰਾਧੀ
ਮੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥੫॥ਪਾਰਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿ
ਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਗਾਇਆ॥ਹੋਤ
ਪੁਨੀਤਕੇਵਲਪਾਰਾਧੁ॥ਅੰਮਿਤਨਮੁਜ

ਪਾਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ ॥ ਪਰਪਚਿਧੋਹਮੇਹਮਿ
ਟਨਾਈ ॥ ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਰਸੇਉ ॥ ਨਾਨਕਕੁਸੁ
ਰਾਮਵਰੁਨਕਉ ॥ ੩੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਵੇਗਾਵਨਫਤਹਭਈਮਨਿਜੀ
ਤਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੋਇਤਿਪਾਈਫੇਰਨਮਿ
ਟੇਨਿਤਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਫਰ

੩੫੫
੪੦੦

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੂਆਇਆ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ
 ਕਾਨਿਜੁਗ ਮਾਹਿਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਆਮਉ ਸਰਚਰੇ ਨਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
 ਤਉ ਕਦੀਆ ਹਿਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵ
 ਨ ਜਾਨੁ ਨਹੇਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ
 ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈ ਹਾਰੇ ॥
 ਮੇਲਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖਸਿ
 ਪੈਬਹੁਤੇਗਾਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮਜਾਨਤ
 ਤੇਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੇਤੇਗਾਰਮੁਖਿਸੁਚਧ
 ਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਦਾਵੈ ॥ ਤੁ
 ਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿਚਿਅ

੩੫੭
 ੧੦੮

ਪਨਹਉਹਉਬੀਧਾ॥ ਵੋਸੁਦੇਤਅਗਾਹਕ
ਉਅੰਧਾ॥ ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀ॥ ਸਿਆਨਪ
॥ ਜਿਸਾਹੇਜਨਵਹੁਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕ॥ ੩੯
" ਸਲੋਕੁ" ॥ ਭੈਭੀਜਨਅਪ
ਦੁਖਨਾਸਮਨਾਹੇਅਗਾਧਿਹਰੇ॥ ਸੰਤਸੀਗਿ
ਜੇਹਾਰਿਦਬਾਸਿਚਿਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ "ਭੁਭੁਭਰਮੁਮਿਰਾਵਹੁਅ

੩੫੯
੧੦੯

ਪਨਾ॥ ਇਅਸੀਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ
ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਭਰਮੇਸਿ
ਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ ਭਰਮਿਭਰਮਿਮ
ਨੁਖਰਹਕਾਏ॥ ਦੁਤਰੁਮਹਾਬਿਖਮਾਇਹ
ਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮਭੈਮੋਹਮਿਦਾਇਆ
ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੪੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਮਾਇਆਰੇਲੇਬਹੁਬਿ

ਧੀ ਮਨੁ ਲਪਾਇ ਓਤਿ ਹਸੀ ਗਿਆ ਮਾਗਨ
 ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁਨਨ ਕਨਾ ਮਾਹਿਰੀ
 ਗੁਆ १॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਾਮਾ ਮਾਗਨ ਹਾ
 ਗਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨ ਹਾਰ ਦੇ ਗਹਿ ਓਸੁ ਜਾਨ
 ॥ ਜੇ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕ ਹਬਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕ
 ਹਕ ਗਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾ
 ਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲਨ ਕਾਹੁ ਬੀ

ਆ॥ ਮਾਗਾਨਿ ਮਾਗਾਤਏ ਕਾਹਿ ਮਾਗਾ॥ ਨਨ
 ਕਜਾਤੇ ਪਗਹਿ ਪਗਾਗਾ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ॥ ਮਾਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮ
 ਨ ਮਤਿ॥ ਜੇਹ ਜਾਨਿ ਚਿ ਪੁਤੁ ਆਪਨ ਨਾਨ
 ਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਮ॥
 ਜਾਹੁ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੀ ਗਿਪ
 ਤੀ ਮਾਨਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਮਾ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਰ॥

੩੬੯
 ੧੫੧

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ਤਾਹੁ
 ਸੀਗ ਤਾਹੁ ਨਿਰਲੇਪਾ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਰ
 ਪੂਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ਉਆਰ ਸਮਾਹਿ ਉਆਹੁ ਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹਮ
 ਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁ
 ਨਿਸਾਜਨ ਪੁਇ ਨੁਹਾਰਿ ਛੂਟ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਤਿਹ ਬੀਪ ਨਕ ਦੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾ

ਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਯਯਾਜਤਨਕ
ਰਤਬਹਾਬਿਧੀਆ॥ ਏਕਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਪ
ਲਉਸਿਧੀਆ॥ ਯਾਹੁ ਜਤਨਕਰਹੇਤੁ
ਟਾਰਾ॥ ਉਆਹੁ ਜਤਨਸਾਧਸੀਗਾਰਾ॥ ਯਾ
ਉਬਰਨਪਾਰੈਸਤੁਕੇਉ॥ ਉਆਹਿਜਪੇਬਿ
ਨੁਉਬਰਨਹੇਉ॥ ਯਾਹੁਤਰਨਤਾਰਨਸਮ
ਰਾਬਾ॥ ਗਾਖਿਲੋਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਬਾ॥

੩੬੩

੧੫੧

ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਾਜਿਹਾ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨ
 ਨ ਕਾਤਿਹ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ੪੩ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕਾਹੂ ਸੀਰਾ ਕਰ
 ਹੁਆ ਪਨ ਆਪ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨ
 ਜਗਿ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗਾਗਰੇ ਨੁਹੇਤ ਸਭ ਜਾਕੀ ॥
 ਤਾਜਿ ਆਉ ਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਗਇ

ਦਰਗਾਹ ਤਉ ਸੀ ਤਾਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਿਤ ਰਹਤ
ਰਹ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬ
ਦਿਆ ਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤੇ ॥੪੪॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਚੜ੍ਹਠ ਬਿਖੈ ਬਿ
ਆਪਿ ਏਮਾ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹ

੩੬੫
੧੫੦

ਰਿਅੰਮਿਮੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੀਅਨਨਕਸੁ
 ਖਿਨਿਵਾਸ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਲਲਲਲ
 ਵਉਅਉਖਧਜਾਹੂ॥ਵੁਖਦਰਦਤਿਹਮਿ
 ਦੁਹਿਖਿਨਾਹੂ॥ਨਾਮੁਅਉਖਧਾਜਿਹਰਿਵੈ
 ਹਿਤਾਵੈ॥ਤਾਹੋਰੇਗਾਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ॥
 ਹਰਿਅਉਖਧਾਸਭਘਦਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰ
 ਪੁਰੋਖਿਨੁਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋ

ਸੀਜਮੁਕਾਰੇਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਉਠਾਰਿਦੂ

ਖਨਬੀਆ॥ ੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤਮੇਉਨਨਕਤਪੁਠਾਇ

ਅੰਤਾਰਿਬਾਹਰਿਸੀਰੀਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁ

ਗਾਇ॥ ੪੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਵਵਾਵੇਰੁ

ਨਕਰੀਮੇਕਾਹੂ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਾਰਿਬਹ

ਮਸਮਾਹੂ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਬਲਮਾਹਿਗਵਿ

੩੬੭
੪੬

ਮਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਲੇਹੀ ਗਾਵਿਆ
 ॥ ਵੇਗਾਵਿਰੋਧੀ ਮਟੇਤਿ ਹਮ ਨਤੋ ॥ ਹਰਿਕੀ
 ਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਸੁ ਨਤੋ ॥ ਵਰਨਾਚਿਹ
 ਨਸਗਲਾਹਿ ਤੇਗਹਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਹ
 ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਕਹਤਾ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਹਉਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਨੀ ਆਸਾ
 ਕਤਮੁ ਗਾਧ ਅਜਾਨਾ ॥ ਝੁਝਾਕਿ ਮੁਏ ਜਿ

ਉਤਿਖਾਵੰਤਨਾਨਕਕਿਰਤਕਮਾਨ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਝਾਝਾਝਾਝਾਮਿਦੈਸੰਗਸਾਧੂ
॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮਅਰਾਧੂ॥ ਭੂਝ
ਜੇਹਬਾਸਿਉਰਿਦਮਾਹੀ॥ ਉਆਕੀਝਾਝਿ
ਮਿਟਤਾਇਨਸਾਹੀ॥ ਝਾਝਿਕਰਤਸਾਕਤ
ਗਾਵਾਰਾ॥ ਜੇਹਹੀਮੇਅਹੰਬੁਧਿਬਕਾ
ਰਾ॥ ਝਾਝਾਗੁਰਮੁਖਿਝਾਝਿਮਿਟਾਈ॥ ਨਿ

੨੬੫
੧੫੧

੩੭੦
੫੮੦

ਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਸ਼ਾਈ॥੪੭॥ ਸ
ਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਚਟਗਹੁਉਕ
ਤਿਸਿਅਨਪਾਤਿਅਗੁ॥ਗੁਰਦੀਖਿਆ
ਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਸਤਕਿਭਾਗੁ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਸਰਨਿਪਰੇ
ਅਬਹਾਰੇ॥ਸਸਤਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇ
॥ਜੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹ

ਰਿਭੁਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਹ
 ਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਸਮਰਬਅਗਨਤ
 ਅਪਾਰੇ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖਦਇਅਲਾ॥
 ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੪੮॥ ਸਲੋ
 ਕਾ॥ "ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭ
 ਏਅਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਵਿਸਟੀਆਇਆਉਸ
 ਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੁ॥ ਜੋਖਿਨਮਾਹਿ
 ਉਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੁ॥ ਖਰਾਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰ
 ਨੀ॥ ਅਨਾਇਨੁਜਾਪੋਪ੍ਰਭਾਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਭਾ
 ਵੇਖਸਮਤਉਆਸੁਖੁਦੇਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਮੇਸੋਅਗਨੇਤਾ॥ ਅਸੀਖਖਤੇਖਿਨਬਖ
 ਸਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆ
 ਰਾ॥ ੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਾਤਿਕਹ

ਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਾਰਿਰਾ
ਇ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਅਗਿ
ਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥੫੭੩॥

॥ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥ਹਿ
ਕਮਾਤਿਹੁਕੀਮਨਪਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ਸਹ
ਸਿਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਸੀਗਿਤੁਹਏ
ਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਉਸੋਉਜਾਪਦਿਨਰਾਤੀ

੩੭੩
੫੭੩

ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਬੀ॥ ਸਾਧਸੇਵਾ
 ਲਾਵੈਜਿਹਆਪੇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੁਖੁਨ
 ਬਿਆਪੇ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਾਰਿਹਾਰਿਮੁ
 ਖਤੇਬੋਲਨਾਮਾਨਿਵੁਠੈਸੁਖਹੋਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਸਭਮਾਹਿਰਵਿਗਹਿਆਬਾਨਬਨੰਤਰਿ
 ਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੇਰਉਪ
 ਟਿਪਾਟਿਸਗਲਕੈਪੁਰਿਰਹੇਭੁਗਵਾਨ॥

ਹੋਵਤਾ ਆਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਵਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ
ਗਿਆਨਾ ਹਉ ਛੁਦ ਕੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ
ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਹ
ਮਰਨ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤ ਕਾਰਿ
ਨਾਮਾ ਵਿਝੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੀਤ ਹ ਸੀਗਿ
ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਚਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨ ਪੁਕੀ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੁਆ ॥੫੧॥

੩੭੫
੫੮੦

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਲੇਖੋ ਕਤਾਹਿ ਨ ਛੂਟੀ ਮੇਖਿ
 ਨੁਖਿ ਨੁਭੂਲ ਨਹਾਰੁ॥ ਬਖਸਿਸ ਨਹਾਰੁ ਬ
 ਖਾਸਿ ਲੈਨਾ ਨਕਪਾਰਿ ਉਤਾਰ॥ ੧॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ॥ ਲੁਣਹਰਾ ਮੀਗੁ ਨਹਗਾਰ ਬੇ
 ਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਾਤਿ॥ ਜੀਉ ਪਿਛੁ ਜਿਨੇ ਸੁ
 ਖਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾ॥ ਲਾਹਾ ਮਾ
 ਇਆ ਕਾਰਣੇ ਦਹਾਇ ਸਿਧੂ ਢੁਨ ਜਾਇ॥

॥ ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿ
ਬਸਾਇ॥ ਲਾਲਚੜ੍ਹਠਾਬਿਕਾਰਮੇਹਾਇ
ਆਸੀਪੋਮਨਮਾਹਿ॥ ਲੰਪਟਚੋਰਨਿਦਕਮ
ਹਾਤਿਨਹੂਸੀਰਿ॥ ਬਿਹਾਇ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬ
ਖਾਸਿਲੈ॥ ਹਿਥੋਟੇਸੀਰਿ॥ ਖਰੋ॥ ਨਨਕਭਾਵੈਪ
ਰਬੁਹਮਪਾਹਨਨੀਰਤਰੋ॥ ਪਕ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸ

੩੭੭
੧੮੮

ਤਤਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਾਭਵਜਲਤੇਕਾ
 ਦੁਹਪੁਤੂਨਾਨਕਤੇਰੀਦੇਕਾ। ੧॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਖੇਲਤਖੇਲਤਮਾਇਓਮ
 ਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ ਖੇਦੀਮਦੇਸਾਧੂਮਿ
 ਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ ਖਿਮਾਗ
 ਹੀਸਚੁਸੀਚਿਓਇਓਮੀਮਤੂਨਾਮਾਖਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਠਕੁਰਤਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸਾਮਾਖੇਪ

ਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਘਾਰਿਆਏਪਾਤਿਵੰ
 ਤਾ। ਬਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿ
 ਲੇਭੁਗਵੰਤਾ। ਆਪਨਕੀਆਕਗਹਿਆ
 ਪਿਆਰੀਪਾਛੈਆਪਿ। ਨਾਨਕਸੇਉਸਰ
 ਹੀਅੰਮੇਸੇਘਾਇਘਾਇਗਹਿਆਇਆਪਿ॥
 ੫੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਆਏਪ੍ਰਭਸਰ
 ਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਪਿਦਇਆਲਾ।

੩੭੯
 ੫੫੯

ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਹਾਰਿ ਮਨ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ
 ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਖਰ
 ਮਾਹਿ ਤਿਭੁ ਵਨ ਪਾਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤਾ ਸਿਮਿ
 ਤਿ ਪੁਰਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਾਖਿਆ
 ਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਾਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥
 ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਾਤਿ ਸੁਚਿ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿ

ਸਾਇਮਾਨ ਅਖਰ ਹੋ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ
 ਹਮਾਨਿ ਰਲੇ ਪਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਹਾਇ ਕਲੀ ਮਾਮਗੀ ਮਾਮਸਤਾ ਕਿਲਿ ਥਾਵਤੀ
 ॥ ਉਗਝਿਗਹਿ ਓਸਤ ਸੀਰੀਗ ਅਨੂਪ ਭੂਪਾਵ
 ਤੀ ॥ ਉਸਤ ਤਿਕਹ ਨੁਨਜਾ ॥ ਇਸੁ ਖਹੁਤੁ ਹਾਰੀ
 ਮਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਇ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾ
 ਰੀ ਮਾਮ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹੇਅਚੁ

੩੮੧
 ੨੮੧

ਤੁਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਨਾਸਾ
 ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੇਦੁਖ ਭੀਜਨ ਗੁਣਤਾ
 ਸਾ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸ
 ਭਟੇਕਾ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ
 ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕਾ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਾਰਿਹ
 ਰੇ ਹਾਹਿ ਭੀ ਹੇ ਵਨਿਹਾਰਾ ਹੇ ਸੀਤ ਹਰੇ ਸਦ
 ਸੀਰੀ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ

ਦਾਸਰੋਮੇਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ।ਨਾ
ਨਕਦੀਜੈਨਾਮੁਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਮੇਪਰੋਇ
॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾ
ਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪ
ਰਾਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਮਾਰਿਅਮਾਨ
ਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੀਧਪਸਹੋਦਰਾਗੁਰ
ਦੇਵਦਾਤਾਹਾਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੀ

੩੮੩

ਤੁਨਿ ਰੋਧਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਬਾਧਿ
 ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ
 ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਕਰਤਾ ਸਾਤਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਤਿਤ
 ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਇ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਤਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਭਿਧਰਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਹ ਮੁਝ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲਾ ਗਿਤ ਰਾਗੁ
ਰਦੇਵ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥
ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਮਾਦਿ ਮੀਤਿ ਪੜਨਾ ॥

੩੮੫
੨੮੬

੩੮੬
੩੮੫

ਗਉੜੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਃ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥

੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਮਾਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ

ਏਨ ਮਹਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇ

ਵਏਨ ਮਹਾ ॥ ੧

ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ॥ ਸਿਮ
ਰਉ ਜਾ ਸਬਿ ਸੰਤ ਰਏ ਕੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅ
ਗਨਤੁ ਅਨੇਕੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧ
ਖਰਾ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮਨਾਮਾਇਕਾ ਆਖਰਾ॥ ਕਿਨ
ਕਾਏ ਕਾਜਿ ਸੁਜੀ ਅਬਾਸਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਹਿ
ਮਾਗਨੀ ਨਾਮਾਵੈ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੈ॥

੩੮੭
੪੮੮

੩੮੮
੫੮੮

ਨਾਨਕਉਨਸੀਗਿਸੋਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖ
ਮਨੀਸੁਖਾਮੀਮਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾਭਗਤਜ
ਨਕੈਮਾਨਿਬਿਸਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਗਰਭਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਕਾਛੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸ
ਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨ

ਲਾਗੋ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾ
ਗੋ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉਨ ਬਿਅਪੇ॥
ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਧਾਨ
ਨਾਨਕ ਹਾਰੀਰੀਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਰਿਪਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਰੀਅਨੁ ਪਿਅਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭ

੩੮੯
੫੮੯

ਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪੁਜਾ ॥ ਪੁਤਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ ॥ ਪੁਤਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀ
ਰਬਾਇਸਨਨੀ ॥ ਪੁਤਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗ
ਹਮਾਨੀ ॥ ਪੁਤਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਤਲ
॥ ਪੁਤਕੈਸਿਰਨਿਸੁਫਲੁਫਲਾ ॥ ਸੈਸਿਮ
ਗਹਿਜਿਨਅਪਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈ
ਲਾਗਾਉਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁਤਕਾਸਿਮਰਨੁ

ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਪਰੇ ਮੁ
ਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਿਸਨ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਨਹੀ ਜਮ ਭਾਸਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ
ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦਮਾ ਹਿਸ
ਮਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਾਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ਨ

੩੯
੧੧

੩੯੨
੫੯੫

ਨ ਕਸਨ ਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗ
ਹਿ ਸੇਧਾ ਤਿ ਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸੇ
ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸੇ ਪੁਰ
ਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸਿ ਬੇ ਮੁਹਤ
ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸਿ ਸਰ ਬ ਕੇਰਾ
ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਉਸਿ ਮਗਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਭਿਨਾਸੀ॥
ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੋਜਿਨਅਪਿਦਇਆ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮਰੀਰਵਾਲਾ॥੫॥੫॥
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥੫॥
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥੫॥
ਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੁਖਿਬਿਹਾਵੇ॥੫॥

੩੮੩
੫੯੫

੩੮੪
੨੭੨

ਕਉਸਿਮਗਹਿਤਿਨਆਤਮਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਗਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਗਹਿਤਿਨਅਨਦਪਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਗਹਿਬਸਾਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੀਤਕਿ
ਪਤੋਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੀ॥ਨਾਨਕਾਸਿਮਰਨੁ
ਪੂਰੈਭਾਗੀ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰ
ਜਪੁਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨੁਤੁਰੇ॥

੩੯੫
੫੯੦

ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਹਾਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਾਜਿਸਾਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿਨਿਹਚਲੁਆਸਨ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਕਮਲਤਬਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਅਨਹਦੁਖਨਕਾਰਾ॥ ਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨ
ਕਾਅਤਿਨਪਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨ
ਕਉਪ੍ਰਭਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਾਤਿਨਜਨਸ

੩੯੬
੧੧੫

ਰਨੀਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ
ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਲਾਗਿ
ਬੈਠਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਉਕੀ
ਦਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਪਾਰੀਸਭ ਧਰਨ
॥ ਸਿਮਰਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਗਰਿਸਿਮਰਨਮਾਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ ਨਾਨ
ਕਗਾਰਮੁਖਿਗਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇ
ਆ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੀਨਦ
ਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਪਾਟਿਪਾਟਿਨਾਬਅਨਾ
ਬਾ॥ਸਗਦਿਤੁਮਾਰੀਆਇਚਿਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰ
ਭਸਾਬਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥

੩੬੬
੧੯

੧੯

੨੯੮
੨੯੮

ਜਹਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਉ
ਹਾਨਾ ਮੁਤੇ ਰੈ ਸੀ ਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਹਮਾ
ਭਾਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮੁ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵ
ਲਨਾ ਮਸੀ ਗਿ ਤੇ ਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹਮੁ ਸਕ
ਲ ਹੋਵੈ ਆਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ
ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਆਨਿ ਕਪੁਨ ਹਚਰਨ
ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾ

ਪਪਰਹਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨ
 ਮੇਰੇ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਪਨੇਰੇ॥੧॥ ਸਗ
 ਲਾਸਿਸਾਇਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਜਪਤਹੁਇਸੁਖੀਆ॥ ਲਾਖਕੋਰੇਗੀਬੀ
 ਧਨਪਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥
 ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਪਾਵੈ॥ ਜਿਹਮਾਗਰਿਗਇਹੁਜ

ਤਇਕੇਲਾ ਤਹਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਰਿਹੇਤ
 ਸੁਹੇਲਾ ਅੰਮੇਸਾਨਾ ਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈ
 ਮੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਾਤਿ ਪਾਈ
 ਮੇ॥ ੨॥ ਫੂਟਤਨਹੀ ਕੋਟਲਖਬਾਹੀ ਨਾਮੁ
 ਜਪਤਤਹਪਾਰਿ ਪਗਾਹੀ ਅਨਿਕਾਇਘਨ
 ਜਹਆਇਸੀ ਪਾਰੈ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮਤਤਕਾ
 ਲਉਧਾਰੈ ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੇ ਮਾਰਿਜਾ

ਮਾਨਾ ਮੁਜ ਪਤੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮਾ ਹਉ ਮੇਲ
ਮਲਕ ਬਹੁਨ ਪੋਵੈ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੋਟਿ ਪਾ
ਪਥੈਵੈ ਐਸਾਨਾ ਮੁਜ ਪਹਾ ਮਨਰੀਗਾ
ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਐਸਾ ਪਕੈ ਸੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
ਹਮਾਰ ਗਕੇ ਗਾਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੇਸਾ ਹਰਿਕਾ
ਨਾ ਮੁਢਿ ਹਾਸੀਗਿ ਤੇਸਾ ਜਿਹ ਪੋਛੈ ਮਹਾ ਅੰ
ਧਗ ਬਾਰਾ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਗਿ ਉਜੀਆ

ਗਾ ਜਹਾਪੀ ਬਿਤੇਰਾ ਕੋਨ ਸਿਏਨੁ ਹਰਿਕ
ਨਾਮੁ ਤਹਨਾ ਲਿਪਛਾਨੁ ਜਹਾਮਹਾ ਭਇ
ਅਨਤ ਪਾਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮਾ ਤਹਹਰਿ ਕੋਨ
ਮਕੀਤੁ ਮਉਪਰਿ ਛਾਮਾ ਜਹਾਤਿ ਖਾਮਨ
ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੇ ਤਹਨਾਨਕਹਾਰਿਹਰਿਅੰ
ਮਿਤੁ ਵਰਖੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤ
ਨਿਨਾਮੁ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮੁ ਹ

ਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾਹਾਰਿਕੇਨਾਮਿਉ
ਧਰੇਜਨਕੋਟਿਹਾਰਿਜਸਕਰਤਸੀਤਾਇ
ਨਰਾਤਿਹਾਰਿਹਾਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾ
ਉਹਾਰਿਜਨਕੋਹਾਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਪਾ
ਰਥੁਹਾਮਿਜਨਕੀਨੇਦਾਨਾਮਨਤਨਰੀਗਿ
ਰਤੇਰੀਗਾਏਕੈਨਾਨਕਜਨਕੋਬਿਗਤਿਬਿ
ਬੇਕੈ॥੫॥ਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਾਤਿ

੪੦੩
੧੦੪

ਜੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਭੈ ਪਾਤਿ
 ਭੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਪਰੰਗੁ
 ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੰਨ ਭੰਗੁ॥ ਹ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਹਰਿਕੈ
 ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਜਨ
 ਕਉ ਭੋਗ ਜੇਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਉ
 ਨਾਹਿ ਬਿਰਗਾ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮ ਕੀ ਸੇ

ਵਾਨਾਨਕਪੁਜੈਹਾਰਿਹਾਰਿਦੇਵਾ॥ ੬॥ ਹ
ਰਿਹਾਰਿਜਨਕੈਮਾਭੁਖਜੀਨਾ॥ ਹਾਰਿਧ
ਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨਾ॥ ਹਾਰਿਹਰਿ
ਜਨਕੈਚਿਟਸਤਾਣੀ॥ ਹਾਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨ
ਅਵਰੁਨਜਾਣੀ॥ ਭਿਤਿਪੋਤਿਜਨਹਾਰਿਰ
ਸਿਰਾਤੋ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੋ॥ ਆ
ਠਪਹਰਜਨੁਹਾਰਿਹਾਰਿਜਪੋ॥ ਹਾਰਿਕਾ

੪੦੫
੧੦

ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੇ ॥ ਹਾਰਿ ਕੀ ਭਗ
 ਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੀ ਗਿ
 ਕੇ ਤੇ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
 ਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ਸ
 ਭਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮ ਸੁਨਤ ਦ
 ਰਦੁ ਖਲਬਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਸੀਤਰਿ
 ਦਵਸੈ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੀਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ਸੀਤਕੀ
ਸੇਵਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁ
ਅਵਰੁਨਹੋਇ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥

॥ਬਹੁਸਾਸਤਬਹੁਸਿਮਿਤੀਪੇਖੇਸਰ
ਬਢੀਢੇਲਾ ਪੂਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨ
ਕਨਾਮਅਮੋਲੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ ਜਾਪਤਾ ਪਾਗਿਆਨ ਸਾਭਿਧਿਆਨ
 ॥ ਖਰਸਾ ਸਤਿਸਿਮਾਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋ
 ਗਾਭਿਆ ਸਕਰਮਧੁਮਾਕਿਰਿਆ ॥ ਸ
 ਗਲਤਿ ਆਗਿ ਬਨਮਧੈ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅ
 ਨਿਕਪਕਾਰਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁਨਿ ਦਾ
 ਨਹੋ ਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਦਾਇਹੋ
 ਮੇ ਕਾਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰੰ ਬਹੁ ਭਤੀ

ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਨਉ ਖੰਡੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਅ
ਹਾਉ ਦਾਸੁ ਤਪੀ ਸੁਰੁ ਬੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾ
ਹਿ ਹੋਮ ਤਪ ਗਨ ॥ ਕਨਿਕਾ ਅਸੁ ਹੈ ਵਰੁ
ਮਦਾਨਾ ॥ ਨਿਉ ਲੀਕਰ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਅਸ
ਨਾ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੀਜ ਮਾਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿ

੪੦੮
੧੦੧

ਮਖਾਨਿ ਮਖਕਾਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ । ਤਉ ਭੀ
 ਹਉ ਮੇ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਵੈ । ਹਾਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਾਸ
 ਰਕਛੁ ਨਾਹੀ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
 ਤਗਾਤਿ ਪਾਹੀ । ੨॥ ਮਨਕਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਦੇਹ
 ਛੁਟੈ । ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ । ਸੋਚ
 ਕਰੇ ਦਿਨ ਸੁਅਰੁ ਰਾਤੀ । ਮਨੁ ਕੀ ਮੇਲੁ ਨ
 ਨ ਤੇ ਜਾਤੀ । ਏਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ

ਕਰੋ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਖਿਆਵਰੋ॥ ਜ
ਲੋਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ॥ ਸੁਧ ਕਹਾਰੋ
ਇਕਾਚੀਤੀ॥ ਤਿ॥ ਮਾਨਿਹ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀਮਾ
ਮਾਉਚਾ॥ ਨਾਨਕਨਾ ਮਿਉਧਰੇ ਪਾਤਿਤ ਬਹੁ
ਮੁਚਾ॥ ੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨ ਪਜਮ ਕਭਉ
ਇਆਪੋ॥ ਮਾਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਬਿਸਨਨ
ਧਾਪੋ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥

੪੧੨
੧੪

ਕੋਇਉਪਾਵਦਰਗਾਹਨਹੀਸਿਝੈ। ਫੂਦ
ਸਿਨਾਹੀਉਭੁਪਾਇਆਲਿਤਾ। ਮੋਹਿਬਿਆ
ਪਾਹਿਮਾਇਆਜਾਇਤਾ। ਅਵਰਕਰਭੂਤਿ
ਸਗਲੀਜਮੁਗਾਨੈ। ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿ
ਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੁ
ਖੁਜਾਇ। ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥
ਚਾਰਪਦਾਰਬਜੇਕੋਮਾਰੀ। ਸਾਧਜਨਾ

ਕੀਸੇਵਾਲਾਰੀ॥ ਜੇਕੋਆਪਨਾਦੁਖਮਿਟਾ
ਵੇ॥ ਹਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ ਜੇਕੋ
ਆਪਨੀਸੇਭਾਲੇਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹ
ਉਮੇਛੈਰੈ॥ ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਬੁਰੈ॥
ਸਾਧਜਨਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥ ਜਿਸੁਜਨਕ
ਉਪਭੁਦਰਸਾਪਿਆਸਾ॥ ਨਨਕਤਾਕੈਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥ ਪ॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮ

੪੯੩
੧੧

ਹਿਪੁਰਖੁਪਧਾਨਾ ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਕਾਮਿ
 ਏਆਭਿਮਾਨੁਆਪਸਕਉਜੇਜਾਏਨੀਚ
 ਸੋਉਗਨੀਐਸਭਤੇਉਚਾ ਜਾਕਾਮਨੁ
 ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ ਹਰਿਹਾਰੀਨਾਮੁ
 ਤਿਨਿਪਾਟਿਪਾਟਿਚੀਨਾ ਮਨਆਪਨੇਤੇ
 ਬੁਗਮਿਟਨਾ ਪੇਖੇਸਗਲਸਿਸਾਟਿਸਾ
 ਜਨਾ ਸੁਖਦੁਖਜਨਸਮਾਵਿਸਟੇਤਾਨਾ

ਨਕਪਾਪੁਨਿਨਹੀਲੇਪਾ। ੬। ਨਿਰਧਨ
ਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਉ। ਨਿਬਾਵੇਕਉਨਉਤੇਰ
ਬਾਉ। ਨਿਮਾਨੇਕਉਪੁਭਤੇਰੋਮਾਨੁ। ਸਗ
ਲਪਾਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ। ਕਰਨਕਰਾਵ
ਨਹਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਪਾਟਾਕੇਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ। ਅਪਨੀਗਾਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਅ
ਪੋ। ਅਪਨਸੀਗਿਆਪਿਪੁਭਰਾਤੇ।

ਤੁਮਰੀਉ ਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
 ਵਰੁਨ ਜਾਨ ਸਿਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ
 ਮਾਹਿ ਸੇ ਸਦਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
 ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲਾ ਕਿਆ ਮਾਹਿ
 ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮ
 ਲਾਹਿਰਿ ਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਾਹਿ ਉਦਮੁ
 ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸ

ਗਲਬਾਨੀ ਮਾਹਿਮੀ ਮਤ ਬਾਈ ॥ ਹਰਿਕੋ
ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨ ਤੇ
ਚਉਉਤ ਮਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਾਟਿ ਵਸੈ
ਹਰਿਨਾਮ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥
ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਗਇਆ ਨਿਆਸੋ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸ
ਦਾਸ ਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰ
ਖਨ ਨਕਨਿ ਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸਰ

੪੧੭
੧੬

ਪਦੀ॥ ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤ ਪਰਾ
 ਨੀ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦਿਸਟਾਨੀ॥
 ਜਿਨਿ ਤੂ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿਆ॥
 ਗਾਰਭ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਰਿਆ॥
 ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸ ਬਾਤੁ ਝਾਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ॥
 ਭਾਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ॥ ਬਿਗਾਧਿ ਭ
 ਇਆਉ ਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ॥ ਮੁਖਿ ਮਾਪਿਆ

ਉਬੈਠਕਉਦੇਨ ॥ ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕ
ਨੁਗੁਨੁ ॥ ਬਖਸਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਧੈ
॥ १ ॥ ਜੇਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਾਰਿਸੁਖਿਬਖਸ
ਹਿ ॥ ਸੁਤਬੁਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੀਗਾਹਸਾਹਿ ॥
ਜੇਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ ॥ ਸੁ
ਖਦਾਈਪਵਨਪਾਵਕਅਮੁਲਾ ॥ ਜੇਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਭੋਗਾਹਿਸਭਿਰਸਾ ॥ ਸਗਲਸਮਗੀ

੪੯
੧੧

ਸੀਗਿਸਾਬਬਸਾ॥ ਵੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰ
 ਨਨੇਤਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੀ
 ਗਿਰਚਾ॥ ਅੰਸੇਦੋਖਮੂੜਾਅੰਧਾਬਿਆਪੋ॥
 ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪੋ॥ ੨॥ ਅਗਿ
 ਅੰਤਿਜੇਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨ
 ਕਰੈਚਾਵਾਰੁ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ
 ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ ਜੇਠਕੁਰਸ

ਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ ਤਾਕਉਅਧਿਜਾਨਤਦੂਰੇ
॥ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵਾਹਿਦਰਗਾਹਮਾਨੁ॥
ਤਿਸਾਹਿਬਿਸਾਰਾਹਿਮੁਗਾਧੁਅਜਾਨੁ॥ ਸਦ
ਸਦਾਇਹਤੂਲਨਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਨ
ਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਬੀ
ਸੀਗਿਰਚੈ॥ ਸਾਚਛੰਡੁਝਠਸੀਗਿਮਚੈ॥ ਜੋ
ਛੰਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਾਰਿਮਾਨੈ॥ ਜੋਹੋਵਨੁ

੪੨੧
੧੧

ਸੋਦੁਰਿਪਰਾਨੈ ਛੋਡਿ ਜਾਇਤਿ ਸਕਾਸੁ
 ਕਰੈ ਸੀਰਿਗਸਹਾਈਤਿ ਸੁਪਰਹਰੈ ਚੰਦ
 ਨਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈਧੋਇ ਗਾਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭ
 ਸਮਸੀਰਿਗਹੋਇ ਅੰਧਕੂਪਮਾਹਿਪਾਤਿਤਬਿ
 ਕਰਾਲਾ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆ
 ਲਾ॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ ਲੋ
 ਕਪਚਾਰਕਰੈਦਿਨੁਗਾਤਿ ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰ

ਤਰਿ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਛਾਪਿ ਸਨਾਹਿ ਕਛੁ
 ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਰਿਗਿਆਨਿ ਪਿ
 ਆਨਇ ਸਨਾਨਾ ਅਤਿ ਰਿਬਿਆ ਪੈਲੋਭੁ
 ਸੁਆਨੁ ਅਤਿ ਰਿਅਗਾਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁ
 ਆਹਾ ਗਲਿ ਪਾਬਰ ਕੈ ਸੇਤਰੈ ਅਬਾਹਾ
 ਜਾ ਕੈ ਅਤਿ ਰਿਬ ਸੈ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਤੇ
 ਜਨ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿ ਅਧਾ ਕੈ

ਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ ਕਰਗਾਹਿਲੇਹੁਓਇਨਿ
 ਬਹਾਵੈ॥ ਕਹਾਬੁਝਾਗਤਿਬੁਝੈਡੋਰਾ॥ ਨਿ
 ਸਿਕਹੀਅੰਤਉਸਮਝੈਡੋਰਾ॥ ਕਹਾਬਿਸ
 ਨਪਦਗਾਵੈਗੀਗਾ॥ ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁ
 ਰਭੰਗਾ॥ ਕਹਾਪਿਗਿਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ
 ॥ ਨਹੀਹੋਤਉਹਾਉਸੁਗਾਵਨੁ॥ ਕਰਤਾਰੁਕ
 ਰਣਾਮੇਦੀਨਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿ

ਰਪਾਤਰੈ॥੬॥ਸੀਰੀਸਹਾਈਸੁਆਵੇਨਾ
ਚੀਤੀ॥ਜੋਬੈਰਾਈਤਾ॥ਸਿਉਪ੍ਰੀਤੀ॥ਬਲੂ
ਆਕੇਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ਅਨਦਕੇਲ
ਮਾਇਆਰੀਗਿਰਸੈ॥ਵਿਡਕਰਿਮਾਨੈਮ
ਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤੀ॥ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤੀ॥
ਬੈਰਬਿਰਧਕਾਮਕੋਧਮੋਹ॥ਬੁਠਬਿਕਾ
ਰਮਹਾਲੇਭਧੋਹ॥ਇਆਹੁਜੁਗਾਤਿਬਿਹਨੈ

੪੨੫
੧੨੦

ਕਈਜਨਮਾਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨ
ਕਰਕਰਮਾ॥੧॥ ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਾਹਿਅ
ਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਤ੍ਰੁਸਭਤੁਮਰੀਰਾਸਿ॥ ਤੁ
ਮਮਾਤੁਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪ
ਮਾਹਿਸੁਖਘਨੇਰੇ॥ ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅਤਿ
॥ ਉਚੈਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਗਲਸਮਰੀਤਿ
ਮਰੈਸੁਤਿਧਾਰੀ॥ ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਰਿਅਕ

ਰੀ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਾਤੀ॥ ਮਾਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਾ
ਨਕਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥੪॥ ਸ
ਲੋਕਾ॥ ॥ ਦੇਨ ਹਾਰ ਪੁਭੁਛੋ ਡਿਕੈ ਲਾਗ
ਹੀਆਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਤਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਰ ਪ
ਦੀ॥ ॥ ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥ ਏਕ
ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੈ ਰਗਾਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀਨ

ਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ। ਤਉਮੁਫਕ
 ਹੁਕਹਾਕਰੇਇ। ਜਿਸਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀ
 ਚਾਰਾ। ਤੁਕਉਕੀਜੇਸਦਨਮਸਕਾਰਾ
 ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪੁਭੁਮੀਠਾ। ਸਰਬ
 ਸੁਖਤਾਹੁਮਨਿਵੁਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾ
 ਹੁਕਮਮਨਾਇਆ। ਸਰਬਬੈਕਨਾਨਕ
 ਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ ਅਗਨਤਿਸਾਹੁਅ

ਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ ਖਾਤਪੀਤਿਬਰਤੈਅਨ
ਦਉਲਾਸਿ॥ ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁ
ਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ ਆਗਿਆਨੀਮਾਨਿਰਸੁ
ਕਰੇਇ॥ ਅਪੁਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪਹੀਥੈ
ਵੈ॥ ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੁਸੁਨਹੋਵੈ॥ ਜਿ
ਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੀਰਾਈ॥ ਪੁਭਕੀਅ
ਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੇ

੪੨੯
੧੧

੪੩੦

੧੪੦

ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਾਇਆ
ਲੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤੁ ॥
ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤਾ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ
ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗ ਲਾਵੈ ॥ ਚਿਹ ਬਿਨ ਸੈ
ਚਿਹ ਮਨੁ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋਚਾ ਲਨਹ
ਗੁ ॥ ਲਪਟਿਗਹਿ ਚਿਤਹ ਅਧਿਅਧਿਗੁ ॥ ਬ
ਦਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾ ਬਿਨ ਅ

ਵੈਕੇਹੁ ਮਨਹਾਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖ
ਦਾਈ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲੁਏ
ਲਾਈ ॥੩॥ ਸਿਮਾਇਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟਬਸਬ
ਇਆ ਸਿਮਾਇਆਹਉਮੇਮਮਤੁਆਇ
ਆ ਸਿਮਾਇਆਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲਾ
ਸਿਮਾਇਆਕਾਮਕੋਧਾਬਿਕਰਾਲਾ ਸਿਮਾਇ
ਆਰਬਹਸਤੀਅਸੁਬਸਤੁ ਸਿਮਾਇਆ

੪੩੯
੨੨੧

ਰੰਗਾਸੀਗਾਮਾਇਆਪੇਇਹਸਤਾ ਮੀਮਿ
 ਆਧੋਦੁਮੇਹੁਆਭੇਮਾਨੁ ਮੀਮਿਥਿਆਪਸ
 ਉਪਾਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਭੁਭਗ
 ਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀ
 ਵੇਹਰਿਕੇਚਰਨਾ ॥੫॥ ਮੀਮਿਥਿਆਸੁਵਨਪ
 ਰਨਿਦਾਸੁਨਹਿ ਮੀਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬ
 ਕਉਹਿਗਹਿ ਮੀਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰ

ਤਿਅੰਤੁਪਾਦਾ॥ਮਿਥਿਅਾਰਸਨਾਭੋਜਨ
 ਅੰਨਜ਼ਾਦਾ॥ਮਿਥਿਅਾਚਰਨਪਰਬਿਕਾ
 ਰਕਉਧਾਵਾਹਿ॥ਮਿਥਿਅਾਤੁਨਪਰਲੋਭੁਲੁ
 ਭਾਵਾਹਿ॥ਮਿਥਿਅਾਤੁਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾ
 ਰਾ॥ਮਿਥਿਅਾਬਾਸੁਲੇਤਾਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁ
 ਬੁਝੈਮਿਥਿਅਾਸਭੁਭੁਏ॥ਸਫਲਦੇਹ
 ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਗਥੀ

ਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ ਸਾਚਬਿਨਕਹਹੋਵ
 ਤਸੁਚਾ॥ ਬਿਰਥਾਨਾਮੁ॥ ਬਿਨਤਨਅੰਧਾ॥
 ਮੁਖਿਅਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧਾ॥ ਬਿਨੁਸਿਮ
 ਰਨੁਦਿਨੁਰੰਨਿਬਿਰਥਾਬਿਹਾਇ॥ ਮੇਘਬਿ
 ਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ ਗੋਬੰਦੁਭਜਨਬਿਨੁ
 ਬਿਖੇਸਭਕਾਮਾ॥ ਜੇਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾ
 ਰਥਦਾਮਾ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਾਇ

ਬਸਿਓਹਿਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਤਬ
ਲਿਜਾਉ॥੬॥ ਰਹਤਾਅਵਰਕਛੁਅਵਰ
ਕਮਾਵਤਾ॥ ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਰੀਢ
ਲਾਵਤਾ॥ ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨਾ॥ ਬਾ
ਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੁਭੀਨਾ॥ ਅਵਰੁਉਪਦੇਸੈਅ
ਪਿਨਕਰੈ॥ ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੇਮਰੈ॥ ਜੇ
ਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਤੇਸਕੀਸੀ

੪੩੪

੧੪੦

ਖਤਰੇ ਸੀਸਾਰੁ ਜੋਤੁ ਮਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਜਾ
 ਤਾ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥ ਕ
 ਰ ਉਥੇ ਨਤੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨ
 ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਿ
 ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾ ਵਤਾ ਕਿਸੈ
 ਬੁਝਾ ਵਤਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵਾ ਸਿਆਨ ਪਸਗਲ
 ਤੇਰਹਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤਾ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਹਿ ਲਾਇ॥ ਬਾਨ
 ਬਨੀਤਾ ਰਿਗਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿ
 ਸੁਕਿ ਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ
 ਨਾਨਕ ਹਰੀ॥ ੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕ०
 ਮਕੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅ
 ਹੀ ਮੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਦਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸ
 ਦੁ ਗੁਰਦੇਵ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

੪੩੭
 ੧੩੮

॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿ
 ਸੁਠਾ ਕੁਰੁ ਕਉਰਾ ਖੁਸਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਸੁਰੀਧਤ ਤਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿ
 ਮਰਤ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮਦਿਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ
 ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹਸੀ
 ਰਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿ

ਸੁਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨ
ਨਕ ਸਦਾਇ ਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਵ ਨ ਜੋਗ ॥ ੧
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਹੰਦਾ ਵਾਹਿ ॥
ਤਿਸਾਹਿ ਤਿਅਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾ ਵਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਸੇਜ ਸੁਈ ਜੋ ॥ ਮਨ ਆਠ
ਪਹਰਤਾ ਕਾਜ ਸੁਗਾਵੀ ਜੋ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ
ਝ ਸਭ ਕੋਊ ਮਾਨੇ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜ ਸੁਰਸਨ ਬਖ

੦੪੩੮
੧੯੧

ਨੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰੋਰਹਤਾ ਧਰਸੁ ਮ
 ਨ ਸਦਾ ਧੀਅ॥ ਇਕੇ ਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰ
 ਭਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਨ
 ਕ ਪਾਤਿਸੇਤੀ ਪਰਿਜਾਵਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਅਰੋਗਾ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ॥ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਤਿ
 ਸੁਰਾਮ ਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰਾਚਿਲਾ
 ਰਹਤਾ॥ ਮਨੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਜਸੁ

ਕਹਤੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰੇ ਸਗਲਾ ਛਿੜ
ਢਾਕੇ॥ ਮਨੁ ਸਰਨੀ ਪੁਛੁ ਠਾਕੁ ਰਾਪੁ ਭਤਾਕੇ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਮਨਸਾ
ਸਿਸਾ॥ ਸਿਸਿ ਮਰਹੁ ਪੁਛੁ ਉਚੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇਹਾ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਭੂ ਖਨ ਪ
ਪਾਹਿ ਰੀਜੈ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤਾ ਕੀਉ ਆ

੪੪੭
੧੨੧

ਲਸਕੀਜੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਾ ਤੇ
 ਅਸਵਾਰੀ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ
 ਨ ਖਿਸਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ
 ਧਨਾ॥ ਗੁਪਤ ਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਮਨਾ॥ ਜਿ
 ਨ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
 ਸਦ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਈ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਈ
 ਜੇਏ ਕਮਲ ਖੇ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ

ਰਏ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਗਹਿਪੁਨਿਬਹੁ
ਦਾਨ॥ਮਨਅਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਇਅ॥
ਨਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਚਾਰਾਇਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾ
ਅਨੁਪ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਸਦਾਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਤੇਰੀਪਾਤਿਰਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
 ਕਜਸਕਹੈ॥੫॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਾਹੈਕ
 ਰਨਨਾਦਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੋਖਾਹੈਬਿਸਮ
 ਦਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਾਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨ
 ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਾਹੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ
 ਦਿਸੀਪੁਰਨਫਲਾਹੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਰਮਗਾਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ
ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆ
ਗਿਆ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਾਹੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਜਾਗਾਹੁ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੀਸਾਗਿ॥ ਤੇ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੁਲਿ
ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਗਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰਾਪ
ਰਗਾਪੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜੁ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ॥ ਜਿਹ

੪੪੫
੧੫੦

੪੪੬
੨੨੫

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤੇ ਸਾਹਿ ਜਾਨੁ
ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਾਰੀ
ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜ
ਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਅਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ
ਨਾਉ ॥ ਅਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਪੁਭਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪੁਭੁ ਦਇ

ਅਤੇ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬ
ਸੈਮਾਨਿ ਸੋਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦਇਆ ਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤਮ
ਹੋਇਆ ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਧਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥
ਆਪੁ ਕਛੂਨ ਕਿਨ ਹੁਲਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿ
ਤੁਲਾ ਵਹਾਤਿ ਤੁਲਗਾ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਇਨ ਕੈ ਕਛੂਨ ਹਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਅਗਾਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ

ਕਹੈ ਸੁਮੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਮੀਤਾਨਾਨਕ
 ਬਿਨਵੰਤ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥
 ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ
 ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਮਲੁ ਸਗ
 ਲੀਏਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਮਿਦੈ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ
 ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਰੀ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੀਰੀ ਬੁਝੈ ਪੁਤ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ

ਸਭੁਹੋਤਨਿਏਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਏਨਾ
ਮੁਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਏਕਉਪਾਰਿਜਤ
ਨਾ॥ਸਾਧਕੀਮਾਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪਾਨੀ
॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪੁਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥
੧॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੀਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਆਵ
ਹਿਬਾਸਿਪਚਿ॥ਸਾਧਸੀਗਿਆਮੀਮਿਤੁਰਸੁਭੰਚਾ

੪੪੮
੧੧੧

ਸਾਧਸੀਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੀ
 ਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਕਤ
 ਹੁਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੀਗਿਅਸਾਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ
 ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਾਇਅਤੇਭਿੰਨ॥ਸਾਧਸੀ
 ਗਿਨਨਕਪੁਭਸੁਪਸਿਨ॥੨॥ਸਾਧਸੀਗਿ
 ਦੁਸਮਨਸਭਮੀਤਾ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਹਾਪੁਨੀ
 ਤਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰਾ॥ਸਾ

ਧਕੈਸੀਗਿਨਬੀਗਾਪੇਰੁ ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨ
ਹੀਕੋਮੰਦਾਸਾਧਸੀਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ
ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁਸਾਧਕੈਸੀ
ਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾ
ਈਨਾਨਕਸਾਧਪੁਤੁਬਾਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾ
ਧਕੈਸੀਗਿਨਕਬਹੁਪਾਵੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸ
ਦਾਸੁਖਪਾਵੈਸਾਧਸੀਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁ

0849
101

ਲਹੈ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਅਜ ਰੁਸਹੈ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਬਸੈ ਬਾਨਿ ਉਚੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ॥
 ਮਹਾਲਿ ਪਹੁਚੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ
 ਧਰਮ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਪਾਏਨ॥ ਮਨਿ ਧਾਨ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਰੀ॥ ਸਤ ਕੁਲ
 ਉਧਾਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬਾਨਿ

ਸਤਾਰੈ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸੋਧ ਨੁਪਾਵੈ॥ ਜੇਸੁ
ਧਨੁ ਤੇ ਸਤੁ ਕੋ ਵਰ ਸਾਵੈ॥ ਸਾਧਾ ਸੀਰੀ ਗਧਰ
ਮਗਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸੋਭਾ ਸੁ
ਰਦੇਵਾ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਗਾਧਾ ਪਾਲਾਇਨਾ॥
ਸਾਧਾ ਸੀਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਨ ਗਾਇਨਾ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੀਰੀ ਸੁਖ ਖਾਨ ਗਾਇਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ
ਸੀਰੀ ਸਫਲ ਜਨੀਮਾ॥੫॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ

੪੫੩
੧੦੪

੪੫੪
੧੦੨

ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਲਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤੁ ਨਿ
ਹਾਲਾ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਕਲੁ ਖਤ ਹਰੈ ਸਾ
ਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀ
ਗਿ ਈਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਾਧਸੀਗਿ ਬਿ
ਛੁਰਤ ਹਾਰਿ ਮੇਲਾ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪ
ਵੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਪਾ
ਰਬ੍ਹੁ ਸਾਧਾ ਵਿਦਖਾ ਸੈ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ

ਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸੁਨਉ
 ਹਰਿਨਾਉ॥ਸਾਧਸੀਗਿਹਾਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ
 ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਮਨਤੋਇਸਰੈ॥ਸਾਧਸੀ
 ਗਿਸਰਪਗਨਿਸਤਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਲੁ
 ਗੋਪੁਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਟਿਘ
 ਟਿਠੀਠਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਭੁਏਆਗਿਅਕ
 ਰੀ॥ਸਾਧਸੀਗਿਗਾਤਿਭੁਈਹਮਾਰੀ॥

ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਆਮਿਦੈਸਾਭਿਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਧਭੇਟੈਸੀਜੋਗਾ॥ ੭॥ ਸਾਧਕੀਮਾਹਿਮਾ
 ਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਾਹਿਤੇਤਾਬਖਿ
 ਆਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇ
 ਦੁਰਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥
 ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾ
 ਸਦਾਬੇਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉ

ਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਮੁਚਤੋ ਮੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ
ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥ ੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ
ਪੋਖੈ ਏਕੁ ਸਾਬਿਨੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਲੁ
ਛਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ॥ ੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ

੪੫੭
੧੦੮

ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਕਮਲ
 ਅਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇ
 ਖਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾ
 ਜਰੀ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰ ਜੁ ਏਕਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁ ਧਰੈ
 ਉਧੈ ਦੇ ਕਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ

ਕਾਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ
ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੀਆਨੀ
ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਲੁ ਨਲ
ਰੀਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੀਆਨੀ ਕੈ ਮਾਨਿ ਹੋਇ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਪਾਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਰੀਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਰੀਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੀ

੪੫੯
੧੦੧

ਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ਮਾਨਿ ਅਪਨੈ ਹੋ ਸਭ
 ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਗ ਆਨੀ ਸੇਜ ਨਭ ਏ ॥
 ਨਨਕ ਜਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਹ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਰਿਗ ਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥ ਆਤ
 ਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਗ ਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਰਿਗ ਆਨੀ ਕੀਸਤ ਉਪਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿ
 ਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬਰਨਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੀਦਿਸਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਭੋਜਨਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਾਇਆਨਾ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਏਕਉਪਾਰਿਆਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ

੪੬੯
੧੫੧

ਆਨੀਕਨਹੀਬਿਨਾਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪ
 ਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈ
 ਨਹੀਧੀਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁ
 ਬੀਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀਸੀਰਿਸਗਲਉਧਾਰਾ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀ ਜਪੇ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰੁ ॥੪॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਰੀਆਨੀ ਕੇ ਏਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆ
ਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ
ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਧਾਤਿ ਆ
ਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

੪੬੩

੧੫੧

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪਾਰਿਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥
 ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੀ ਗਿਹੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਆਚਿੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀ ਕਾਨਿਰ ਮਲ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਜਿ

ਸੁਕਰੈ ਪੁਤੁਆਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗਆਨੀਕਾ
ਬਡਪਰਤਾਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗਆਨੀਕਾਦਰ
ਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗਆਨੀ
ਕਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗਆ
ਨੀਕਉਖੋਜਾਹਿਮਹੇਸੁਰਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗ
ਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗ
ਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਗਆਨੀ

8E4
140

ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕ
 ਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉ
 ਸਦਾਅਵੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਕਥਿਅ
 ਨਜਾਇਅਧਾਖਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸ
 ਰਬਕਾਠਕੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਮ
 ਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਗ
 ਤਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ

ਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਰੀ
ਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਭਸਿਸਾਟਿਕਾਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ

੪੬੭

੧੫੮

ਗਿਆਨੀਕਾਸਭਉਪਾਰਿਹਾਥਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀ
 ਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਆਨੀ
 ਕੀਸੇਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥
 ਸਲੋਕਾ॥ ॥ਓਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਾਰਿਨਾ
 ਮੁ॥ਸਰਬਮੇਧੋਏਭਗਵਨੁ॥ਨਿਮਖ

ਨਿਮਖਠਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਓ
ਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਾਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਮਾਇਆਨਾਹੀਰਸਨਾ
ਪਰਸਾ॥ ਮਨਮਾਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾ॥
ਪਗੜਿਅਰੂਪਨਪੇਖੈਨੇੜਾ॥ ਸਾਧਕੀਟਹ
ਲਸੀਤਸੀਗਿਹੇਤਾ॥ ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੁਕੀਨਿ
ਦਾ॥ ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮਦਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ

੪੬੯
੧੫੧

ਸਾਇਬਿਖਾਪਰਹਰੈ॥ ਮਨਕੀਬਾਸਨ
 ਮਨਤੇਰਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪਚਿਦੇਖਤੇਰਹਤ
 ॥ ਨਾਨਕਕੋਇਮਧੋਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥
 ਬੈਸਨੇਸੋਜਿਸੁਊਪਾਰਿਸਪਸੀਨਾ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨਾ॥ ਕਰਮਕਰਤ
 ਹੋਵਤਨਿਹਕਰਮਾ॥ ਤਿਸੁਬੈਸਨੇਕਾਨਿਰ
 ਮਲਪਰਮਾ॥ ਕਾਹੁਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ

ਕੇਵਲਲਭਗਾਤਿਕੀਰਤਨਸੀਗਿਰਾਚੈ॥ਮ
ਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭ
ਉਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਆਪਿਪਾਦਿਵੈ
ਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਚਿਹੁਖੈਸ
ਨੋਪਰਮਗਾਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰ
ਭਗਤਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਾਤਿਅਗੈਦੁਸ
ਟਕਾਸੀਗੁ॥ਮਨਤੋਇਨਸੈਸਗਲਾਭਰ

੪੭੭
੨੬

ਮੁ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਿਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉ
 ਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹ
 ਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ
 ਪਰੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨ
 ਨ ਕਮੇ ਸਾਭ ਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥
 ੩॥ ਸੋ ਪੀੜੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੈ ਪੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਅ

ਤਮਾਮਾਹਿਸੋਪੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਸਾਰਸੁਪਦਿ
॥ ਉਸੁਪਦਿਤਕਉਪਦੇਸਿਜਗਜੀਵੈ॥ ਹ
ਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਸੋਪਦਿਤਾਠਿ
ਰਿਜੋਨਿਨਾਮਾਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸਿਮਾਤਿਬੁ
ਝੇਮੁਲਾ॥ ਸੁਖਾਮਾਮਾਹਿਜਾਨੈਅਸਬੁਲਾ॥ ਚ
ਉਦਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕਉਸੁਪ
ਤਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ੪ ॥ ਬੀਜਮ

ਸਰਬਕੋਰਿਆਨੁ ਚਰੁਵਰਨਾਮਾਹਿਜ
 ਪੋਕੋਉਨਾਮੁ ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਾਤਿਹੋ
 ਇਸਾਧਸੀਰਿਗਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇਆਕਾਰਿ
 ਕਿਰਪਾਅਤਿਰਿਉਰਧਾਰੈਪਸੁਪਰੇਤਮੁ
 ਪਦਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈਸਰਬਕੋਰਗਾਕਾ
 ਅਉਖਦੁਨਾਮੁਕਲਿਆਲੁਰੁਪਮਗਿਲ
 ਗੁਣਗਾਮਾਕਾਹੁਜੁਗਾਤਿਕਿਤੰਨਪਾਈਐ

ਧਰਮਿ॥ ਨਾਨਕਾਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ
ਅਪੁਰਿਕ ਰਾਮਿ॥ ੫॥ ਜਿਸ ਕੋ ਮਨਿ ਪਰਬ
ਹਮ ਕਾਨਿ ਵਾਸੁ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਨਾ ਮੁਸਤਿ ਰਾਮ ਦਾ
ਸੁ॥ ਅਤੁ ਮਰਾ ਮੁਤਿ ਸੁਨ ਦਰੀਆ॥ ਇਅਸ
ਦਾਸ ਦਸੰਤ ਦਭਾਇ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਸ
ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ॥ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆ

੪੭੫
੧੬੦

ਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇ
 ਝੀਪਰੈ॥ ਸਗਲਸੀਰਿਗਾਅਤਮਉਦਾਸੁ॥
 ਮੇਸੀਜੁਗਾਤੇਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥ ੬॥ ਪ੍ਰ
 ਭਕੀਆਰਿਗਾਅਾਅਤਮਾਹਿਤਾਵੈ॥ ਜੀਵ
 ਨਮੁਕਾਤਿਸੋਉਕਹਾਵੈ॥ ਤੈਸਾਹਰਖਤੈਸਾ
 ਉਸਸੋਗੁ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹੀਇਚਿਗੁ
 ॥ ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ॥ ਤੈਸਾਅੰ

ਮਿਤਤੋਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੋਸਾ ਮਾਨੁ ਤੋਸਾ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੋਸਾਰੀ ਕੁ ਤੋਸਾਰਾ ਜਾਨੁ ॥ ਜੇਵਰ
ਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕ
ਹੀ ॥ ਐਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਰਾਖੇ ਤੋ
ਸਾ ॥ ਤਿਨਿ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ
॥ ਪੁਭਭਾਵੈ ਸਾਈ ਫਨਿ ਹੋਗਾ ॥ ਪਸਾਰੈ ਚਿ

੪੭੭
੧੮੮

ਆਇਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗਾ 'ਲੁਖੇਨਜਾ
 ਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗਾ 'ਜੈਸੀਮਾਤੀਦੇਇਤੇ
 ਸਾਪ੍ਰਗਾਸਾ 'ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾ
 ਸਾ 'ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਾਇਆਲਾ 'ਸਿਮਾਰਿ
 ਸਿਮਾਰਿਨਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ ॥੮॥੮॥ ਸ
 ਲੋਕਾ ' ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨ
 ਅਤੁਨਪਾਰਾਵਰਾ 'ਨਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀ

ਬਹੁਬਿਧਿਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧॥ ਅਸ
ਦਪਦੀ॥ ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੁਜਾਰੀ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਭਿਹਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਭਏਤੀਰਬਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬਨਬ੍ਰਮਾਹਿ
ਰਿਦਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸੇਤੇ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਾਧਿ
ਆਨੁਧਾਰਹੀ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀ

੪੭੮
੧੮੧

ਚਾਗਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਵਤਨ ਨਾ ਮੁਇਆ
 ਦਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਵਾਹਿ॥
 ੧॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿਅਹਿ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪ
 ਨ ਕਠੋਰਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਅਤ ਮਾਨੀ
 ਕੋਰਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਹਿਗਹਿ
 ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖ ਨ ਕਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ

ਇਮਾਇਆਸੁਮਾਮਾਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰੇ
ਸਭੁਮਾਹਿ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿ॥ ਤਿਤੁਤਿਤੁ
ਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾ
ਰਚਨਾ॥ ੨॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੇਗੀ
॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੇਗੀ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਪੰਥੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰ
ਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਵਲ

੪੮੭
/੪੧

ਪਾਦੀਥੈਸੀਤਰਾ ਕਈਕੋਇਦੇਸਭੂਮਿਡ
 ਲਾਕਈਕੋਇਸਸੀਅਰਸੁਰਨਿਖੜਾਕ
 ਈਕੋਇਦੇਵਦਾਨਦਾਇੰਦੁਸਿਰਿਛ ਭਾਸ
 ਗਲਸਮਗੀਅਤੁਨੈਸੁਤਿਧਾਰੈ ਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁਜਿਸੁਤਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥
 ਕਈਕੋਇਰਾਜਸਤਾਮਸਮਾਤਕਾਕਈ
 ਕੋਇਥੈਦੁਰਾਨਸਿਮਾਤਿਅਰੁਸਾਸਤਾਕ

ਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀ
ਵੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਬੀਵੇ
॥ ਕਈਕੋਟਿਜਖੁਕਿਨਗਪਿਸਾਚਾ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਰਮਿਰਗਾਚਾ ॥ ਸਭਤੇਨੇ
ਰੈਸਭਭੂਤਭੂਤਿਗਾ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਅਭਿਪ੍ਰ
ਭੁਗਹਿਅਭਰਪ੍ਰਾਰਿ ॥੪॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾ

੪੮੩
੧੧

ਲਕੇਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗਾਨਿ
 ਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਾਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮ
 ਗਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਘਾਲਹਿ ਬਕਿ ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ
 ਧਨ ਵੰਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਚਿੰਤਾ॥
 ਜਪ ਜਪਤ॥ ਦਾਤੁ ਹਤੁ ਹਰਾਖੇ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਭੁਕਿਛੁਪੁਭੁਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭੁਏ
ਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੀਗਾਤਿਨਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੁਭੁਕਭਿਏਜੀਤੋ॥ਅ
ਤਮਮਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੀਤੋ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਦਰਸਨਪੁਭਾਪਿਆਸਾ॥ਤਿਨਕਭਿਮਿਲਿ
ਓਪੁਭਅਬਿਨਾਸਾ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਗਾਹਿ
ਸਤਸੰਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਤਿਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁ

੪੮੫
੧੦

॥ ਜੀਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਪਾਨਿ ਪੀਨਿ ॥ ੬ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖ
 ਦੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਭਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੁਗ
 ਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿ
 ਚਿਸਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕਏ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ

ਪ੍ਰਭਾਮਾਹਿਸਮਾਤਿ । ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋ
ਇਆਪੋਆਦਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੭
ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸਾਤਿਨਹੇ
ਵਡਾਅਤਮਪਰਗਾਸਾਕਈਕੋਟਿਤਤਕੋ
ਬੇਡੇ॥ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਡੇ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭੁਏਸਦ
ਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਮਗੁਨ

੪੮੭
੪੮

੪੬੬
੧੧੧

ਗਾਵਹਿ॥ ਅਤਮਰਸਸੁਖਸਹਾਜੇਸਮ
ਵਹਿ॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸ
ਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੋਪਿਆ
ਰੇ॥ ੮॥੧੦॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ॥ ਕਰਦ
ਕਾਰਦਪ੍ਰਭਏਕਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਲਿਹਾਰਵੇਜਲਿਬਲਿ
ਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪ

ਦੀ॥ "ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੇਜੋਗੁ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ ਖਿਨਮਹਿ
ਬਾਪਿਉਬਾਪਨਹਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁ
ਪਾਵਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ
॥ ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਾਮਸਮਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ
ਉਚਨੀਚਇਉਹਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਅਨਿਕ
ਰੰਗਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀ

੪੮੮
੧੧੯

ਪੁਰ
੧੧.

ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਾਹਿ ਗਾਹਿਅ
ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁ ਖਗਾਡੇ
ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਪ ਬਰਤ ਰਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸੁ ਤੇਰਾ ਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹ
ਰਿਗੁ ਲਭਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਪ ਤਿਤ ਉਧਾ
ਰੈ॥ ਅਪਕਰੈਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਦੁਹਾਸਿ
ਰਿਅਕਾਅਪਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਲੈ ਬਿਗਾਸੈਅੰ

ਤਰਜਾਮੀ ਜੇਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਕਰਾਵੈ॥ ਨਨ
ਕਵਿਸਟੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਕਚੁਮਾ
ਨੁਖਤੋ ਕਿਆ ਹੋਇਆਵੈ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ॥ ਇਸ ਕੇਹਾ ਬਿਹੋਇਤਾ ਸ
ਭ ਕਿਛੁ ਲੋਇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇ
ਇ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿਰ ਚੈ॥
ਜੇ ਜਾਨਤੁਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ॥ ॥ ਭ

੪੮੯
੧੧

੪੯੨
੨੪੪

ਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿ
ਚਾਰਭੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿ
ਸੁਅਪੁਨੀਭਗਾਤਿਦੇਇ॥ ਨਨਕਤੇਜਨਨ
ਮਿਮਲੇਇ॥ ੨॥ ਖਿਨਮਾਹਿਨੀਚਕੀਟ
ਕਉਰਾਜਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ
ਜਾਕਾਵਿਸਦਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ ਤਿਸੁਤਤ
ਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਅ

ਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੇਜ
ਗਦੀਸਾ ਜੀਉਪਿਤੁਸਭਾਤਿਸਕੀਗਾਸਿ॥
ਪਾਇਪਾਇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸਿ॥ ਅ
ਪਨੀਬਣਤਮਾਪਿਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ ੪॥ ਇਸਕਾਬਲੁਨ
ਹੀਇਸਹਾਬਾ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੇ
ਨਾਬਾ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪ੍ਰਗਾਜੀਉ

੪੯੩
੧੪੨

੪੮੪
੨੧

ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫਾਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂੰ
ਚਨੀ ਚਮਾਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਗਾਹਰ ਖਰੰ
ਗਿਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ
॥ ਕਬਹੂੰ ਉਤ ਅਕਾਸ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪ
ਮਿਲਾਵਲਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤਿ
ਕਰੈ ਬਹੁਤਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿ

ਨਗਾਤਿ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕੋਧਾਇ ਕਰਾਲਾ॥
ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲਾ॥ ਕਬਹੂ ਹੋ
ਇਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ
ਕਾਸਾਜਾ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਾਹਿ ਆਵੈ॥
ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾ
ਖੇਤਿ ਵਹੀਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਕਹੈ॥ ੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਭੁ ਕ ਰੇ ਬ

੪੮੫
੧੪੦

੪੯੬
੧੯੫

ਖਾਨੁ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ ਪਾਗੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ
ਕਬਹੂ ਤਟਤੀ ਰਬ ਇਸਨਾਨੁ ਕਬਹੂ
ਸਿਪਸਾਪਿ ਕਮੁ ਖਿਗਿਆਨੁ ਕਬਹੂ ਕੀ
ਟਹਸਤ ਪਤੰਗਾਹੁ ਇਜੀਆ ਮਨਿ ਕਜੇ
ਨਿਭਗ ਮੇਭਗ ਮੀਆ ਨਾਨਕੁ ਪਾਜੇ ਉਸੁ
ਗੀਇਖਾਵੈ ਗਜੇ ਉਪੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ਜੇ
ਤਿਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਦੁਜਾਅ

ਵਰੁਨਕੋਇ॥੭॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਾਤਿ
ਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨ
ਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਅਨੁਪਰਗਾਸੁ॥
ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤ
ਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਾਹਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੀਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਾਹਿ
ਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੀਗਿਜੋਤਿ

੪੯੭
੧੯੬

੪੯੯
੧੧੧

ਸਮਾਨਾ॥ ਮਿਟਿਗਾਏਗਾਵਨਪਾਏਬਿਸਾ
ਮਾਨਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੯॥੧੧
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਅ
ਆਪੁਨਿਵਾਰਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀ
ਮਾਨਨਕਗਾਬਿਗਾਲੇ॥੧॥ ਅਸਟ
ਪਦੀ॥ ॥ਜਿਸਕੀਅਤਿਰਿਰਾਜਾਅਭੀਮ
ਨਾਸੇਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤੁਸੁਆਨਾਜੇ

ਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬਨਵੰਤੁ॥ ਸੋਹੇਵਤਾ ਬਿਸਟਾ
ਕਾਜੀਤੁ॥ ਅਪਸਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ
॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਕੁਮਾਵੈ॥ ਧਨਭੂ
ਮਿਕਾਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਮੂਰਖ ਅਧਿਆਮ
ਗਿਅਨੁ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਗ
ਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਣੀਹਾ ਮੁਕਤਿ ਅਗੈ
ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਗ

੪੮੯
੧੯੯

ਰਬਾਵੈ॥ ਤਿਨੁ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੀਗਿ ਨ ਜਾ
 ਵੈ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰਿ ਮਾਨੁ ਖੁਓ ਪਾਰਿ ਕਰੇ
 ਮਾਸਾ॥ ਪਲਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕਾਹੇ ਇਥਿ ਨ
 ਜਾ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਮਾਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤਾ॥ ਖਿ
 ਨ ਮਾਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮ ਭੂ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬ
 ਦੇ ਮਾਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ
 ਤਿਸੁ ਕਰੈ ਖੁਆਰੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ

ਮਿਟੈ ਆਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ
ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿ
ਕਤ ਪਾਸਿ ਆਕਰੈ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰ
ਗਾਫਿ ਗਿਫਿ ਗਿਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜ
ਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਵਢੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗ
ਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੇ ਭੁਲਾ

੫੦੭
੦੧

ਕਹਾਵੈ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਾਇਨ ਅ
 ਵੈ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨੁ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਕਪੁਨ
 ਨ ਕਤਾ ਕੀ ਨਿਰਾਮ ਲੁਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਬ ਲ
 ਗਾ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਬਾਇ ਸਕਉ
 ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਬਾਇ ਹਜਾਨੈ ਮੇਰਿ
 ਛਕ ਰਤਾ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਗਾਰਭ ਜੋ ਨਿਮ
 ਹੀ ਫਿਰਤਾ॥ ਜਬ ਪਾਵੈ ਕਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ॥ ਤ

ਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬਲ
ਗੁਮੇਹਮਗਾਨਸੀਗਿਮਾਇ॥ਤੁਬਲ
ਗੁਪਰਮਗਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰ
ਪਾਤੇਬੀਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹ
ਉਛੁਟੈ॥੪॥ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿ
ਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾ
ਵੈਅਨਿਕਭਗਾਬੀਖਿਆਕੇਕਰੈਨਹਾਤਿ

403
੦੫

ਪਤਾਵੇਖਾਪਿਖਾਮਰੇ॥ ਬਿਨਾਸੀਤੋਖਨ
ਹੀਕੋਉਰਾਜੇ॥ ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਾਬੁਥੇਸ
ਭਕਾਜੇ॥ ਨਾਮਰੀਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥
ਬਰਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਮਾਏਆਪਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਨ
ਨਕਹਰਿਜਾਪ॥੫॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕ
ਰਨੇਹਾਰਾ॥ ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਈਚਾਰੁ

ਜੇਸੀ ਵਿਸਾਟਿ ਕਰੈ ਤੇ ਸਾਹੋਇਆ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇਆ ਜੇਕਿ ਛੁਕੀ
ਨੇਸੁ ਆਪ ਨੈਰੀ ਗਿਆ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ ਧੁਰੈ
ਸੀਰੀਆ ਬੁਝੈ ਦੇਖੇ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ਆਪ
ਹਿਏਕ ਆਪਾਹਿ ਅਨੇਕਾ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨ
ਸੇਆਵੈ ਨ ਆਇਆ ਨਨਕ ਸਦਹੀ ਗਹਿਅ
ਸਮਾਇਆ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈਆ

404
੦੦

40
ੴ ਸਾਧਾ ਪੈਰਾ ਚਿਅਾ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥
ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਨੁ ॥
ਸਭ ਕਛੁ ਉਸਕਾ ਚੁਕਰਨੈ ਹਾਰਾ ॥ ਉਸਤੇ
ਭਿਨਕਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਬਾਨ ਬਨ ਤਿਰਿ
ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈ
ਹਾਰਾ ॥ ਕਉਤ ਕਰੈ ਰੀਗਾ ਆਪਾਰਾ ॥ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਆਪ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਕੀ

ਮਾਤਿਕਧਨੁਨਜਾਇ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸ
ਤਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵ
ਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾਕੇ
ਟਿਮਧੋਕਿਨੈਵਿਰਲੇਚੀਨਾ॥ਭਲਾਭਲ
ਭਲਾਭੇਗਾਭੂਪਾ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਾਅਪਾਰਾ
ਨੁਪਾ॥ਨੰਗਮਲਾਨੰਗਮਲਾਨੰਗਮਲਾ
ਤੰਗੀਬਾਣੀ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਬਖਾ

੫੦੭
੨੫

ਵੀ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਨਾ
 ਮੁਜ ਪੈ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੮॥ ੧੨॥
 ਸੋਲੋਕੁ॥ ॥ ਸੀਤ ਸਰਾਨਿ ਜੋ ਜਨਿ ਪਰੈ
 ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਾਰਨ ਹਾਰਾ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨ
 ਨਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ ੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖਾਨਿ ਮਾ
 ਰਜਾ ਪਾਟੈ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖਾਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ

ਛੁਟੇ। ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਸਤੁ ਜਾਇ। ਸੀ
 ਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਨ ਰਕਮਾ ਹਿ ਪਾਇ। ਸੀਤ ਕੇ ਦੁ
 ਖਨ ਮਾਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ। ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿ
 ਜੇ ਭਾਤੇ ਹੀਨ। ਸੀਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੇ ਨ ਕੇ
 ਏ। ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿ ਥਾਨ ਕੁ ਸਟ ਹੋਇ। ਸੀ
 ਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ। ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਸੀ ਗਾਨਿ ਦਕ ਭੀਤ ਹੈ॥੧॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਤੇ

490
॥

ਮੁਖੁ ਭਵੈ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਕਾਗਾ ਜਿਉਲ
ਵੈ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਸਰਾ ਪਜੇ ਨਿਰਾਇ
ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਭਿਗਾਦ ਜੇ ਨਿਕਿ ਮਾਇ
ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਭਿਸਨਾ ਮਾਹਿ ਜਲੈ ਸੀ
ਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਸਰਾ ਕੇ ਛਲੈ ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖ
ਨਿਭੇ ਜੁ ਸਰਾਇ ਸੀਤ ਕੇ ਦੁਖਾ ਨਿਨੀ ਚੁਨੀ
ਚਾਇ ਸੀਤ ਦੇਖੀ ਕਾਥਾ ਉਕਾਹਿ ਨਾ

ਨਕਸੀਤਭਾਵੇਤਾਓਇਭੀਗਾਤਿਪਾਹਿ॥੨
॥ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਆਤਿਭਾਈ॥ਸੀ
ਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥ਸੀਤ
ਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਾਤਿਆਰਾ॥ਸੀਤਕਾਨਿੰ
ਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕੁ
ਤੇਜਭੇਧੀਨੁ॥ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਮ
ਰੁਦੀਨੁ॥ਸੀਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗਾ॥

499
011

ਸੀਤ ਕੋ ਨਿਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗਾ ॥ ਸੀਤ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਦੇਖ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਭਾਵੈ ਤਾਉ ਸਕਾਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸੀ
 ਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਆਪਾ ਵਿਡੁ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
 ਕਿਸੈ ਕਾਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਰ
 ਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭਾ ਤਿਆਗੈ
 ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਮਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਸਤ ਕਾ

ਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਜਨ
ਮੇਮਰੈ॥ਸੀਤਕੀਦੁਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ॥
ਸੀਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸੀ
ਤਭਾਵੈਤਾਲਾਏਮਲਾਇ॥੪॥ਸੀਤਕਾਦੋ
ਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੇ
ਕਾਜਿਨਪਹੁਚੈ॥ਸੀਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਅ
ਨਭੁਮਾਈਅੰਮੇ॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਉਝਾੜਿਪਾਈ

473
੦੧੩

498
੦੧੮

ਮੇ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ਰਿਤੇ ਬੋਥਾ॥ ਜਿਉ
ਸਾਸਿ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀਲੋਥਾ॥ ਸੀਤ ਕੇ
ਦੇਖੀ ਕੀਜ ਫਾਕਿ ਛੁਨਾਹਿ॥ ਆਪ ਨ ਬੀ
ਜਿ ਆਪੋ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅ
ਵਰੁਨ ਗਾਖਨ ਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਲਏਉ ਬਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉਂ ਬਿ
ਲਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਹੁਨ ਮਛੁਲੀ

ਤੁਫ਼ਰਾਇ। ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀ
ਰਾਜੇ। ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਾਨਿਨਹੀਧਾਪੇ
ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ। ਜਿਉਭੂਖਾ
ਨਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ। ਸੀਤਕਾਦੇ
ਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ। ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਸਦਮਿ
ਬਿਆਕਾਹਿਤ। ਕਿਰਤੁਨਿਦਕਕਾਪੁ
ਰਿਹੀਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ

494
010

ਈ॥ ਬਿ॥ ਆ॥ ੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ
ਪਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗ
ਹਾਮ ਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸ
ਹ ਕਾਈ ਆ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵ
ਈ ਆ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਜਾ॥ ਸੰ
ਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ
ਦੇਖਿ ਨ ਝੁਸਟੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਸਾਭੁ ਵੇਤੈ ਸਾਕੇ

ਈਹੋਇ॥੨॥ਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ
॥ਨਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ॥੧॥ਸਭਪਟ
ਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿ
ਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ॥੫॥ਭਕੀਉਸਤਾਤਿਕ
ਰਹਾਇਨਰਾਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾ
ਸਿਰਿਗਾਸਿ॥ਸਭਕਛੁਵਰਤੇਤਿਸਕ
ਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਕੋਈਆ॥ਅ

499
016

ਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾ। ਦੁਸਰਕਉ
ਨਕਹੈਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁ
ਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜ
ਨਸੇਇ॥ ੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕ॥

ਭਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰ
ਹੁਗਰਿਗਰਿਗਾਇ॥ ਏਕਆਸਹਰਿਮ
ਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੁਖਭਰਮੁਭਉਜਾ

ਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

॥ਮਾਨੁ

੫੯
੦੧੯

ਖਕੀਟੇਕਬਿਥੀਸਭਜਾਨੁ ਦੇਵਨਕਉ
ਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਅੰਮਰਹੈਅ
ਪਾਇ॥ਬਹੁਰਿਨਤਿਸਨਾਲਾਰੀਅ
ਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੇਏਕੈਆਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈ
ਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਇ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿ
ਸੁਖਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖਕੀਠਿਪਰੇ

ਇ॥ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥
 ਨਾਨਕਾਇ ਪਨੁ ਨ ਲਾਰੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਉ
 ਸਤਾਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਰਿ
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਾਇ ਉਹਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸ
 ਨਾਮੀ ਮਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਰੇ ਲੇਹੀ
 ਜੀਉ॥ ਨੈਨ ਹੁਪੇ ਖਠਾ ਕਰ ਕਾਰੀਗੁ॥ ਸਾਧ
 ਸੀਗਾ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਤ ਸੰਗੁ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰ

ਗਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਮੇਹ
ਗਿਬਿੰਦਾ॥ ਕਰਹਿ ਰਿਕਰਮ ਸੁਵਨਹ
ਰਿਕਰਮ॥ ਹਾਰਿਦਰਗਾਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ
ਮਥਾ॥ ੨॥ ਬਡੁ ਭਾਰੀ ਸੇਜਨ ਜਗਾ ਮਾਹਿ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਾਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸੇਧਨ ਵੀਤਗ
ਨੀ ਸੀਸਾਰੀ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾਹਿ

429
ori

ਰਿਮੁਖੀ॥ ਸਦਾਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ॥ ਏ
 ਕੇ ਏ ਕ ਏ ਕੁ ਪਛਾਣੇ॥ ਏਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੇ
 ਝੀ ਜਾਣੇ॥ ਨਾਮੁ ਸੀਰਿਗਾ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
 ਮਾ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨਾ ਹੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ
 ॥੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ॥
 ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਸਾਧਸੀ
 ਰੀਹ ਰੀਹ ਰਿਜ ਸੁਕ ਪਤਾ॥ ਸਰਬ ਰੇਗ ਤੇ

ਚਿਹਾਰਿਜਨਰਹਤਾ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁ
ਕੇਵਲਬਖਾਨੁ॥ ਗਿਹਸਤਮਾਹਿਸੋਈਨਿ
ਰਬਾਨੁ॥ ਏਕਉਪਾਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸ
॥ ਤਿਸਕੀਕਟੀਅੰਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਾਨਿਭੂਖਾ॥ ਨਾਨਕਾਤਿ
ਸਹਿਨਲਗਾਹਿਭੂਖਾ॥ ੪॥ ਜਿਸਕਉਹ
ਰਿਪੁਭੁਮਾਨਿਚਿਤਿਅਵੇਸੇਸੀਤੁਸੁਹੇਲਾਨ

423

੭੫

ਹੀਰੁ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਤੁ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ
 ॥ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾਤੈ
 ਸਾਵਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਾਹਿ
 ਮਾਪਿ ॥ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ
 ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭ ਬੂਝਿ
 ਮਾ ॥ ਜਬ ਦੇਖਿ ਉਤ ਬਸਭਾ ਕਿਛੁ ਮੂਲਾ ॥ ਨ
 ਨਕਸੇ ਸੁਖ ਮਸੇਈ ਅਸਭੁਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਹ

ਕਿਛੁ ਜਨਮੇ ਨਹਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਆਪਨ ਚ
ਇਤੁ ਆਪਹੀ ਕਰੈ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਵਿਸ
ਟਿਅਨਾ ਵਿਸਾਟਿ ਆਗਿਅ ਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ
ਸਭ ਸਿਸਾਟਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ
ਮਾਹਿ ਆਪਿ ਆਨਿ ਕਜੁ ਗਤਿ ਗਚਿ ਬਾ
ਪਿਉ ਬਾਪਿ ਆਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ
ਧਾਰਣਧਾਰਿ ਗਹਿ ਚਿਬ੍ਹਾ ਮੰਡਾ ਅਲਖ

੫੨੫
੦੨੦

436
024

ਅੰਤਿ ਵਪੁ ਰਖਾ ਪਰਤਾ ਪਾ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾ ਏਤ
ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਤਾ ਸੁਸੇਭ
ਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਉਧਾਰੈ ਨ ਮਰਿਤਾ ॥ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸੇ
ਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿ
ਰਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾ
ਲਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿ

ਪਾਕਗਹਿਬਡਭਾਰੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵ
ਹਿਬਿਸਾਮੁ॥ਨਾਨਕਾਤਿਨਪੁਰਖੁਕਉਉਤ
ਮਕਾਰਿਮਾਨੁ॥੭॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪੁਭਕੈ
ਰੀਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੀਗਿ॥ਸਹ
ਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਵੈਹਾਰੁਪ
ਛਾਵੈਸੋਇ॥ਪੁਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠ
ਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾ॥ਵਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸ

429

੭੪੮

ਤੇਉਪਜੇਤਿਸਮਾਹਿਸਮਾਏ। ਚਿਇਸੁਖ
 ਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਅਾਏ। ਅਪਸਕਉ
 ਆਪਦੀਨੋਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰਜਨੁਏਕੋ
 ਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ "ਸਰਬਕ
 ਲਾਭਰਪੁਰਪੁਤ੍ਰ। ਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰਾ॥
 ਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁ
 ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲਾਸਰਬਜੀ
ਆਆਪੋਪਾਤਿਪਾਲਾਸਗਲਕੀਚੰਤਾ
ਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿਗਤਿਸਤੋਬਿਰਥਾਕੇ
ਈਨਾਹੀਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਾਰਿਜਾਪਿ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਤੁਆਪੋਆਪਿ॥ਆਪਨ
ਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇਜੇਸਉਪਾਨੀਲੋਚੇ
ਕੋਇਗਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮਾਗ

424
or 9

ਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ
 ਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਸੇਰੀ॥ ਪੁਤਰਕੀਜੇਤਿਸਗ
 ਲਪਟਸੇਰੀ॥ ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਿਅਕੋਗਾਰ
 ਬੈ॥ ਜਾਸਭਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ ਅ
 ਤਿਸੁਰਾਜੇਕੋਉਕਹਾਵੈ॥ ਪੁਤਰਕੀਕਲਾਇ
 ਨਕਾਹਿਧਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਰਾ॥
 ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਦੇਹ ਉਰੋ ਗੁਾ ਨਾਨਕ ਸੇਸ ਨੁ
ਸਦਾ ਅਰੋ ਗੁਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਮਿਦਰ ਕਉ ਬਾ
ਮੇਥੀ ਮਨੁ ਗਤਿ ਉਗਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ
ਅਸਥੀ ਮਨੁ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚਾੜਿ
ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ
ਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰਦੀ ਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

439
011

੫੩੨
੦੪੪

ਜਿਉ ਮਹਾਉ। ਏ। ਆਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾ
ਵੈ। ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ ਗਾਮਿ ਲਿਖੇ ਤਿਪ੍ਰਗ
ਟਾਵੈ। ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬਾਛ ਉਧਾਰਿ। ਨਨ
ਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਚਾ ਪੂਰਿ। ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ
ਕਾਹੇ ਬਿਲ ਲਾਈਐ। ਪੁਰ ਬਲਿਖੇ ਕਾ
ਲਿਖਿ ਆਪਾਈਐ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ
ਨ ਹਾਰਾ। ਅਵਰ ਤਿਅੰਗਿ ਗੁਤਿ ਸਾਹਿਚਿ

ਤੁਹਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਭੂਲ
 ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਅ
 ਈਤੇ ਰੋਸੀ ਗਿ ॥ ਲਪਾਟਿ ਰਹਿ ਓਰ ਸਲੋਭੀ
 ਪਤੀਗਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿ ਰਹੇ ਮਾਹਿ
 ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਸ
 ਵਖਰ ਕੇ ਲੈਨੁ ਤੁਮਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਸੀਤਨ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਜਿ ਆਭਿ ਮਨੁ

੦੫੩੩
 ੦੧੪
 ੦

ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮ
 ਹਿਤੋ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ਖੋਪ ਸੰਤ ਹਸੀ ਗਿਚਲੁ
 ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੀ ਜਲਾ ਪੀਨ
 ਪੀਨਿ ਕਹੈ ਸਤੁ ਕੇਇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰ
 ਗਹ ਸੇਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨ
 ਸਾਧ ਕੇਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਗਪਿ ਸਾਧ ਕੇ

ਅਪਨਾਜੀਤਿ। ਸਾਧਕੀਧੁ। ਰਿਕਰਹੁਇ
ਸਨਾਨੁ। ਸਾਧਉਪ। ਰਿਜਾਈ। ਮੇਕਰਬਾ
ਨੁ। ਸਾਧਸੇਵਾਵਰਤਾਰੀ। ਪਾਈ। ਮੇ। ਸਾ
ਧਸੀਗਿਹ। ਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈ। ਮੇ। ਅਨ
ਕਾਬਿਘਨਤਸਾਧੁਰਾਖੇ। ਹਾਰਿਗੁਨਗਾ
ਇਅੀ। ਮਤਰਸਚਾਖੇ। ਚਿਟਗਾਹੀਸੀਤਹ
ਦਰਿਆਇਆ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿ

੫੩੫
੦੪੦

ਹਰਾਇਆ ॥ ਮਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨ
 ਹਾਰਾ ॥ ਭੂਖੋਕਉਦੇਵਤਆਧਾਰਾ ॥ ਸਰ
 ਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਵਿਸਟੀਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰ
 ਬਲਿਖੋਕਾਲਹਣਾਰਾਹੀ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁ
 ਤਿਸਕਾਉਕਰਨੈਜੇਗਾ ॥ ਤਿਸਾਬਿਨੁ
 ਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗਾ ॥ ਜਾਪਿਜਨਸਦਾ
 ਸਦਾਦਿਨੁਰੀਦੀ ॥ ਸਭਤੇਉਚਨਿਰਮ

ਲਾਇਹਕਰਣੀ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕ
ਉਨਾਮੁਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨਾਨਿਰਮ
ਲੁਥੀਆ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਮਾਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀ
ਤਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਾਮਾਵੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ ਭਗ
ਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਅੰ॥ ਤਿਹੁਲੋਇ॥ ਜਾਕੈਹਿਰ
ਦੰਏਕੋਹੋਇ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹ
ਤਾ॥ ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਾਤਿਮੁਖਿਕਹਤਾ॥ ਸਾ

੫੩੭
੭੪੬

ਚੀਵਿਸਾਇਸਾਚਾਅਕਾਰੁ। ਸਚੁ ਵਰਤੈ
 ਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿਨਿਸਚੁ
 ਕਰਿਜਾਤੁ। ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਾਚਿਸਮਾਤੁ
 ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੂਪਨਰੇਖ
 ਨਰੀਗੁ। ਕਿਛੁਤਿਹੁਗੁਣਤੇਪੁਭੁਭਿੰਨ॥ਤਿ
 ਸਾਹਿਬੁਭਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪਸੀਨ
 ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਅਭਿਨਾਸੀ

ਪ੍ਰਭਮਨਮਾਹਿਰਾਖਾਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪੀ
ਤੀਤੀਆਰੀ॥ਤੀਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀ॥ਕਿਛੁ
ਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਆ
ਪੇਬੀਨਾਆਪੋਦਾਨਾ॥ਗਾਹਿਰਗਾਭੀਰੁ
ਗਾਹੀਰਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰ
ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲੁਬ
ਖਸੀਦਾ॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ॥ਨ

੫੩੯
੦੮੧

੫੪੦
੭੧.

ਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨੁਗਾਉ॥੧॥ਮਨ
ਸਾਪੂਰਨਸਰਨਜੋਗਾ॥ਜੋਕਰਿਪਾਇਆ
ਸੋਈਹੋਗਾ॥ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਨੇਤਫੇਗਾ॥
ਤਿਸਕਾਮਭਿਨਜਾਨੈਹੋਗਾ॥ਅਨਦਰੁਪਮ
ਗਲੁਸਦਜਾਕੈ॥ਸਰਬਬੋਕੁਸੁਨੀਆਹਿ
ਪਾਰਿਤਾਕੈ॥ਰਾਜਮਾਹਿਰਾਜਜੋਗਾਮਾਹਿ
ਜੋਗੀ॥ਤੁਪਮਾਹਿਤਪੀਸਗੁਰਿਹਸਤਮ

ਹਿਭੋਗੀ॥ ਧਿਆਏ॥ ਧਿਆਏ॥ ਭੁਗਤ
 ਹਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖੁ
 ਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾ
 ਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵ
 ਗਾਹਿ॥ ਪਤਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੂਤਾ॥ ਸ
 ਗਲਪਰੇਈਅਪਨੈਸੂਤੀ॥ ਸੁਮਤਿਗਿਆ
 ਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁ

489
 ੦੧

ਧਿਆਵਾਹਿਸੇਇਆਗਤਿਹਗੁਣਮਾਹਿਜਾ
 ਕਉਭੁਰਮਾਏ। ਜਨਮਿਮਾਰੈਫਿਰਿਅਵੈ
 ਜਾਏ। ਉਚਨੀਚਾਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ। ਜੈ
 ਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ। ॥੩॥ ਨਾਨ
 ਰੂਪਨਾਜਾਕੇਰੰਗਾ। ਨਾਨਭੇਖਕਗਹਿ
 ਇਕਰੰਗਾ। ਨਾਨਾਇਪਕੀਨੋਇਸਥਾ
 ਰਾਪ੍ਰਭੁਆਇਨਾਸੀਏਕੰਕਾਰਾ। ਨਾਨਾਚਇ

ਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ ਧੂ॥ ਵਿਗਾਹਿਓਧੂ॥ ਰਨੁ
ਸਭਠਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਾਧਿਕਾਰਿਬਨਤਬ
ਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਾਤਿਅਪੋਪਾਈ॥
ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ ਜ
ਪਿਜਰਿਪਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥ ੪॥
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤੂ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮਿਤਿਬੇ

੫੪੩
੦੫੪

ਦੁਰਾਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾ
 ਲਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀ ਆਸ ਭਭਵਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਸੀਰੀ
 ਉਧਾਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ
 ਆਪਨੈ ਨਾਮ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਚਉਥੈ ਪਦਮ
 ਹਿਸੇ ਜਨਗਾਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਾਤਿ ਜਾਕਾ

ਸਾਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਕੇ ਵਲਪ
ਰਧਾਨੁ ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ
ਸਾਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਾਤਿ ਮੁਖੁ
ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਚਿੰਤਾ ਪਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰ
ਲਾਨਿ ਰਮਣੀ ਜਿਸਾਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਾਹਿ
ਸਤੁ ਲੀ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖਦਾਈ

੫੪੫
੦੬੦

੫੪੬
੦੫

ਬਿਸੁਸਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥
ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਉਪਦੇਸਾ॥ਸਤਿਤੇਜਨ
ਜਾਕੈਰਿਦੇਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ਸਤਿਨਿਗਤਿਬੁਝੈ
ਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਾਤਿਹੋਇ॥
ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾ
ਨੈਆਪਨੀ॥ਸਤਿਗਾਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਤਿ
ਸੁਕਰਦੇਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਬੁਝਿਕਰਤਬੀ

ਚਾਰਾ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥
॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿ
ਨ ਬੁਝਿਐ ਆਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸੁਦਾ ॥ ਪੁਭ ਕੈ
ਰੀ ਗਿਗਾਚਿ ਜਨ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪ
ਦਾਰ ਬਲੁ ਹੈ ॥ ਚਿਇਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਾਰ
॥ ਜਾ ਕੈ ਸੀਰੀ ਗਤ ਰੀਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਜਨਕਾ ਸੇਵਕੁ

ਸੇਵਕੁ ਭਗੀ ਜਨ ਕੇ ਸੀ ਗਿਏ ਕਲਿ ਵਲ
ਗੀ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੬
"ਸਲੋਕੁ" ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈ ਭਿਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਪਰਸਨ ਹਾਰਾ
ਪੂਜਾ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਸੇਵਦਾਰਾ ਦਰਸਨੁ

ਸਾਤਿਸਾਤਿਪੋਖਨਹਾਰਾਨਾਮਸਾਤਿਸ
ਤਿਪਿਆਵਨਹਾਰਾਅਪਿਸਾਤਿਸਾਤਿ
ਸਭਧਾਰੀਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾ
ਰੀਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪੁਭੁਬਕਤਾਸੁ
ਗਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾਬੁਝਨਹ
ਰਕਉਸਾਤਿਸਾਤਿਹੋਇਨਾਨਕਸਾਤਿਸਤਿ
ਪੁਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਤਿਸਰੂਪਾਰਿਦੈਜਿਨਿ

੫੪੯
੦੫੧

440
००

ਮਾਨਿਆ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਾ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ
ਪਛਾਨਿਆ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁ ਸੁਪੁ ਭ
ਆਇਆ ਤੁਝੁ ਗਿਆ ਨੁ ਤਿ ਸੁਮਾਨਿ ਪੁ
ਗਦਾਇਆ ਭਿੰਤੈ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨ
ਜਿਸੁ ਤੇਉ ਪਾਜਿ ਆਤਿ ਸੁਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ਬ
ਸੁਮਾਹਿ ਲੇਖ ਸੁਗੁਗਾਣੀ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ
ਨਕਹਨ ਜਾਣੀ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨ ਹਾਰੁ ਬਿਬੇ

ਕਾਨਾਰਾਇਨਾਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕਾ॥ ੨॥
ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਰੀਆਕਾਰੀ॥ ਠਾ
ਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੁਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇ
ਸੇਵਕਕੀਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇ
ਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕ
ਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੀਗਿ॥ ਪੁਭਕਾਸੇਵਕੁਨ
ਮਕੈਰੀਗਿ॥ ਸੇਵਕਕਉਪੁਭਪਾਲਨ

449
001

442
001

ਹਾਗਾ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੇ
ਸੇਵਕ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪੁਰੁਸਾਰੈ ਨਾਨਕ
ਸੇ ਸੇਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁ
ਨੇ ਜਨਕ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
ਸਰ ਪਰਗਾਖੈ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵ
ਡਾਈ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਾਤਿ ਰਾਖੈ ਤੁਕੀ

ਗਾਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵ
ਕਕਉਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇ
ਉਚੈ॥ ਜੋਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਹਾਇਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਆ॥੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਾਹੇਕਲਰਾਖੈ॥
ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ॥ ਜੇ
ਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਢਤਾਆਪਿ॥ ਤਕਉਰਾਖ

੫੫੩
੦੦੪

੫੫੪
੦੦੮

ਤੁਦੇਕਾਰਿਹਾਥਾ॥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬ
ਹੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਬੇਜਾ॥ ਤਿ
ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀ
ਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ॥ ਕਾਹੇਸੋਚਕਗਹਿਰੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਜਾਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਾਵਿਡ
ਦੀ॥ ੫॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭਜਪੀਅੰ
ਪੀਅੰ॥ ਮੁਭਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਅੰ॥ ਨਾਮ

ਰਤਨੁ ਜੀ ਨਿਗੁਰਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿ
ਸੁਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾ ਪੀਵੈ ਸਦਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਮੁਧਨੁ ਨਾ ਮੋਰੁ ਪੁਰੀਗੁ ॥ ਨਾ ਮੋਸੁ ਖਹਿਰਿ ਨ
ਮਕਾਸੀਗੁ ॥ ਨਾ ਮਿਰਸਿ ਜੋ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾ ਮਾਹਿ ਨਾ ਮਸਮਾਨੇ ॥ ਓਠੁ ਤ
ਬੈਠੁ ਤਸੇਵ ਤਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨਕੈ
ਸਦਕਾਮ ॥ ੬ ॥ ਬੈਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹ ਬਾਇਨਰ

੫੫੫
੦੦੦

੫੫੬
੦੦੫

ਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇ ਜਨਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਕਰ
ਹਿ ਭਗਾਤਿ ਅਤਮ ਕੈ ਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪ
ਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਹੋ ਅਹੋ ਵਤ
ਸੋ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੈ
॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨਉ॥ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਾਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਾਹਿ ਹਜੂਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ

ਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀ
ਓਦਿਲੇਹਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪੁਨਾਤਿਨਜਨਦੇ
ਹਿ॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਅਪੁਨਾਪੁਭੁਪਛਤਾ॥ਸੇ
ਜਨੁਸਰਬਬੋਕਕਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰ
ਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਾਹਿ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿ
ਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਾਹਿ॥ਅਵਗਸਿਅਨਪ
ਸਗਲੀਛਰੂ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਭੂਸੇਵ

੫੫੭
੦੦੮

ਲਗਾ ॥ ਅਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕਾ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕੈ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੋਰਾ ॥ ੮ ॥
 ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿ
 ਨਿਜਾਨਿ ॥ ਅਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੈ ਸੀਰੀ ॥ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ
 ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸ

ਵਕੁਕਉ ਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲੁ ॥ ਸਿਖ
ਕੀਗੁਰਦਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰ
ਧਨਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖਾਇਕਾਰਤੇਹਾ
ਟੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮੁਧਨੁਦੇਇ ॥
ਗੁਰਕਾਸਿਖਬਠਗੀਹੇ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਕਾਹਲੁਪਲੁਤੁਸਵਰੈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿ

੫੫੯
੦੦੧

ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅਨਾ ਲਿਖ ਸਮਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਰਿਹਾਇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਰਹੈ ਗੁਰ ਕੀ
 ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ
 ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿ
 ਦੇ ਸਦਾ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪ
 ਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਗਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ
 ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਸੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ

ਪਰਾਪਰਾਪਾਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਨਨਕਸੇਸੇਵਕਗੁ
ਰਕੀਮਾਤਿਲੇਇ॥ ੨॥ ਬੀਸ॥ ਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾ
ਮਨੁਮਾਨੈ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸਰਕੀਗਾਤਿ
ਜਾਨੈ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰਜਿਸਰਿਦੇਹਾਰਿਨਾਉ॥
ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਸਰ
ਬਨਿਪਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤੁ॥ ਸਮਾਠਪਹ

੫੬੧
੨੫੧

ਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਗਿਰਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿ
 ਜਨੁਜਨਮਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕਾਹਿਮਾ
 ਪਿਨਹੀਕਛੁਤਰਮਾ ਸਹਸਸਿਮਾਨਪ
 ਲਾਇਆਨਜਾਈਐ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁ
 ਰਬਡੁਭਾਰੀਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲਦ
 ਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ ਪਰਸਤਚਰਨਗ
 ਤਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ਭੇਰਤਸੀਗਿਰਾਮ

ਗੁਨਰਵੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਗਵੇ॥
ਸੁਨਿ ਕਰ ਬਚਨ ਕਰਨ ਅਪਾਨੇ॥ ਮ
ਨਿਸੀਭੋਖੁ ਅਭਾਮ ਪਤੀਆਨੇ॥ ਪੂਰਾ ਗੁ
ਰਮਾਖੁ ਚਿਜਾਕਾਮ ਤਿ॥ ਅਮੀ ਮੁਭਾਵਿ ਸਾਟਿ
ਪੋਖੋਹੋਇ ਸੀਤਾ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ
॥੪॥ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕਉ ਸਤਾਤਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਸਤਿ

੫੬੩
੬੫੪

ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕਾ ਕਾ ਹੂ ਬੋਲਨ ਪ
 ਹੁਚਤ ਪਾਨੀ ॥ ਅਗਾਮ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰਨਿ
 ਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੇਰ ਸੁਖਦਾਈ
 ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕਭ
 ਗਤਿ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਾਹੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਸਾ

ਪ੍ਰਭਜਪਨੇ॥੫॥॥ਇਹੁਹਾਰਿਰਸੁਪਾਵੇਜ
ਨਕੋਇ॥ਅਮੀਮਿਤੁਪੀਵੇਅਮਰੁਸੋਹੋਇ॥
ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸਾ॥ਜਾਕੇਮ
ਨਿਪਗਟੈਗੁਨਤਾਸਾ॥ਆਠਪਹਰਹਾਰਿਕ
ਨਾਮੁਲੋਇ॥ਸਚੁਉਪਦੇਸਸੇਵਕਕਉਦੇ
ਇ॥ਸੋਹਮਾਇਆਕੈਸੀਗਿਨਲੇਪੁ॥ਅ
ਨਮਾਹਿਰਾਖੇਹਾਰਿਹਾਰਿਏਕਾ॥ਅਧਿਕਾਰ

484
040

੫੬੬
੦੫੫

ਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਭਰਮਸੇਹਦੁ
ਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥ ੬॥ ਭੁਪਾਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਦੁ
ਰਭਾਈ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਦੁਖਨਾਠਭਾਈ॥
ਜਨਮਮਰਨਕੋਮਿਦੇਅੰਦੇਸੇ॥ ਸਾਧੁਕੇਪੁ
ਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ ਭਉਭੂਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ॥
ਸਗਲਬਿਯਾਪਿਅਨਤੇਖੋਨਸੇ॥ ਜੇਸਕ
ਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੀਰੀਜਾਪਿ

ਨਾਮੁ ਸੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਭਾਤਿ ਪਾਣੀ ਚੁਕੇ ਕੁਮਗਵ
ਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨਾ ॥
੭ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਚਿਹੀ ॥
ਕਲਾ ਪਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਸੋਹੀ ॥ ਅਪ
ਨੇ ਚਾਰਿ ਤਪੁ ਭਿਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਾਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਖਾਨਾ
ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬਾਨਿ ਰੀਤੁ ਰਿਏ ਕੋ ਸੋਇ

੫੬੭
੦੫੮

੫੬੮
੦੫੧

॥ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਰਵਿ ਅਭੂਪ ਰੰਗਾ ਭੁਏ ਪ
ਰਗਾ ਸਸਾ ਪਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਗਚਿ ਰਚਨਾ ਅ
ਪਨੀ ਕਲ ਪਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾ ਨ ਕਬ
ਲਿਹਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸਾਥਿ
ਨਚਾ ਲੈ ਬਿਨੁ ਭੁਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ
ਛੁਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਕਾ ਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇ
ਹੁ ਪਨੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸੰਤ ਜ

ਨਾਮਿ ਲਿਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਅਵਰਿਉ ਪਾਵਸਾ ਭਿਮੀ
ਤਬਿ ਸਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰਿ ਦਮਾਰਿ
ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਮ
ਰਬੁ ਅਵਿਨੁ ਕਰਿ ਗਾਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਇਹੁ ਪਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਤਿ ਏਕਾ ਅਸਰੁ

੫੬੯
੨੫੯

ਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰ ਬਰੋਗ ਨ ਨ ਕਮਿ
 ਰਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜੇ ਸੁਧ ਨ ਕਉ ਚਾਹਿ ਕੀਰ
 ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੋਧ ਨ ਧਾਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵ
 ਹਿ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ
 ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਪਰੀਤ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੇਭਾ ਕ
 ਉਕਰਹਿ ਤੁਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੇਭਾ ਤੁਹ
 ਰਿਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿ ਕਉ ਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ

ਜਾਇਆ ਰੋਗਾ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖ ਧੁਲਾਇ
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਜਾਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਮਨੁ ਪਰਬੈ ਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ। ਦਹਾਇ
ਸਿਧਾਵਤੁ ਆਵੈ ਠਾਇ। ਤੁਕੁ ਭਿਝਿਯਾਨੁ
ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ। ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੇ
ਇ। ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ। ਸਿਮ

499
੨੬

492
061

ਰਿਸਿਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਉ। ਭਉਭਿਨਮੈ
ਪੂਰਨਹੋਇਆਸਾ। ਭਗਾਤਿਭਾਇਆਤੁ
ਮਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪਾਰਿਜਾਇਬਸੇਅ
ਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ
॥੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜ
ਨਮਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ। ਆਵਾਗਵਨੁ
ਮਿਟੈਪੁਤੁਸੇਵਾ। ਅਪੁਤਿਅਗਿਸਰ

ਨਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇ
ਉਧਾਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਾਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ
॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ ਸਿੰਮ੍ਰ
ਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿਕੀਭਗ
ਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ ਅਨਿਬੰਛਤਨਾ
ਨਕਫਲੁਪਾਇ॥ ੪॥ ਸੀਰਿਗਨਚਾਲਸਿ
ਤੇਰੈਧਨਾ॥ ਭੂਕਿਆਲਪਦਾਵਾਹਿਮੂਰਖ

493
543

ਮਨਾ ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਾ ਅਰੁ ਬਾਨਿਤਾ ॥
 ਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਵਨਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ
 ਰੰਗਾਮਾਇਆਇਸਥਾਰਾ ॥ ਇਨਤੇਕਹਹੁ
 ਕਵਨਫੁਟਕਾਰਾ ॥ ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਾਅਸ
 ਵਾਰੀ ॥ ਫੁਰਾਫੁਰਾਫੁਰਾਫੁਰਾਫੁਰਾ ॥ ਜਿਨਿਦੀ
 ਏਭਿਸੁਖੁਏਨਇਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮਾਇਸਾਰਿ
 ਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕੀਮਾਤਿਭੂਲੇ

ਹੀਇਆਨੇ। ਭਗਾਤਿ ਬਿਨਾਬਹੁਤੁਬੇਸਿ
ਆਨੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਾਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀ
ਤਾਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰੋਚੀਤਾਚਰਨ
ਕਮਲਗਾਖਹੁਮਨਿਮਾਹਿ। ਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਜਾਹਿ। ਮਾਪਿਜ
ਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤਕ
ਹਤਰਹਤਗਾਤਿਪਾਵਹੁ। ਸਾਰਭੂਤਸਤਿ

੫੭੫
੦੮੦

ਹਰਿਕੋਨਾਉ ॥ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ
 ਗਾਉ ॥ ੬ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਾ ਸਿਮੇ
 ਲਾ ॥ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਇ ਹਉ ਮੇ ਬਿਖੁ ਫੇਲੁ ॥
 ਹੋਇ ਆਚਿ ਰੁਬ ਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾ ਸਗਾ
 ਸਿਹਾਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ
 ਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਪਾਵਹਿ
 ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜੀ ਸੀਚਿ ਕਰਹਾਇਉ

ਹਬਿਨੁ ਮੇਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਅ ਏਤਾ ॥ ਜਹਨਿ
ਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਤੁਹ ਕਉਨ
ਮਾਨੁ ਕਉਨੁ ਆਭਿ ਮਾਨਾ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇ
ਵਲ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤੁਹ ਛਲਾਛਿ ਵਲਗਾਤ
ਕਹੁ ਕੀਸਾ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੀਗਿ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੁਹ ਕਿਸਾਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨ ਤਿਪ
ਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਹਾਗੁ ॥

483
091

੫੯੪
੦੧੨

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰਾ॥੪॥ਜ
ਬਾਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੀਗਿਬਨਈ॥
ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਭਸੁਤਭਾਈ॥
ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤੁ
ਹਥੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਉਚੀਨ॥ਜਬਆ
ਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨ
ਆਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਹਆ

ਪਨਉਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤੁਹਕਉ
ਨਠਾਕੁਕਉਨਕਹੀਅੰਮੇਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮ
ਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਨਕਆਪ
ਨੀਗਾਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਛ
ਲਅਛਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਉਹਾਕਿ
ਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕ
ਉਆਪਾਹਿਅਵੇਸੁ॥ਤਿਹਗੁਣਕਾਨਾਹੀ

੫੯੫
੦੧੦

ਪਰਵੇਸੁ ਜਾਹਿਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗ
ਵੰਤਾ ਭੁਧਕਉਨੁਆਚਿਤੁਕਿਸੁਲਾਗੀਚਿ
ਭਾਜਾਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆ
ਰਾਭਹਿਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੇਹਾਰਾ
॥ ਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾਨਾਨਕਆਪ
ਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਚਾ॥ ੬॥ ਜਾਹਆਪਿ
ਗਚਿਓਪਰਪਚੁਅਕਰਾ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀ

ਨੋਬਿਸਬਾਰਾਪਾਪੁਨਿਤਹਭਈਕਹਾ
 ਵਤਾਕੋਉਨਰਕਕੋਉਸੁਰਗਾਈਛਵਤਾਅ
 ਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਹਉਮੋਮੋਹਭ
 ਰਮਭੈਭਾਰਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾ
 ਆਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਚਿਬਖਾਨਾਆਪ
 ਨਖੇਲੁਆਪਿਕਾਰਿਦੇਖੋਖੇਲੁਸੀਕੋ
 ਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥ ੭॥ ਜਹਆਬਿ

੫੯੭
 ੦੯੮

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤਹਾ ਅਪਿ ਜਹਾ ਸਬੈ ਪ
ਸਾਰੀ ਸਤ ਪਰਤਾ ਪਿ ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਅ
ਪਹਿਧਨੀ ਉਨਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨ ਪੂਬਨੀ
ਆਪਾਹਿ ਕਉਤ ਕਕਰੈ ਅਨਦਰੇਜਾ ਅ
ਪਹਿਰਸ ਭੋਗ ਨਿਰਜੇਗਾ ਅਜਿ ਸੁਭਾ
ਵੈਤਿ ਸੁਆਪ ਨਨਾਇ ਲਾਵੈ ਅਜਿ ਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲਾਇ ਲਾਵੈ ਬੇਸੁ ਮਾਰ

ਅਬਾਹਾਅਗਨਤਅਤੇਲੇ॥ਜਿਉਬੁਲਾ
 ਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋਲੇ॥੮॥੨੧
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਅਜੰਤਕੇਠ
 ਕੁਰਾਆਪੇਵਰਤਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਏਕੇ
 ਪਸਾਰਿਆਦੂਜਾਕਹਵਿਸਦਾਰਾ॥੧
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਆਪਿਕਥੇਅ
 ਪਿਸੁਨਨੇਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿ

ਪਦ
 ੮੧੧

ਸਥਾਰਾ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸਟਿਉਪਾ
 ਏਆਪਣੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ਭੁਮਤੇ
 ਭੈਨਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸੁਭ
 ਜਗਤੁ ਪਰੋਇਆ ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਭਜੀਉ ਆ
 ਪਿਬੁ ਝਾਏ ਸਚਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ
 ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ਨਾਨਕ ਸ
 ਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸ

ਭਤਾ ਕੈ ਹਾਥਾ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲੁਅਨਾ
ਬਕੋਨਾ ਬਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੋ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾ
ਰੈ। ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਰੈ। ਤਿ
ਸਤਾ ਜਿਅ ਵਰਕ ਹਾਕੇ ਜਾਇ। ਸਭ ਸਿ
ਰਿਏ ਕੁਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ। ਜੀਅ ਕੀ ਸੁਗ
ਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਇ। ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ
ਰਿਜਾਨੁ ਸਾਇ। ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇ

੬੦੭
੫੦੧

੬੦੩
੫੦੨

ਅਤਿਅਪਾਰਾ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਾਲਿ
ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਦਇਆਲੁ
ਸਭਉਪਾਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾਅਪ
ਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿਅਤਿਰਿਜਾਮੀਰ
ਹਿਓਬਿਆਪਿਪਾਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬ
ਦੁਭਾਤਿਜੇਜੇਰਚਿਚਿਸੁਤਿਸਾਹਿਧਿਆਤਿ
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਓਭਗ

ਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆਮਨਅੰ
ਤਰਿਬਿਸੁਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆਕਰਨ
ਹਾਰਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਨੁ
ਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇਆਤਿਸਕੀਆ
ਸਨਬਿਰਥੀਜਾਇਆਸੇਵਕੁਕਉਸੇਵਾ
ਬਨਿਆਈ॥ ਹੁਕਮੁਬਾਇਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਈ॥ ਇਸਤੇਉਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰਾ॥

੬੦੩
੫੦੪

੬੦੪
੫੨

ਜਾਕੇ ਮਨਿ ਬਸਿਸਾ ਅਨਿਰੰਕਾਰਾ ਬੀਧਨ
ਭੇਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ
ਗੁਰਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਏਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਏਹ ਰਲੇ
ਕਸਹੇ ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਾਰਿ
ਸੇ ਲੋ ॥੪॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਗਾਮਿ ਲਿਕਰਹੁ ਅਨੰ
ਦਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਗਾਮਨ
ਮਤਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕ

ਰਹੁਉਧਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਹਾਹਿਕੇਰੁ॥
ਨਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਹੋਸੁਆਉ॥
ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਪੋਖਹੁਨੇਰਾ॥ ਸਿਮਟੈਅ
ਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਧੇਰਾ॥ ਸੁਨਿਉਪਦੇ
ਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ ਮਨਇਛੇਨਾਨਕ
ਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਉਇਲੇ
ਹੁਸਵਾਰਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥

੬੦੫
੫੦

ਪੁਰੇਗੁਰਕੀ ਪੁਰੀਦੀ ਖਿਆ ਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
 ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀ ਖਿਆ ਆ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵਲਾਇਆ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮ
 ਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇਆ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾ
 ਪਾਰੀ ਦਰਗਹਿ ਬਹੈ ਖੋਪਤੁ ਮਾਰੀਆ
 ਏਕਟੇਕਰ ਬਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਬਹੁ
 ਰਿਨਾਮਾ ਵਹ ਜਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ

ਹਾਕੇਜਾਇ॥ ਉਬਰਾਖਨਹਾਰਾਧਾਆ
ਇ॥ ਨਿਰਭਉਜਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੇ॥
ਪਭਕਿਰਪਾਤੇਪਾਣੀਛੁਟੇ॥ ਜੇਸੁਪਭਰਾ
ਖੇਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖਾਨਾਮਜਪਤਮਨਿਹੇ
ਵਤਸੁਖਾ॥ ਚਿਤਾਜਾਇਮਿਟੇਹੀਕਾਰੁ
॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹਚਨਹਾਰਾ॥ ਸਿਰਿ
ਉਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜ

੬੦੭
੫੮

ਪੁਰਾ ॥ ੭ ॥ ਮਾਤਿ ਪੁਰ ॥ ਮੀ ॥ ਮਤੁ ਜਾ ਕੀ ਵਿ
ਸਾਇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ॥ ਤਸਿ ਸਰਿ
॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲ ਵ
ਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਾਰਿ ਰੂਪ ॥ ਧੀਨ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪ
ਰਵਨੁ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਜੇਸੁ ਮਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਹੇਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿ
ਕਟਿਨ ਮਾਵਤ ਕਾਲੁ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮ

ਰਾਪਦੁਪਾਇਆ ਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਹ
ਰੇਇਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ ਜਲੇਕੁ॥

੬੦੬
੪੯

॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅੰਗਿ
ਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਾ ॥ਗਰਿਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੀਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥
੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸੀਤਸੀਗਿ
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੀਠਾ ॥ਨਾਮਪ੍ਰਭੂਕਲਾਗ॥

ਮੀਠਾ ਸਗਲ ਸਮਗੀਏ ਕਸਪਟ
 ਮਾਹਿ ਆਨਿ ਕਰੀ ਗਨਾਨਾ ਦਿਸਟਾਹਿ
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੀਮਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੇ ਹੀ
 ਮਾਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਅ
 ਨਹਤਤ ਹਨਾਦਾ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰ
 ਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਅ
 ਪਿਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਝੀ ਪਾ

ਏ॥੧॥ਜੇਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤਾ
ਪਾਇਪਾਇਬਿਆਪਿਗਹਿਅਭੁਗਵੰਤ
ਧਰਨਿਮਾਹਿਅਕਾਸਪਾਇਆਲਾਸ
ਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪਾਤਿਪਾਲਾਬਨਿਤਨਿ
ਪਰਬਤਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਜੇਸੀਆਗਿਅ
ਤੈਸਾਕਰਮ॥ਪਉਦਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾ
ਹਿ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸ

੬੧੧
੫੧

ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋਠਾਂ ਉਂਗਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ
 ਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉਂਗਾ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ
 ਤਿ ਮਾਹਿ ਦੇਖ ਸਸੀ ਅਰ ਸੁਰ ਨਖ ਤੁਮ
 ਹਿ ਏਕਾ ਬਾਣੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਸਭ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥
 ਆਪਿ ਅੰਤ ਲੁਨ ਕਬਹੂੰ ਭੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕ
 ਲਾ ਕਾਰਿ ਖੋਲੈ ਖੋਲਾ ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਗ
 ਲਹ ਅਮੋਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿ ਮਾਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋ

ਤਾਧਾਰਗਹਿਚਿਸੁਆਮੀਚਿਤਧੋਤੀਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਇਭਰਾਮਕਾਨਾਸੁਨਾਨਕਾਤਿਨਿਸ
ਹਿਏਹੁਇਸਾਸੁਨਾਨਾਸੀਤਜਨਾਕਾਪੋਖ
ਨੁਸਭਬ੍ਰਹਮਾਸੀਤਜਨਾਕੋਹਿਰਦੈਸ
ਭਿਧਰਾਮਾਸੀਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨਾ
ਸਰਬਇਆਪੀਰਾਮਸੀਗਿਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਏਹਰਤਾਸਾਤਿਬਚ

੬੧੩
੫੧੮

ਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤਾ ਜੇਜੇਹੋਇਸੇਈਸੁ
 ਖੁਮਾਨੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨੁਹਾਰਪ੍ਰਭੁਜਾ
 ਨੈ॥ ਅਤਿਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਚਿਹੀ॥ ਨਾ
 ਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭੁਮੇਹੀ॥ ੪॥ ਆ
 ਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਾਤਿ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁ
 ਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬ
 ਸਥਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਅਨਿ

ਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ ਜੇਸੁਭਾਵੈਤਿ
ਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨ
ਕਹੀਅੰਮੇਦੂਰਿ॥ ਆਪੇਆਪਿਪਭਰ
ਪੂਰਿ॥ ਅੰਤਾਰਿਗਾਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥
ਨਾਨਕਾਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ ਸਰ
ਬਭੁਤਆਪੇਵਰਤਾਰਾ॥ ਸਰਬਨੈਨਆਪਿ
ਪੈਖਨਹਾਰਾ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਜਾਕਾਤ

੬੭੫
੫੧੦

ਨਾਨਾਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾਨਾਅਵਨ
 ਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆਨਾਗਿਆ
 ਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆਸਭਕੇਮਾਧਿਆ
 ਲਿਪਤੋਰਹੈਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇ
 ਕਹੈਆਗਿਆਆਮਾਵੈਆਗਿਆਜਾਇਆ
 ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇਆ ॥ ੬ ॥
 ਇਸੁਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾਚਿਰੈਕਹ

ਹੁਕਿਨੈਕਿਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੁ
ਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀ
ਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥ਚਿ
ਤਿਏਤਿਅਪਨਸੀਗਿਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਦੁਸਰੁਹੋਇਤ
ਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਅਸਭੁਪਰਵ
ਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਸੋ

੬੭੭
੫੧੮

ਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖਹੋਇਆਆਪਿਮਿਲ
ਇਲਏਪੁਭੁਸੇਇਆਓਹਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰ
ਤਪਤਿਵੰਤੁਜੀਵਨੁਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈ
ਭਗਵੰਤੁਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ
ਜੇਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ
ਜਨਮਾਵਨਕਾਇਹੰਸੁਸਾਭਿਯਾਜਨਕੇਸੀ
ਗਿਓਤਿਅਵੇਨਾਭਿਯਾਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕ

ਤੁਕਰੈਸੀਸਾਰਾ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸ
ਦਾਨਮਸਕਾਰਾ ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥

॥ਪੂਰਾਪੁਤੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾ
ਨਾਉ ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨ
ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਉਪਦੇਸੁ ॥ਪਾਰਬ
ਹਮਾਨਿਕਟਕਾਰਿਪੇਖਾ ॥ਸਾਸਿਸਾ

੬੨੦
੫੨.

ਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਮਨਮਤਿਰਕੀ
ਉਤਰੈਚਿੰਦਾ॥ ਆਸਆਨੀਤਾਤੀਆਗਾਹੁ
ਤਰੰਗਾ॥ ਸੀਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮਰਿਗਾ॥
ਆਪੁਛੋਰਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ ਸਾਧਸੀਰਿ
ਅਗਨਿਸਾਗਾਰੁਤਰਹੁ॥ ਹਰਿਧਨਕੇਭ
ਰਲੇਪੁਭੰਡਾਰਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸ
ਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਖੇਮਕੁਸਲੁਸਹਜਆਨੰਦਾ॥

ਸਾਧਸੀਗੀਭਜਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿ
ਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰ
ਮਿਤਰਸੁਪੀਉਗਚਿਤਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇ
ਣਿਏਕਾਏਕਭੂਪਜਾਕੇਰੀਗਾਅਨੇਕਾ
ਗੋਪਾਲਦਾਮੇਵਰਦੀਨਦਇਆਲਾਦੁ
ਖਭੀਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾਸਿਮਾਰਿਸਿ
ਮਾਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾਨਾਨਕਜੀਅਕਾ

੬੨੭
੫੨੧

੬੨੨
੫੨੨

ਇਹੈਅਧਾਰਾ॥੨॥ਉਤਮਾਸਲੇਕਸਾਧਕੇ
ਬਚਨਾ॥ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨਾ॥ਸੁ
ਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰਾ॥ਅਪਿਤਰੈਲੋ
ਕਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲਤ
ਕਾਸੀਗੁ॥ਜਾਕੈਮਾਨਿਲਾਗਾਹਾਰੀਗੁ॥
ਜੈਜੈਸਥਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿ
ਅਨਦਕਰੈਪੁਭੁਗਾਜੈ॥ਪੁਗਾਰੇਗੁਪਾਲ

ਮਹਾਂਤਕੈ ਮਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਕੈ
ਸਾਥੈ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀਆ
ਏ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
॥ ਮਾਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਲੇਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁ
ਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅਲਖ
ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰ

੬੨੩
੫੪੪

੬੨੪

੫੧੫

ਸਨਕਾਹਿਤੇ॥ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰ
 ਭਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਧੀ ਖੈ ਪਹ ਮਾਰੀ॥
 ੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਉ ਸਤਾਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤਾ॥ ਸ
 ਵਧਾਨ ਏਕਾਗਾਰ ਚੀਤਾ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਹਜ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮਾ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ
 ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ
 ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨ ਬਹੁ ਰਿਨ
ਹੋਵੇ ਅਵਨੁ ਜਾਨੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੇ
ਜਨੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇਹ ਪਾਏ ਅਸਾਤਿ ਰਿਪਿ ਨ ਵਨਿ ਪਾ ਬੁ
ਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ਬਿਦਿਅ
ਤੁ ਜੋਗ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਰੇ
ਸਦ ਉਰ ਮਇਸਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮ

੬੨੫
੫੧੦

ਲਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਭਕੈ ਮਾਧਿ ਸਗਲ ਤੇਉ ਦਾ
 ਸਾ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰਤਤੁਕ ਬੈਤਾ ਸਮਦ
 ਰਸੀਏ ਕਾਇ ਸਟੇਤਾ ਇਹ ਫਲਾਤਿ ਸਜ
 ਨਕੈ ਮਾਖਿ ਭਨੇ ਗੁਰਨ ਨਕਨ ਮਬ
 ਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ
 ਸਨਕੋਇ ਸਭ ਸੁਗਾਮ ਹਿਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋ
 ਇ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨ ਮਧੁ ਨਿਬਾਣੀ ਸਿ

ਮਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾ ਸਗਲਮਤਾਤ
ਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮਾਗੋਬਿੰਦੁਗਤਕੈਮਨਬਿ
ਸਾਮਾਕੋਟਿਅਪਾਧਸਾਧਸੀਰੀਮਿਟੈਸੀ
ਤਾਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
ਕਰਮਪੁਰਪਾਏਸਾਧਸਗਦਿਨਨਕਤੇਅ
ਏ॥੭॥ਜਿਸੁਮਾਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ
ਤਿਸੁਜਨਅਵੈਹਾਰਿਪੁਰੁਚੀਤਿਜਨਮਮ

੬੨੭

੫੨੮

ਰਨਤਾਕਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਦੁਲਭਦੇਹਤਤ
 ਕਾਲਓਧਾਰੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਾਕੀਬਾਨੀ॥ ਏਕਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾ
 ਨੀ॥ ਦੁਖਰੋਗਾਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮਾ॥ ਸਾਧਨ
 ਮੁਨਿਰਮਲਤਾਰੇਕਰਮਾ॥ ਸਭਤੇਉਚਤਾਕੀ
 ਸੇਭਾਬਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਇਹਗੁਨਨਾਮੁਸੁਖ
 ਮਨੀ॥ ੮॥ ੨੪॥ ੧॥ " " "

ੴ ਸਾਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ
ਉਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਵਾਰਸ ਲੋਕਾਨਾ ਲਿਸ ਲੋਕ ਭੀ ਮਹ
ਲੇ ਪਾਹਿ ਲੋਕੋ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾ ਜੈ ਕੀ

ਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕਮਃ १ ॥ ਬਲਿ
 ਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਾਇਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰਾ॥
 ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨ
 ਲਾਗੀਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
 ਜੇਸਉਚੀਦਾਉਗਾਵਹਿਸੁਰਜਚੜ੍ਹਾਹਿਹੁਜ
 ਰਾਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਅੰਗੁਰਾਬਿਨੁਘੋ
 ਰਅੰਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁ

ਚੇਤਨੀ ਮਾਨਿ ਅਪਨੇ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ
ਬੁਆੜਾ ਜਿਉ ਸੁੰਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕ ਹੁਨਾਨ ਕਸ ਉਨਾਹਾ ਫ
ਲੀ ਆਹਿ ਫੁਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁ ਕੇਤੀ ਤਨਾਵਿ
ਚਿਸੁ ਆਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਚਿ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿ ਚਿਨਾਉ ਦੁਯੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਅੰਕਾਰਿ ਆਸਣੁ ਬਿਠੋ ਚਾਉ

੬੩੭
੫੪

॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਮਾ ਪਿਤੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵ ਹਿ ਕਰ
 ਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਜਾ ਦੇਈ ਸਭ ਸੈ ਦੇਲੈ ਸਹਿ
 ਜਿੰਦੁ ਕਵਉ ॥ ਕਰਿ ਮਾਸ ਭੁਭਿਠੈ ਚਉ ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਰਿਸ
 ਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅਸ ਚੇ ਮਾਕਾਰੁ
 ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੈ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸ
 ਚੇ ਰਾਮ ਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਖਣੁ ॥ ਸਚੇ ਤੇ

ਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਕ
 ਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ ਸਚੇਤੁਪੁਆਖਾਹਿ
 ਲਖਕਰੋਇ॥ ਸਚੇਸਭਿਤਾਇਸਚੇਸਭਿ
 ਜੋਰਿ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਾਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥
 ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪ॥ ਤਿਸਾਹਾਨਾ
 ਨਕਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸਚੁਜੋਮਾਰਿਜੰਮੇ
 ਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀਵ

੬੩੩

੫੫੫

ਭਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆ
 ਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾ
 ਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਦੇ
 ਮਾਲਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭ
 ਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਨਿਦਾਤਿ॥ ਵਡੀ
 ਵਡਿਆਈਜਾਆਪੋਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਰਨ
 ਕਥਨੀਜਾਇ॥ ਕੀਤਾਕਰਦਾਸਰਬਰਜਾ

ਇ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ
ਕੀ ਹੈ ਕੋ ਠਣੀ ਸਚੈ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕ
ਨਾਹੁ ਕਾ ਮਿਸ ਮਾਇਲੁ ਏ ਇਕ ਨਾਹੁ ਕਾ ਮੇ
ਕਰੈ ਵਿਵਾਸੁ ॥ ਇਕ ਨਾਹੁ ਭਾਣੈ ਕਾ ਢਿਲੁ ਏ ਇ
ਕ ਨਾਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏਵ ਭਿਅ
ਖਿਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਸੈ ਆਲੇ ਗਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਲੀ ਮੇਜਾ ਕਉ ਮਾ

੬੩੫
੫੨੦

ਪਿਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉ ਪਾਇ ਕੇ ਲਿਖਿ ਨਾ
 ਵੇਹਰ ਮਬਹਾਲਿ ॥ ਚਿਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸ
 ਚਿਨਿ ਬਡੈ ਚੁਟਿ ਵੈਖ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿ
 ॥ ਬਾਉਨ ਪਾਇ ਨਿਕੂੜਿ ਮਾਰ ਮੁਹਕ
 ਲੇ ਦੇ ਜਾ ਕਿਚਾਲਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇਰ ਤੇ ਸੇ
 ਜੀ ਟਿਗਾਏ ਹਾਰਿ ਗਾਏ ਸੇ ਠਗਾਣ ਵਾਲਿ

ਮਾ॥ ਲਿਖਿਨਾਵੇਧਰਮੁ ਬਹਾ ਲਿਖਮਾ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨ
ਦਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿ
ਸਮਾਦੁ ਭੇਦਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਗੋ ਵਿਰਹਿ ਜੰਤਾ ॥ ਵਿ
ਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਲੀ ॥ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਮਗਨੀ ਖੰਡਹਿ ਵਿਗਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾ

੬੩੭

੫੨੮

ਦੁਪਰਭੀ ਵਿਸਮਾ ਦੁਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ
 ਸਾ ਦੁਲਗਾਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁਸੀਜੇ
 ਗੁ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਵਿਜੇਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਭੁਖ
 ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਸਿਫਾਤਿ ਵਿ
 ਸਮਾ ਦੁ ਸਾਲਾਹਾ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਉਸੁਰੁ ਵਿਸ
 ਮਾ ਦੁ ਰਾਹਾ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਨੇਨੈ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਦੁ
 ਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾ ਦੁ ਦੇਖੇ ਹਾਜਰਾ ਹਸੁਰੀ ॥ ਵੇ

ਖਿਵਿਡਾਨਗਹਿਅਵਿਸਮਾਦਾ। ਨਾਨਕ
ਬੁਝਲੁਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰ
ਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਅੰਕੁਰਤਿਭਉ
ਸੁਖਸਾਰਾਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀ
ਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰਾਕੁਦਰਤਿਵੇ
ਦਪੁਰਾਨਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾ
ਰਾਕੁਦਰਤਿਖਾਨਾਪੀਨਾਪੈਨਨਕੁਦਰਤਿ

੬੩੮

੫੨੧

੬੪੦

੫੨

ਸਰਬਪਿਆਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸਿ
ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨਾ ਕੁਦਰਤਿ
ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾ
ਨੁਆਭਿਮਾਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈ
ਸੀਤੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਨੁ ਸਭ ਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਰ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪ
ਕਾਨਾਨ ਕਪੂਕ ਮੇਅ ਦਰਿ ਵੇਖੇ ਵਰਤੈ ਤੇਰੇ

ਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋ
ਗਿਕੇਹੋਇਭਸਾਮਾਭਿਭਉਰਸਿਧਾਇਆ
ਅਵਭਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਾਲਿਸੰਗਲਿਪ
ਤਿਚਲਾਇਆਅਰੀਕਰਲੀਕੀਗਤਿਵ
ਚੀਅੰਬਹਿਲੇਖਾਕਾਰਿਸਮਸ੍ਰਾਇਆ
ਥਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਇਸੁਦੀਅੰ
ਕਿਅਮਾਭੁਆਇਆਅਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁ

੬੪੭
੪੧੧

ਗਾਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ 'ਭੈ
 ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ਭੈ ਵਿਚਿ
 ਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗ
 ਨਿਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ
 ਭਾਗ ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰਭਾਰਿ ਭੈ
 ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰਾ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੁ
 ਰਸੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕਰੜੀ ਚਲਤਨ

ਅੰਤ੍ਰਿ ਭੈਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰਨਾ ਬਾਭੈ
ਵਿਚਿ ਆਰੁ ਦੇ ਮਾਕਾਸਾ ਭੈਵਿਚਿ ਜੋਧ
ਮਹਾ ਬਲ ਸੁਰਾ ਭੈਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵ
ਹਿ ਪੁਰਾ ਸੰਗਾ ਲਿਖਾ ਭਉ ਲਿਖਿ ਆਸਿ
ਰਿਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖ
ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕ
ਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇ ਤੇਰਾ ਮਰਵਾਲਾ ਕੇਤੀ ਆਕੀ

੬੪੩
੫੨੨

੦

੫੪੪
੭੫੫

ਨਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦਬੀਚਾਰਾ ਕੇਤੇ ਨ
ਚਾਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਹਿ ਮੁਹਿਤੁ ਰਹਿਤਾ ਲਾ
ਬਜਾਰੀ ਬਜਾਰ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾ
ਜਾਰਾ ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ
ਆਲਪਤਾਲਾ ਲਖਟਾਰਿਕਾ ਆਕੇ ਮੁਦ੍ਰੇ
ਲਖਟਾਰਿਕਾ ਆਕੇ ਹਾਰਾ ਜੇਤੁਤਨਿ ਪਾਈ
ਆਹਿਨ ਨਕਾਸੇ ਤਨਹੋ ਵਹਿਛਾਰਾ ਗਿਅ

ਨਨਗਲੀਦੂਢੀਅੇਕਬਨਾਕਰਝਾਸਾਰੁ
ਕਰਮਿਮਲੇਤਾਪਈਅੇਹੋਗਾਹੇਕਮਤਿ
ਹੁਕਮੁਦੁਆਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿ
ਕਰਾਹਿਜੇਆਪਦੀਤਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰ
ਮਿਅਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਦਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਜੇਦਰੁਦਾਤਾਕੋਨਪੀਸਤਿਸੁਦਿ

੬੪੫
੫੨੦

ਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜੀਨਿ ਵਿਚਹੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇਆ ਜੀਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਅੰ
 ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜੀ
 ਅਸਰੇ ਗੋਪੀ ਆਪ ਹਰਕੰਨ ਗੋਪਾਲਾ
 ਗਾਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰ
 ਜ ਅਉਤਾਰਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ

ਵਰਤਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਨਨਕ ਸੁਸੈ
 ਗੀਅਨਾ ਵਿਹੁ ਲੀਖਾ ਇਗਾਇਆ ਜਮ
 ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨ ਚਨਿ
 ਗਾਰਾ ਪੈਰ ਹਲਾਇ ਨਿਫੇਰ ਨਿਸਿਰਾ ਓਡਿ
 ਓਡਿ ਰਾਵਾ ਬਾਟੈ ਪਾਇਾ ਵੇਖੇ ਲੋਕ ਹਸੈ ਪਾ
 ਰਿਜਾਇਾ ਰੇਵੀਆ ਕਾਰਾਇ ਪੁਰਾਹਿਤਾਲ
 ॥ ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਪਰਤੀਨਾ ਲਿਗਾ ਗਾਵਨਿ

ਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨਾਗਾਵਨਿਸੀਤਰ
 ਜੇਰਾਮਾਨਿਰਬੁਓਨਿਰੀਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ
 ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਾਲਜਹਾਨੁਸੇਵਕਸੇਵ
 ਹਿਕਰਾਮਚੜ੍ਹਾਉਭਿਨੀਰੀਦਿਜਿਨਾਮਾਨਿ
 ਚਾਉਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿਨਦ
 ਰੀਕਰਾਮਲਪਾਏਪਾਰਿਕੇਲੂਚਰਖਰ
 ਕੀਚਲੁਬਾਲਵਰੇਲੇਬਹੁਤਮਨਤਾਲਾ

ਦੁਮਾਧਾਣੀਆਮਨਗਾਹਾ ॥ ਪਿਥੀਭਉਵੀ
ਆਲੈਨਿਨਸਾਹਾ ॥ ਸੁਮੇਚਾਵਿਭੁਵਾਈਅ
ਹਿਜੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਾਣਤਨਅਤਿ
॥ ਬੀਧਨਬੀਧਿਭਵਾਏਸੋਇਆ ॥ ਪਾਇਅੰ
ਕਿਰਾਤਨਚੈਸਭੁਕੋਇਆ ॥ ਨਚਿਨਚਿਹ
ਸਾਹਿਚਲਾਹਿਸੇਰੋਇਆ ॥ ਉਡਿਨਜਾਈਸਿਧ
ਨਹੋਇਆ ॥ ਨਚਲੁਕਦਲੁਮਨਕਾਚਾਉ ॥

੬੪੯
੫੯੯

੬੪੦
੫੦.

ਨਨਕਸਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਮਨਿਭਉਤਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈ
ਨਾਇਲਾਇਅੰਨਰਕਿਨਜਾਈਅੰ॥ ਜੀ
ਉਪਿਭਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਾਵਾ
ਈਅੰ॥ ਜੇਲੋਝਾਹਿਚੰਗਾਮਾਪਣਾਕ
ਰਿਪੁਨਿਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਅੰ॥ ਜੇਜਰਵਦ
ਪਰਹਰੈਜਰਵੈਸਕਰੇਦੀਅਈਅੰ॥ ਕੇਰ

ਹੈ ਨਭਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲਕੁ ਮ: ੧
"ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫ ਤਿਸਰੀ ਅੰਤਿ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਕਰਾਹੇ ਬੀਚਾਰੁ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜੇ ਪਵ
ਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰ
ਦੂਸਲਾ ਹੀ ਸਲਾਹ ਨਿਦਰ ਸਨਿ ਰੂਪ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅ
ਗਰਵ ਸੁਖ ਪਕਾਰੁ ॥ ਜੇਰੀ ਸੁਨਿਯੋ ਅਵਨਿ

੬੫੧
੫੦।

ਜੇਤੇ ਅਲਖਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਰਾ ਸੁਖ ਮਸੂ
 ਰਤਿਨਾ ਮੁਨਿਰੀ ਜਨੁ ਕਾਇਆ ਕਾ ਮਾਕਾ
 ਰਾ ਸਤੀਆ ਮਾਨਿ ਸੰਤੋਖ ਉਪ ਜੈ ਦੇਵੇ ਕੈ
 ਚਾਰਿਾ ਦੇਵੇ ਮੰਗਾ ਹਿਸਹ ਸਾਗੁਣਾ ਸੇਭ ਕ
 ਰੇ ਸੀ ਸਾਗੁ ਚੇਰਾ ਜਾਗਤੈ ਕੁਛਿ ਆਰਾਖ
 ਰਾ ਥਾਵੇ ਕਾਰਾ ਇਕਿ ਹੋਵਾ ਥਾਇ ਚਲਾਇ
 ਮੇਥਾ ਉਤਿਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਰਾ ਜਾਲਿ

ਬਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਮਾਕਾਰਾਮਾ
ਕਾਰਾ। ਚਿਇਜਿਅਾਖਾਹਿਸੁਭੁਹੈਜਾਦਹਿ
ਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰਾ। ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖ
ਸਾਲਾਹਦੁਸਚੁਨਾਮੁਆਪਾਰਾ। ਸਦਾ
ਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੀਤਿ
ਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਮਾਰਾ॥

੬੫੩

੫੦੭

ਪਾਇਓ ਭਾਗਾਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕ
 ਰਾ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੇ ਵੈਬ ਪੁਕੀ ਝਾੜਿ ਝਾੜਿ
 ਪਵਾਰੀ ਅਗਾਰਾ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾ
 ਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਵੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪ
 ਚਿਤੀ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਚਿ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿ ਚਿਨੁ ਕਾਰਿ

ਰਿਪਰਗਾਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁ
 ਰਾਮਾਇਲਮੇਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚੁ
 ਮੇਹੁਬੁਕਾਇਆਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈ
 ਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਜਗਜੀ
 ਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
 ੧ ॥ ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿ
 ਗਾਇਆਹਉਵਿਚਿਜੀਮਾਮਾਹਉਵਿ

੬੫੬
੫੦੫

ਚਿਮੁਆਹੁਉਵਿਚਿਤਾਹੁਉਵਿਚਿ
ਲਾਇਆਹੁਉਵਿਚਿਖਦਿਆਹੁਉਵਿ
ਚਿਗਾਇਆਹੁਉਵਿਚਿਸਾਚਿਆਰਕੁ
ਇਆਰੁਹੁਉਵਿਚਿਪਾਪੁਨਿਵੀਚਾਰੁ
ਹੁਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰੁ
ਹੁਉਵਿਚਿਹਮੈਹੁਉਵਿਚਿਰੋਵੈਹੁਉਵਿ
ਚਿਭਰੀਅੰਹੁਉਵਿਚਿਧੋਵੈਹੁਉਵਿਚਿ

ਜਾਤੀ ਜੇਨ ਸੀ ਖੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹ
ਉ ਵਿਚਿ ਸਿਅਾਨਾ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾ
ਰਨ ਜਾਨਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿ
ਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੇਕਰਿ ਕਾਰਿ ਜੰਤੁ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਹਉ ਮੇ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰਿ ਸੁਝੈ ॥ ਰਿ
ਆਨਾ ਵਿਹੁਲਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥ ਨਨਕਹ
ਕਮੀ ਲਿਖੀ ਅੰ ਲੇਖਾ ॥ ਜੇ ਹਾਵੇ ਖਾਹਿ ਤੇ ਹਾ

੬੫੭
੫੦੮

੬੫੮
੪੦੧

ਵੇਖੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੨

॥ਹਉਮੇਏਹਾ

ਜਾਤਿਹੈਹਉਮੇਕਰਮਕਮਾਹਾ॥ਹਉਮੇਏ

ਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਾ॥ਹਉ

ਮੇਕਿਬਹੁਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਾਮਾਇਹਜਾ

ਇ॥ਹਉਮੇਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਮੇਕਿਗਤਿ

ਫਿਰਾਹੈ॥ਹਉਮੇਦੀਰਘਰੋਗਾਹੈਦਾਰੂ

ਭੀਇਸਮਾਹੈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਲੀ

ਭਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਸੁਣਹੁਜਨਹੁ॥ ਏਭੁਸੰਜਾਮਿਦੁਖਜਾਹੀ॥
ਕਾਪਉਡੀ॥ ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਏਂ
ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਧਿਆ॥ ਏਆ॥ ਚਿਨੀਮ
ਦੈਪੇਰੁਨਗਖਿਚਿਕਾਰਿ॥ ਸੁਕਿਤਪਰਮਕ
ਮਾਇਆ॥ ਚਿਨੀਤੁਨੀਆ॥ ਤੇਰੇਬੰਧਨ
ਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋਡਾਖਾਇਆ॥ ਭੁੰਬਖਸੀਸੀ

੬੫੮
੪੦੯

੬੬੦
੫੫.

ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਵਾਇ
ਆਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋ
ਕੁਮ: ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ
ਦਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂ ਹਾਵੀ ਪਾਣੀਆਂ ਮੰਡਲਾਂ
ਗੰਢਾਂ ਵਰਤਾਂ ਹਾਅ ਅੰਡਾਂ ਜਜੇਰ ਜਓਤ ਭੁਜਾ
ਖਾਣੀ ਸੇਤ ਜਾਂਹਾ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ
ਸਰਾਮੇ ਰਾਜੀਤਾਂ ਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਉ

ਪਾਇਕੋਸਮਲੇਸਭਨਾਹਾਜਿਨਿਕਰਤੰਕ
 ਰਣਕੀਆਚੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹੈਸੇਕਰ
 ਤਾਚੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗਾਤਿ
 ਸੁਜੇਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁ
 ਅਭਗਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਇਨੁਕਿਆਰਿ
 ਕਾਕਿਆਤਗਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਲੁਖ
 ਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲੁਖਪੁਨਿਪਰ

੬੬੧

੫੫੧

ਵਾਹੁ ਲਖਤਪਤਿ ਪਰਿਤੀਰ ਬਾਸਹ ਜ
 ਜੇਗ ਬੇਬਾਹੁ ਲਖ ਸੁਰਤ ਦਸੰਗ ਰਾਮ
 ਰਦਮ ਹੇਛੁਰਾਹਿ ਪਰਾਣੁ ਲਖ ਸੁਰਤੀ
 ਲਖ ਗਿਆਨਾਇਆ ਨਪੜੀਆ ਹੇਪਾਠ
 ਪਰਾਣਾ ਜੀਨਿਕ ਰਤੇ ਕਰਦਾ ਕੀਆਇ
 ਪਿਆਮਾ ਵਦ ਜਾਹੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀਮ
 ਬਿਆਕਰ ਸੁਸਚਾਨੀ ਸਾਹੁ ॥੨॥ ਪ

ਉਵੀ॥ ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿ
 ਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤੇ ਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ
 ॥ ਸਾਡਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਸੁ
 ਰਖੁ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ ਦਿਚਿ ਵੁਨੀ ਮਾਕਾ ਹੋਆਇਆ

੬੬੩
 ੫੫੫

੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਗਡੀ
 ਲਦੀਆਹਿ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਭੁਰੀਆਹਿ ਸਾਥਾ ॥
 ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਣੀ ਮੇ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਗ
 ਡੀਆਹਿ ਖਾਤਾ ॥ ਪੜੀਆਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬ
 ਰਸ ਪੜੀਆਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸਾ ॥ ਪੜੀ ਮੇ ਜੇਤੀ
 ਆਰਜਾ ਪੜੀਆਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇ
 ਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਹਉ ਮੇ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁਖਾ ॥

੧੦੧ ਮਃ ੧ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ
ਤੇਤਾ ਕਾਇਆ ਬਹੁਤੀਰ ਬਭਾਇਆ ਤੇਤ
ਲਾਇਆ ਬਹੁਭੇਖ ਕੀਆ ਵੇਹੀ ਦੁਖਦੀ
ਆ ਸਹੁ ਵੇਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਅੰ
ਨੁਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ਬਹੁ
ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ਬੁਸਤ
ਨ ਪਾਹਿਰੈਆ ਹੀਨਿ ਸਿਕਹਰੈ ਸੋਨਿਵੇ

੬੬੪
੫੫੦

ਗੁਰਾਕਿਉਜਾਰੀਗੁਰਬਿਨੁਸੁਤਾ॥ਪੜਾ
ਉਪੇਤਾਲਾਅਪਵਾਕੀਆਕਮਾਲਾ॥
ਅਲਮਲਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥
ਮਰਖਅਧੋਪਾਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਨੁਨਾਵੈ
ਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮ
ਨੀਮਸਾਲੀ॥ਅਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾ
ਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਟੈਸੋਸੁਖਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਦਾਰਿਕਰੇਸੋਪਾ
 ਏ॥ ਆਸਮਦਿਸੇਤੋਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੇਸ
 ਬਾਦਿਜਲਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੋਰੇ
 ਮਾਨਿਭਾਵਦੇਹਾਰਿਸੋਹਾਨਿਕੀਗਤਿਗਾਵ
 ਦੋ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੇਅਨ
 ਲਹਨੀਧਾਵਦੋ॥ ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਅੰ
 ਪਣਾਅਣਹੋਦਾਅਪੁਗਵਾਇਦੋ॥ ਹਉਚਾ

੬੬੭
 ੫੫੬

੬੬੮
੫੫੧

ਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰੇਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾ
ਇਦੇ॥ ਤਿਨਮੰਗਾਜੀਤੁਬੈ॥ ਪਿਆਇਦੇ॥
੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੧ ॥ ਕੁਤੁਰਾਜਾ

ਕੁਤੁਪਰਜਾਕੁਤੁਸਭਸੰਸਾਰਾ॥ ਕੁਤੁਮੰ
ਰੁਪਕੁਤੁਮਾਣੀਕੁਤੁਬੈਸਦਹਾਰਾ॥ ਕੁਤੁ
ਸਾਇਨਕੁਤੁਰੁਪਾਕੁਤੁਪੈਨਦਹਾਰਾ॥ ਕੁਤੁ
ਕਾਇਆਕੁਤੁਕਪਕੁਤੁਰੁਪਾਪਾਰਾ॥ ਕੁ

ਤੁਮੀਆਕੁਤੁਬੀਬੀਖਾਪਿਹੋਏਖਾਰਾ
 ਕਾਤੈਕੁਤੈਨੇਪੁਲਗਾਵਿਸਾਰਿਆਕਰਤਾ
 ਰਾਕਿਸੁਨਲਕੀਚੈਦੇਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚ
 ਲਦਹਾਰਾਕੁਤੁਮਿਠਾਕੁਤੁਮਾਖਿਤਿਕੁਤੁ
 ਕੋਬੇਪੁਰਾਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਪੁਬਾਤੁ
 ਕੁਤੁਕੁਤੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ਸਚੁਤਾਪਰਜਾ
 ਣੀਮੇਜਾਰਿਦੇਸਚਾਹੋਇਆਕੁਤੁਕੀਮਲੁ

੬੬੬
 ੫੫੧

੬੭੦
੫੬੦

ਉਤਰੇ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾਏ। ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰੁਜ
ਣੀ ਮੇਜਾ ਸਾਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ। ਨਾਉ ਸੁਣਿ
ਮਨ ਰਹਸੀ ਮੇਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ। ਸ
ਚੁ ਤਾਪੁ ਰੁਜਾਣੀ ਮੇਜਾ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀ
ਉ। ਧਰਾਤੀ ਕਾਇਆ ਸਾਧਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਇਕ ਰਤਾ ਬੀਉ। ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰੁਜਾਣੀ
ਮੇਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ। ਦਾਇਆ ਜਾਣੈ

ਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁਨਿਦਾਨੁਕਰੋਇ। ਸਚੁ
ਤਾਪੁਰਜਾਣੀਮੇਜਾਅਤਮਤੀਗਬਿਕਰੇ
ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੂਨੇਪਾਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਚੁਸਤਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾ
ਪਕਚੈਧੋਇ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿ
ਨਿਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
ਦਾਨੁਮਾਹੀਗਤਲੀਖਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤ

੬੭੭
੫੬੧

੬੦੨
੫੬੨

ਕਿਲਾਈਐ ॥ ਕੁੜਾਲਾਲਚੁਫਰੀਐਹੋਇ
ਇਕਮਨਿਅਲਖੁਪਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁਤੇਵੇ
ਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ
ਹੋਵੈ ॥ ਗਬਿਲਾਖਿਅਭਾਧੁਇਤਿਨਾ
ਦੀਪਾਈਐ ॥ ਮਾਭਿਬੋਝੀਸੇਵਗਾਟਾਈਐ
॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ॥ ॥ ਸਚਿਕਾਲੁ
ਕੁੜਵਗਤਿਅਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲਾ ॥

ਬੀਉਬੀਜੇ ਪਾਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬਾਕਿ ਉਉ
ਗਵੇ ਦਾ ਲਿਯਾ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤਉ ਗਵੇ ਕੁਤੀ
ਹੁਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰ ਕੋ
ਰੰਗੁ ਗਾਨ ਸੋਇ ॥ ਭੋਵਿ ਚਿਤੁ ਬਿਚੜਾਈ
ਐਸਰਾ ਮਾਪੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤੀ ਜੇ ਰਖੇ ਕੁੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
॥ ਲਲਾ ਪਾਪੁ ਦਇਰਾ ਜਾਮਹਤਾ ਕੁੜੈ ਹੋਆ

੬੭੩

੫੬੫

ਸਿਕਦਾਗੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਾਇਪੁ ਛੀਮੇਬ
 ਹਿਬਾਹਿਕਰੇਬੀਚਾਗੁ ॥ ਅਪੀਰਯਾਤਿਗਿ
 ਆਨਾਇਪੁਦੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਗੁ ॥ ਗਿ
 ਆਨੀਨਚਾਹਿਵਾਜੇਵਾਵਾਹਿਭੂਪਕਗਹਿ
 ਸੀਗਾਗੁ ॥ ਉਚੇਕੁਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਾਹਿਜੇ
 ਧਾਂਕਵੀਚਾਗੁ ॥ ਮੁਰਖਪੀਡਿਤਾਹਿਕਮ
 ਭਿਉਜਾਤਿਸੀਜੇਕਗਹਿਪਿਆਗੁ ॥ ਧਰਮੀ

ਧਰਮਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਸਗਿਹਿਸੋਖਦੁ
 ਆਗੁ॥ ਸਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਾਤਿਨਜਾਲੁ
 ਹਿਛਡਿਬਹਾਹਿਪਰਬਾਗੁ॥ ਸਤਕੋਪੁ
 ਰਾਮਾਪੋਹੋਵੈਪਾਇਨਕੋਈਅਖੈ॥ ਪਾਤਿ
 ਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਅੰਤਨਾਨਕਤੋਲਿ
 ਅਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀਸੁਵਜ
 ਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਈਸੋਇ॥ ਸਤਨੀਛਾ

੬੭੫

੫੬੦

ਲਾਮਾਹੀਆਕਰਤਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਅਰੀ
 ਜਾਤਿਨਜੇਰੁਹੈਅਰੀਜੀਉਨਵੇ॥ ਜੇਨਕੀ
 ਲੇਖੇਪਾਤਿਪਵੈਚੰਗੋਸੇਈਕੋਇ॥ ੩॥੫੫
 ਉੜੀ॥ ॥ ਧਾਰੰਕਰਮਾਜੇਨਾਕਉਤੁਧਾਪਾਇ
 ਅਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਅਇਆ॥ ਏਨਾ
 ਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧਵੇਕੀਜਗ
 ਤੁਧੁਪਾਇਆ॥ ਇਕਨਾਨੇਤੁਮੋਲਿਲੈਹਿ

ਇਕਿਆਪਹੁਤੁਪੁਤੁਆਇਆਗੁਰਕਿ
 ਰਪਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਪੁਆਪੁਬੁਝਾ
 ਇਆਸਹਜੇਹੀਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥
 ॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ॥ਦੁਖਦਾਭੁਸੁਖ
 ਰੇਗੁਭਾਇਆਜਾਸੁਖਤਾਮਿਨਹੋਈ॥
 ਤੁੰਕਰਤਾਕਰਣਮੇਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨ
 ਹੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਾਤਿਵਸਿਅੰ०

੬੭੭
 ੫੬੬

੬੭੮
੫੬੫

॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
ਜਾਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿ ਮਾਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ
ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਸਿਫਾ ਤਿਸੁ ਮਾਇਓ ਭਿਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਸੋ ਪ
ਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰ ਤੇ ਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਦਾ ਸੇ ਕਾਰਿ ਰਹਿਆ ॥
੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬ

ਦੀਬੇਦਸਬਦੀਬਾਹਮਲਹਾ। ਖਡੀਸਬ
ਦੀਸੂਰਸਬਦੀਸੂਵਸਬਦੀਪ੍ਰਾਕਿਤਹਾ। ਸ
ਰਬਸਬਦੀਏਕਸਬਦੀਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ।
ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈ। ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੀਸਰਬਦੇਵਾਦੇ
ਵਦੇਵਾਤਾਮਾਤਾਮਾ। ਅਤਮਾਬਾਸਦੇਵਸਿ
ਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ। ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈ

੬੭੮
੫੮੧

ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧

॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭ ਨ
ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪਾਇਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨੁ ਹਰਗੁਰ ਤਚਿ ਮੀਸਾਧੁ
ਨ ਮਾਰੀ ਐ ॥ ਜੇਹਾ ਪਾਲੈ ਪਾਲਣਾ ਤੇਵੈ
ਹੋਨੁ ਉਪਚਾਰੀ ਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੋਈ

ਮੇਜਿਤੁਦਰਗਾਹਗਾਇਆਹਾਰੀਮੇ॥੫
ਵਿਅਮਅਤੇਓਮੀਆਵੀਚਰੁਅਗੋਵੀਚਾ
ਰੀਮੇ॥ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੋਮਾਰੀਮੇ॥੧੨
॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ॥ਨਾਨਕਸੇਰੁਸਰੀਰ
ਕਾਇਕਰਥਾਇਕਰਥਵਹਾਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇ
ਰਿਵਟਾਈਆਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ
॥ਸਤੁਜੁਗਿਰਥਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅ

੬੮੧
੫੧੧

੬੮੩
੫੧੪

ਗੀਰਬਵਾਹੁ॥ ਤੇਤੈਰਬੁਜਤੈਕਾਜੋਰਅਗੈ
ਰਬਵਾਹੁ॥ ਦੁਆਪੁ॥ ਰਿਰਬੁਤਪੇਕਾਸਤ
ਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਰਬੁਅਗ
ਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧
॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰਸੁਆਮੀਸਾਚਿਮਹਿ
ਆਛੈਸਾਚਿਰਹੈ॥ ਸਭਕੋਸਾਚਿਸਮਾਣੈ॥
ਰਿਗੁਕਹੈਗਹੈਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਰਾਮ

ਨਾਮ ਦੇਵਾ ਮਾਹਿ ਸੁਰਗੁ ॥ ਨਾਇਲਾਇ ਮੇਪਰ
ਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਉਮੇਖ ਤਿਰੁਪਾਹਿ
॥ ਜੁਜਾ ਮਾਹਿ ਜੇਰ ਛਲੀ ਚੰਦਾਵ ਲਿਕਨ
ਕਿਸਨ ਜਾਦੁ ਭਾਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤ ਰੋ
ਪੀਲੇ ਆਇਆ ਬੰਦਾ ਬਨ ਮਾਹਿ ਰੀਗੁ ਕੀ
ਆ ॥ ਕਾਇਲ ਮਾਹਿ ਬੇਦ ਅਬਰ ਬਦੁ ਆ
ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬ

੬੬੩

੫੫

੬੮੪

੫੧੫

ਸਤਲੇਕਪੜੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅ
ਮਲੁਕੀਆ॥ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਾਚਿਆਗ॥
ਪੜਾਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ ਤੁ
ਉਤਗਾਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨ
ਕਮੇਖਤਰਪਾਏ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਾਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤਮਿਲਿਅੰ
ਖਸਮੁਸਮਾਇਆ॥ ਜੀਨਿਕਾਰੇ

ਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨੁਅਜਿਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇ
ਤੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ।ਖਸਮੁਛੋਡਿਛੁ
ਜੇਲਗੋਰੁਬੇਸੇਵਲਜਾਰਿਆ।ਸਤਿਗੁ
ਰੁਹੈਬੇਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰੇਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ१ ॥ਸਿੰਮਲਗੁਖਸਰਾਇ
ਰਾਮਾਤੀਦੀਰਪਮਾਤਿਮੁਚਾ।ਚਾਇਜਿਅੰ

੬੮੫

੫੧੦

ਵਹਿਅਸਕਰਜਾਹਿ ਨੀਰਾਸੇਕਿਤਾ॥ ਫ
 ਲਾਫਿਕੇਵੁਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨਅਵਹਿਪ
 ਤਾ॥ ਮਿਠਤਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਲਚੀਗਿਅਈ
 ਆਤਤਾ॥ ਸਤੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉ
 ਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ ਧਾਰਿਤਾਰਾਸੁਤੋਲੀਅੰਨਿਵੈ
 ਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ ਆਪਰਾਧੀਦੁਲਾਨਿਵੈ
 ਜੋਹੀਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ ਸੀਸਨਿਵਾਇਮੇ

ਕਿਆਈ ਅੰਮੇ ਜਾਰਿ ਦੇ ਕੁ ਸੁਧੇ ਜਾਹਿ॥ ੧

॥ ਮੁ: ੧ ॥ ਪਾਇਤੁ ਸਤ ਕੀਧੀਆ ਬਾ

ਦੀ ਸਿਲਪੁ ਜਸਿ ਬਗਲ ਸਮਾਈ॥ ਮੁ

ਖਿਤੂ ਠਾਥਿ ਭੂਖਣ ਸਾਰੀ॥ ਤੈ ਪਾਲਤਿ ਹਾ

ਲਾ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਗਾਲਿ ਮਾਲਾ ਤੈਲ ਕੁਲਿਲ

ਦੀ ਦੁਇਧੋਤੀ ਬਸਤ ਕੁਪਾਟੀ॥ ਜੇ ਜਾਣਿ ਸਿ

ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਮੀ॥ ਸਾਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉਕ

ਰਮੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਪਿਆਵੈ॥
 ਵਿਦੁਸਤਿ ਗੁਰਵਾਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਕਪਤੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਦਾ ਛਾਡਿ ਦੁਨੀ
 ਮਾਮਦਿ ਰਿਜਾਵਣਾ॥ ਮਦਿ ਚੰਗਾ ਮਾਪ
 ਣਾ ਮਾਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ
 ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੀ ਜਾਵਣਾ॥
 ਨਿਗਾਹੇ ਜਾ ਕੇ ਚਾਲਿ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸੇਖਰਾ

ਡਰਾਵਣਾ ਕਾਰਿਅਉਗਦਪਛਿਤਾਵਣ

॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ॥

॥ਦਾਇਆ

੦੬੮੬
੫੧੧

ਕਪਾਹਸੀਤੋਖਸੁਤੁਜਤੁਰੀਢੀਸਤੁਵਟਾ

ਏਹਜਨੇਉਜੀਅਕਾਹਈਤਾਪਾਭੋਪਤਾ

ਨਾਇਹਤੁਟੈਨਾਮਲੁਲਰੀਨਾਇਹਜਲੈ

ਨਜਾਇਯੰਨਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿ

ਚਲੈਪਾਇਚਉਕਾਣਿਮੁਲਅਣਾਇਆ

੬੯੦

੫੧

ਬਾਹਿਚਉਕੇਪਾਇਆਸਿਖਾਕੀਨਿਚੜ
ਈਆਗੁਰੁਬਾਹਮਲੁਥਿਆਓਹੁਮੁ
ਆਓਹੁਤਾਇਆਵੇਤਗਾਗਾਇਆ
॥੧॥੫:੧॥ ਲਖਚੇਰੀਆਲਖਜਾਰੀ
ਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿਲਾ ਲਖ
ਠਗੀਆਪਾਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨੁਸੁ
ਜੀਅਨਾਲਿਲਾ ਤਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਾ

ਮਲੁਵਟੇਆਇ। ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿਨਿਖਾ
ਇਆਸਭੁਕੋਆਖੋਪਾਇ। ਹੋਇਪੁਰਾ
ਦਾਸੁਦੀਅੰਭੀ। ਫਿਰਿਪਾਈਅੰਭੋਹੁ। ਨਾ
ਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈ ਜੇਤਾਰਿਹੋਵੇਜੇਗੁ। ॥ ੨
ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਅੰਪਾਤਿਉਪਜੈਸਾ
ਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤੁ। ਦਰਗਾਹਅੰਦਾਰਿਪਾ
ਈਅੰਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੁਤੁ। ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧

੬੯੧

੫੧।

੬੬੨
੫੧੨

ਤਗੁਨਇਵੀਤਗੁਨਨਾਰੀ। ਭਲਕੇਬੁਕ
ਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ। ਤਗੁਨਪੋਰੀਤਗੁਨਹਥੀ
। ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ। ਵੇਤਰਾ
ਆਪੋਵਤੈ। ਵਟਧਾਰੋਅਵਰਾਪਤੈ। ਲੇ
ਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ। ਕਾਢਿਕਾਗਲਦਸੈ
ਗਹੁ। ਸੁਾਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹਾਵਿਗਾਣੁ।
ਮਾਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ। ੪॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਤਾ
ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇ ਸੀ। ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਜਿਸਨੇ ਹੁਕਮ ਮਨਾਇ ਸੀ। ਹੁਕਮਿ ਮਾਨਿ
ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ਤਾਖਸਮੇ ਕਾਮਹਲੁ ਪਾਇ
ਸੀ। ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਮਨ ਹੁਚਿ ਦਿ
ਆਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ। ਤਾਦਰਗਾ ਹਪੇਧਾ
ਜਾਇ ਸੀ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

੬੬੩
੫੧੨

੬੯੪
੫੧੮

ਗਉਬਿਰਾਹਮਲਕਉਕਰੁਲਾਵੇਹੁਗੋਬ
ਰਿਤਰਦਨਜਾਈਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮ
ਲੀਧਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈਅਤਿਰਿਪੁਜਾਪ
ਕਾਹਿਕਤੇਬਾਸੀਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈਛੋਭੀ
ਲੇਪਾਖਡਾਨਾਇਲਾਇਅੰਜਾਹਿਤਰੰਦਾ
॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਮਾਣਸਖਾਦੇਕਗਹਿ
ਨਿਵਾਜਾਫੁਰੀਵਗਾਇਨਤਿਨਿਗਲਿ

ਤਾਗਾ। ਤਿਨ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮ ਲੁਪਤਿ ਨਾ
ਦਾ। ਉਨਾ ਤਿਨ ਆਵਾਹਿ ਚਈ ਸਾਦਾ। ਕੂੜੀ ਰਾ
ਸਿਕੁੜਾਵਾ ਪਾਰਾ। ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਕਰਾਹਿ ਅ
ਹਾਰਾ। ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢੁਰਾ। ਨਾਨ
ਕ ਕੂੜੀ ਰਾਹਿ ਅਭਰ ਪਾਰਾ। ਮਥੈ ਰਿਕਾਤੇ
ਇਧੋ ਤੀਕ ਖਾਈ। ਹਾਥ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸ
ਈ। ਨੀਲ ਵਸਤ ਪਾਹਿ ਰਿਹੋ ਵਾਹਿ ਪਰਵਾ

੬੯੫
੫੯੦

੬੯੬
੫੧੫

ਲੁਮਲੇਛਧਨੁਲੇਪੁਜਾਹਿਪੁਰਾਣੁਮ
ਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾਚਉਕੇਉ
ਪਾਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾ
ਗਉਪਾਰਿਆਇਬੈਠੇਕਾਕਿਆਗਮਤੁ
ਭਿਟੈਵੇਮਤਾਭਿਟੈਇਹੁਅਨਿਅਸਾਬਾਫੇ
ਟੈਤਨੁਫਿਟੈਫੇਕੇਕਰੇਨਮਨਿਜੁਠੈਚੁ
ਲੀਭਰੇਨਿਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਇਆਈਅੰ

ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਮੇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਚਿਤੈਅੰਦਾਰਿਸਭੁਕੋਵੈਖਿਨਦਰੀ
ਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਾਡਿਆਈ
ਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁ
ਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਧੀਪੈਲਾਇ
ਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪ
ਹੁਕਰਾਇਦਾ॥ਦਰਿਮਗਿਨਿਭਿਖਨਪਾ

੬੯੭
੫੯੮

੬੬੬
੫੧੧

ਇਦਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਮੋ
ਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ
॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀ ਅੰਗਿ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ
ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਆ ਹਿਹ ਬਦਲਾ ਲੁਕੇ ਮੁ
ਸਫੀਏ ਹਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋਮਿ
ਲੋਜਿ ਖਟੇ ਪਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਜਿਉ ਜੇਗੁ ਸਿਰਨਾ ਵਣੀਆ ਵੇਵੇ ਰੇਵਾਰਾ ॥

ਸੁਠੇ ਸੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਅੰ ॥ ੬੬੬ ॥
ਗੁ ॥ ਸੁਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਆਹਿ ਬਹਾਨਿ ਜਿ
ਪਿਡਾਧੋਇ ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨ ਨ ਕਾਜਿ ਨਿਮਾਨਿ
ਵਸਿ ਆਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲ ॥
ਦੇ ਪਉਣ ਵੇਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰ ਮਸਵਾਰਿ
ਆ ਕਿਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਝੀ ਆਲਾਇ ਬੈਠੇ
ਕਰ ਪਾਸਾਰਿ ਆ ॥ ਚੇ ਜ ਕਰ ਨਿਮਾਨਿ

ਭਾਵਦੇਹਾਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ॥ ਕ
 ਰਿਫੁਰਮਾਇਸਖਾਇਆਵੇਖਮਹਲਤ
 ਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿ
 ਹਾਰਿਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥
 ਜੇਕਰਿਸੁਤਕੁਮਨੀਐਸਭੁਤੈਸੁਤਕੁਹੈ
 ਇ॥ ਗੋਹੈਅਤੈਲਕਣੀਅੰਦਰਿਕੀਨਾਹੈ
 ਇ॥ ਜੇਤੈਦਾਣੈਅਨਿਕੇਜੀਅਬਾਝਨਕੋਇ॥

ਪਾਹਿਲਾਪਾਦੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਾਰਿਆਸ
ਭੁਕੋਇ। ਸੁਤਕੁਕਿਉਕਾਰਿਰੰਖੀਐਸੁਤ
ਕੁਪਵੈਰਸੋਇ। ਨਾਨਕਸੁਤਕੁਏਵਨਉਤ
ਰੋਗਿਆਨੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥
ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਲੇਭੁਪੈਜਿਹਵਾਸੁਤਕੁਕੁ
ਅਖੀਸੁਤਕੁਵੇਖਦਾਪਗਭਿਆਪਰਧਨ
ਰੂਪਾਕੰਨੀਸੁਤਕੁਕੰਨਪੋਲਾਇਤਬਾਰੀ

੨੦੧
੬੦੧

੭੦੨
੬੪

ਖਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੀ ਸਾਅ ਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁ
ਰਿਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਭੇ ਸੁਤ ਕੁਭ
ਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੇ ਲੁਰੀ ਜਾਇ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੇ ਆਵੇ ਜਾਇ॥ ਖਾਣਾ ਪੀ
ਣਾ ਪਾਵਿ ਤੁਹੈ ਦਿਤੇ ਨੁਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ
॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਇਆ ਤਿਨ
ਸੁਤ ਕੁਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਵਡਾ ਕਾਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਵਿ ਚਿਦ
 ਭੀਆ ਵਾਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਮੇ ਲੇਤਾਨ
 ਦਰੀਆਈਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾਮਨਿ
 ਵਸਾਈਆ ਕਾਰਿ ਹੁਕਮੁ ਸਤਾਕਿ ਹੁਬ
 ਧਾਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿ ਆਈ
 ਆ ਸਾਹਿਤੁ ਠੈਨ ਉਨਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥
 ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ॥ ਪਾਹਿਲਾ ਸੁਚਾ

੭੦੩

੬੫

ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇਾ ਸੁਚੈ ਅਗੈ
ਗਖਿ ਚਿਨ੍ਹ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿ ਚਜਾਇਾ ਸੁਚਾਹੁ
ਇਕੈ ਜੋਇਆ ਲਗਾ ਪੜਦਿ ਸਲੋਕਾ ਕੁ
ਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿ ਆਕਿ ਸੁਇਹੁ ਲਗਾ ਦੇ
ਖੁਆ ਅਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੀਤਤੁ
ਦੇਵਤਾ ਲੁਲੁਪ ਜਿਵਾ ਪਾਇਆ ਪਾਰਤੁ
। ਤੁਹੋ ਆਪਾਕ ਪਾਵਿਤੁ ਪਾਪੀ ਸਿਉਤਨੁ

ਗਾਡਿਅਸੁਕਾਪਈਅਸਾਤਿਤੁ। ਜਿਤੁਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁਨਉਚਗਹਿਬਿਨੁਨਾਵੇਰਸਖਾ
 ਹਿ। ਨਾਨਕਏਵੇਜਾਣੀਅਸਾਤਿਤੁਮੁਖਿਬੁਕਾ
 ਪਾਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਭੀਡਿਜੀਮੀਅੰਭੰਡ
 ਨਿਮੀਅੰਭੰਡਮਗਿਣਵੀਆਹੁ। ਭੰਡ
 ਹੁਹੋਵੇਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਗਾਹੁ। ਭੰਡ
 ਮੁਅਭੰਡਭਾਣੀਅੰਭੰਡਹੋਵੇਬੰਧਾਨੁ। ਸੇ

ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀ ਮਾਹਿ ਰਾਜਾਨ
 ॥ ਭੰਡ ਹੁਹੀ ਭੰਡ ਉਪ ਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿ
 ਤੁਮੁ ਖਿਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਰਡੀ ਚਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਤੇ ਤੁਸਚੇ ਦਰ
 ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ
 ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਤਾਮਾਪੋਆਪਣਾਮਾਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਮੇ॥

੭੭੭
੬੬

ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਮੇਤੁਜਗਤਾਕਾਇਤੁਗ

ਗਬਹੰਢੀਮੇ॥ ਮਦਾਰਿਸੈਨਆਖੀਮੇਪ

ਵਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਮੇ॥ ਮੁਰਖੇਨਾਲਿਨ

ਲੁਝੀਮੇ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕਾਫਿਕੋਬੋਲਿਮੇਤੁਨਮਨਾਫਿਕਾਹੇ

ਇ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਮੇਫਿਕੋਫਿਕੀਸੋਇ॥

ਫਿਕਾਦਰਗਾਹਸਦੀਮੇਮੁਹਿਬੁਕਾਫਿਕੇ
 ਪਾਇਆਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਮੇਪਾਲਾਲ
 ਹੇਸਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁਤੁਠੇ
 ਪੇਜਬਾਹਾਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੇਲੁ॥ ਅਠ
 ਸਠਿਤੀਰਬਜੇਨਾਵਾਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੇਲੁ॥
 ਜਿਨਪਦੁਅੰਦਰਿਬਾਹਾਰਿਗੁਦਨਤੋਭਲੇਸੀ
 ਸਾਰੀ॥ ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀ

ਚਾਰਾ ਰੀਗਿਹਸਾਹਿ ਰੀਗਿਰੇਵਹਿ ਚੁਪਭੀ
ਕਾਰਿਜਾਹਿ॥ ਪਰਵਾਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬ
ਸੁਸਚੇਨਾਹ॥ ਦਰਿਵਾਟਉ ਪਾਰਿਖਰ ਚੁਮਗਿ
ਜਬੈ ਦੇਇਤੁ ਖਾਹ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ
ਏਕਾਹਮਾਤੁ ਮਾਮੇਲੁ॥ ਦਰਿਲਏਲੇ ਖਾਪੀ
ਨਿਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਵਾ ਕੀਰਕਲਮਾ ਪੋਹੀ ਤੇ

੩੦੨
੮੭

ਧਾਰੀਐ॥ ਦੇਖਾਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਾਰਿਕ
ਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ ਜੇ ਆਇਆ ਸੇਚਲਸੀ
ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ॥ ਜੇ ਸਕੇ ਜੀਅ
ਪਰਾਣਹਾਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ
ਐ॥ ਆਪਣਾ ਹਰੀ ਆਪਣਾ ਪੋਹੀ ਕਾਜ
ਸਵਾਰੀਐ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਧਲਾ ੨ ॥ ਏਹੁ ਕ
ਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆ

ਸਕੁਕਾਢੀਐਸਦਹੀਰਹੋਸਮਾਇਆ। ਚੰਗੇ
ਚੰਗਾਕਾਰਿਮਨੇਮਦੇਮਦਿਹੋਇਆ। ਅਸਕੁ
ਏਹੁਨਆਖੀਐਜੇਲੇਖੇਵਰਤੋਸੋਇਆ॥ ੧
॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬਦੇਵੈਕ
ਰੇਮੁਦਹੁਪੁਬਾਜਾਇਆ। ਨਾਨਕਦੇਵੈਕੁੜੀ
ਆਬਾਇਨਿਕਾਈਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਤੁਸੋਵਿਐਸੁਖਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬਸਦ

੭੧੧
੬੧੧

ਸਮਾਲੀਮੋ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਮੋ ਮਾਪਦੁ ॥
 ਸਾਪਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀਮੋ ॥ ਮਦਾ ਮੁਸਿ
 ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਮੋ ॥ ਜਿ
 ਉਸਾਹਿ ਬੁਨਾਲਿ ਨਹਾਰੀਮੋ ॥ ਤੇਵੇਹਾ ਪਸ
 ਢਾਲੀਮੋ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇਉ ਪਾਰਿ ਪਾਲੀਮੋ ॥
 ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚ
 ਕਰੀ ਨਾਲੇਗਾ ਰਬੁ ਵਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਦੇਰੀ

ਆਖਸਾਮੁਨਪਾਏਸਾਦਾ। ਆਪੁਗਵਾਇਸੇ
ਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇ
ਲਗਾਸੇਮਿਲੈਲਗਾਸੇਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ ਮਹ
ਲਾ ੨ ॥ ਜੋਜੀ। ਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾ
ਕਾਹਿਆਵਾਉ। ਬੀਜੇਬਿਖੁਮਰਿਗੋਮੀਮਿਤੁਵੇ
ਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾ
ਇ। ਇਆਦੇਦੇਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਗਾਸਿ। ਜੇ

੭੧੩

੮੧੩

੭੧੪

੮੧੮

ਹਾਜਾਣੇ ਤੇ ਹੋਵਰ ਤੇ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ਸਿ।
 ਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਾਮਾ ਵੇਦੁ ਜੀ ਹੋਵੇ ਪਾਸਿ।
 ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰ।
 ਦਾਸਿ। ਕੁੜੈ ਕਾਮਾਣੈ ਕੂੜੈ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫ।
 ਵਿਗਾਸਿ। ੩॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਏ।
 ਏਵੇ ਸਤੀ ਵਡਾ ਹੁਸਿ ਉਨੇਹੁ। ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ
 ਲੀਕਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ। ੪॥ ਮਹਲਾ

२॥ ਹੋਇਆ ਨਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਇ ਨ ਸਕੇ
ਭਾਸਿ ॥ ਜੋਇ ਕਾ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰ
ਸਿ ॥ ਪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ
ਜੇ ਚਲੈ ਖਾਸ ਮੇਭਾਇ ॥ ਹੁਰ ਮਾਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗ
ਲੀ ਚਿਹਵਜ ਹੁਭਿ ਦੂਟਾ ਖਾਇ ॥ ਖਾਸ ਮੇਕਰੇ
ਬਰਾ ਬਰੀ ਫਿਰਿ ਰੈ ਗਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜ
ਹੁਗਾ ਵਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿ

੭੭੫
੮੧੫

੭੧੬
੮੫

ਸਕਾਇਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸਕਹੀਮੇਸਾਬਾਸਿ
ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮੁਚਲੈ
ਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾਰ
ਏਹਕਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਮੇ
ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਸਾਹਿਬੁਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ
੧॥ ਮਹਲਾਰ ॥ ਏਹਕਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁ
ਭਉਖਸਮੁਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕਕਾਢੀਮੇ

ਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਨਕਅਤਿਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ
ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਕਰਾਏਮਾ
ਗਾਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਤੁਰੀਚ
ੜਾਹਿਬਿਸੀਆਰਾਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿ
ਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਕਰਦਾਜਿ
ਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਦੀਸਾਰਾ॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੋ ਭਾਤੋ ਸਾਜਿ ਮ

ਨੁ ਆਪੋ ਪੂਰਵੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾ

ਲੀ ਮੇਇ ਕਿਚੁ ਲੇਰਹ ਨਿਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿ

ਹਾਲੀ ਪੇਸਵਾ ਨਿਇ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਰਹ ਨਿਖ

ੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕ

ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆਪੋ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਮਾ

ਪਿਜਾਈ ਭਿਰਖੇ ਮਾਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਤਉ

ਪਾਇਕੇਦੇਈਥਾਪਉਥਾਪਾਕਿਸਨੇਕਹੀ
ਮੇਨਾਨਕਾਸਤੁਕਿਛੁਆਪਾਹਿਮਾਪਾ॥੨
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਅਈ
ਮਾਕਿਛੁਕਹਲਾਕਹਲੁਨਜਾਇਸੇਕਰ
ਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮਦੇਜੀਆਰਿਜਕਸੰਬਾਇ
ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਲੀਧਾਰਿਛੋਰੀਤਿਨੈਪਾ
ਇਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀ

੭੧੯
੬੧੯

੭੨੦
੮੫੦

ਜਾਇ। ਸੇਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੇ ਰਜਾਇ। ੨੨ ॥ ੧ ॥

ਦਸੁ ਖਤ ਭਾਈ ਗੋਹਦ ਮਾ ਸਿੰਘ ਨਿਵਾਸੀ

ਗੁਜਰਾਤ, ਪਜਾਬਾ ਸੀ: ੪੬

ਆਗਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਲਵੀ ਮਾਥੂ ਬਾਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ ਏਜੀਟ ਮਤ

ਮੁਨਸੀ ਨਵਲਾ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬ ਲਹੌਰ ਕੇ ਯਤਨ ਸੇ

ਮਾਫ਼ਿਤ ਹੁਆ

M-33 23

